

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9.2.2009 v senátě složeném z předsedy JUDr. M.a Nováka a přísedících JUDr. Hany Doležalové a Ing. Štefana Šottníka

t a k t o:

Obžalovaní

1. O. Ž.,

nar. XXXXX v XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná, bytem XXXXX, XXXXX,

2. E. L.,

nar. XXXXX ve XXXXX, t.č. nezaměstnaný, bytem XXXXX, XXXXX,

3. V. F.,

nar. XXXXX v XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná, bytem XXXXX, XXXXX,

4. J. D.,

nar. XXXXX v XXXXX, invalidní důchodce, bytem XXXXX, XXXXX,

jsou vinni, že

po předchozí vzájemné dohodě v měsíci prosinci 1998 v úmyslu obohatit se o částku ve výši 30 mil. Kč z účtu společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, č. účtu XXXXX, vedeného u XXXXX, pobočka Brno - město, na kterém se nacházely finanční prostředky uložené zde společností XXXXX, se sídlem XXXX, XXXXX, v rámci smlouvy o sdružení se společností XXXXX, ze dne 12.11.1998, kterou bylo založeno sdružení s názvem „XXXXX sdružení“,

blíže nezjištěným způsobem si opatřili fiktivní písemnost, a to plnou moc datovanou dnem 1.12.1997, kterou město Brno, zastoupené primátorkou D.L. a firma XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, zmocnily obžalovaného J. D. mimo jiné i k zastupování v záležitosti plnění

ve věci uznání dluhu z notářského zápisu ze dne 27.11.1997, kterým uznal generální ředitel L.V. za společnost XXXXX, dluh vůči společnosti XXXXX, dále vyhotovili fiktivní dopis datovaný dnem 21.12.1998, kterým obžalovaný J. D. vyzval pod pohrůzkou trestního stíhání obžalovaného O. Ž. jako jednatele sdružení XXXXX k plnění dluhu XXXXX, a.s., vůči společnosti XXXXX XXXXX, z finančních prostředků shromážděných v rámci sdružení XXXXX,

na základě toho obžalovaný O. Ž. pak dne 29.12.1998 převedl finanční prostředky ve výši 30 mil. Kč z účtu č. XXXXX na směnečné depozitum, vystavené pod číslem XXXXX série XXXXX, které následně prodal I.S., nar. XXXXX, kterého zajistil obžalovaný V. F., za cizí měnu, zejména DEM a USD, korespondující s částkou 30 mil. Kč, a to tak, že dne 31.12.1998 obžalovaný J. D. a obžalovaný E. L. ve své kanceláři v Brně na XXXXX přepočítali peníze přinesené kupcem, následně byly peníze přeneseny do XXXXX, pobočka Brno - město, do kanceláře obžalovaného V. F., kde došlo za účasti obžalovaných V. F., O. Ž. a J. D. k předání peněz po té, kdy obžalovaný O. Ž. provedl indosament směnky na I.S., o předání peněz bylo sepsáno prohlášení ze dne 31.12.1998, podepsané obžalovanými O. Ž. a J. D., ve kterém obžalovaný J. D. potvrdil, že převzal 30 mil. Kč jako částečné plnění dluhu uznaného notářským zápisem ze dne 27.11.1997 a k tomuto byl vystaven jednoduchý příjmový pokladní doklad ze dne 31.12.1998 č. 0024/98, kterým obžalovaný J. D. potvrdil převzetí částky 30 mil. Kč od sdružení XXXXX,

následně obžalovaní V. F. a E. L. převezli peníze do Brna, městské části XXXXX, na ul. XXXXX, kde si obžalovaný E. L. převzal a odnesl část peněz ve výši přibližně 10 mil. Kč a zbytek peněz obžalovaný V. F. zde uschoval a později vydal policejním orgánům, čímž byla způsobena společnosti XXXXX, XXXXX, škoda ve výši 30 mil. Kč,

t e d y

společným jednáním ke škodě cizího majetku sebe obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku značnou škodu,

t í m s p á c h a l i

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona 265/2001 Sb., a to jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 trestního zákona

a o d s u z u j í s e

obžalovaný O. Ž.

podle § 250 odst. 3 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání

3,5 (t ř i a p ů l) r o k u .

Odsouzení je nepodmíněné. Podle § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 49 odst. 1, 50 odst. 1 trestního zákona se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti výkonu funkce statutárního zástupce a prokuristy obchodních společností a družstev na dobu

5 (p ě t) l e t .

Obžalovaný E. L.

podle § 250 odst. 3 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání

5 (p ě t) l e t .

Odsouzení je nepodmíněné. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) trestního zákona se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to zajištěného elektrického psacího stroje zn. JATRAN, typ PZK436-05, s přívodní šňůrou.

Obžalovaný V. F.

podle § 250 odst. 3 tr. zákona za použití § 35 odst. 2 tr. zákona, a to i za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona, kterým byl pravomocně uznán vinným trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 30.10.2007, č.j. 95 T 261/2007-23, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

3,5 (t ř i a p ů l) r o k u .

Odsouzení je nepodmíněné. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 (dvanáct) měsíců.

Současně se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Městského soudu v Brně ze dne 30.10.2007, č.j. 95 T 261/2007-23, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Obžalovaný J. D.

podle § 250 odst. 3 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání

3 (t ř í) r o k ů .

Odsouzení je nepodmíněné. Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní O. Ž., E. L., V. F. a J. D. povinni zaplatit rukou společnou a nerozdílnou poškozenému XXXXX, se sídlem XXXX, XXXXX, na náhradě škody částku 30.000.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % od 30.12.1998 do dne zaplacení.

O d ů v o d n ě n í

Z výpovědí obžalovaných O. Ž., E. L., V. F. a J. D., z výpovědí jednotlivých svědků, z jednotlivých znaleckých posudků a listinných důkazů byl zjištěn následující skutkový děj.

Dne 12.11.1998 byla podle § 829 a následujícího občanského zákoníku mezi společností XXXXX se sídlem XXXXX, XXXXX, zastoupenou jednateli O. Ž. a P.K., a společností XXXXX, XXXXX, zastoupenou generálním ředitelem R.Ž., uzavřena smlouva o sdružení, kterou bylo založeno sdružení s názvem „XXXXX sdružení“, přičemž cílem tohoto sdružení bylo provozování činností v rozsahu dle výpisu z obchodního rejstříku smluvních stran. Toto sdružení bylo založeno na dobu neurčitou a součástí této smlouvy bylo mj. i stanovení podílu

ze zisku a zřízení zvláštního účtu, prostřednictvím kterého se budou příjmy a výdaje vyplývající z této smlouvy realizovat. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že jediným důvodem založení tohoto sdružení byla snaha zástupců společnosti XXXXX, vyhnout se případné exekuci, která hrozila ze strany společnosti XXXXX, pokud by se společnost rozhodla vymáhat dluh uznáný notářským zápisem ze dne 27.11.1997. Následně byla dne 12.11.1998 uzavřena smlouva o spolupráci, podle které společnost XXXXX vloží do sdružení XXXXX volné finanční prostředky za účelem společných investic a společnost XXXXX vkládá do sdružení „know-how“ ke zhodnocení těchto prostředků. Za tímto účelem byl zřízen na jméno společnosti XXXXX. u XXXXX, pobočka Brno – město, běžný účet č. XXXXX. Podle článku II uvedené smlouvy osoby oprávněné nakládat s účtem určí společnost XXXXX. Společnost XXXXX se zavázala, že nebude činit výběry s účtu, nebude-li k této činnosti písemně zmocněna společností XXXXX. Podle článku VI se smluvní strany dohodly, že při nakládání s prostředky sdružení XXXXX (zřizování dalších účtů, termínovaných vkladů) bude postupováno tak, že příslušný obchod se uskuteční na návrh společnosti XXXXX se souhlasem společnosti XXXXX. V průběhu měsíce listopadu a prosince 1998 byly na předmětný účet společnosti XXXXX, založený v rámci sdružení XXXXX, ze strany společnosti XXXXX převedeny finanční prostředky ve výši přibližně 41.000.000,- Kč a ke dni 29.12.1998 se na účtu nacházely finanční prostředky ve výši 39.946.173,- Kč. Obžalovaný O. Ž., E. L., V. F. a J. D. se vzájemně znali a stýkali a rozhodli se obohatit o částku 30.000.000,- Kč, která se nacházela na účtu společnosti XXXXX v rámci sdružení XXXXX. Proto obžalovaný blíže nezjištěným způsobem si opatřili fiktivní písemnost, a to plnou moc datovanou dnem 1.12.1997, kterou město Brno, zastoupené primátorkou D.L. a firma XXXXX se sídlem Brno, XXXXX. zmocnily obžalovaného J. D. mj. i k zastupování v záležitosti plnění ve věci uznání dluhu dle notářského zápisu ze dne 27.11.1997, kterým uznal generální ředitel L.V. za společnost XXXXX, dluh vůči společnosti XXXXX. Dále obžalovaný vyhotovili fiktivní dopis datovaný dnem 21.12.1998, kterým obžalovaný J. D. vyzval pod pohrůzkou trestního stíhání obč. O. Ž. jako jednatele sdružení XXXXX k plnění dluhu XXXXX, a.s., vůči společnosti XXXXX z finančních prostředků shromážděných v rámci sdružení XXXXX. Na základě toho obžalovaný O. Ž. dne 29.12.1998 převedl finanční prostředky ve výši 30.000.000,- Kč z účtu č. XXXXX na směnečné depozitum vystavené pod číslem XXXXX série XXXXX, které následně prodal I. S., nar. XXXXX, kterého zajistil obč. V. F., za cizí měnu, zejména DEM a USD, korespondující s částkou 30.000.000,- Kč, a to tak, že dne 31.12.1998 obžalovaný J. D. a obč. E. L. ve své kanceláři v Brně na XXXXX přepočítali peníze přinesené kupcem, následně byly peníze přeneseny do XXXXX, pobočka Brno-město do kanceláře obč. V. F., kde došlo za účasti obč. V. F., O. Ž. a J. D. k předání peněz poté, kdy obč. O. Ž. provedl indosament směnky na I. S., poté o předání peněz bylo sepsáno prohlášení ze dne 31.12.1998 podepsané obč. O. Ž. a J. D., ve kterém obč. J. D. potvrdil, že převzal 30.000.000,- Kč jako částečné plnění dluhu uznaného notářským zápisem ze dne 27.11.1997 a k tomuto byl vystaven jednoduchý příjmový pokladní doklad ze dne 31.12.1998 č. 0024/98, kterým obč. J. D. potvrdil převzetí částky 30.000.000,- Kč od sdružení XXXXX. Následně obč. V. F. a E. L. převezli peníze do Brna, městské části XXXXX na ulici XXXXX, kde si obč. E. L. převzal a odnesl část peněz ve výši přibližně 10.000.000,- Kč a zbytek peněz obč. V. F. zde uschoval a později vydal policejním orgánům. Takto byla způsobena společnosti XXXXX se sídlem Brno, XXXXX, škoda ve výši 30.000.000,- Kč.

Obžalovaný O. Ž. v přípravném řízení trestnou činnost popřel a uvedl, že směnku prodal cizinci za 30.000.000,- Kč, které inkasoval dne 31.12.1998 v kanceláři obč. D. v Brně na XXXXX. Obžalovaný peníze po přepočítání předal obžalovanému D., přičemž u toho byl přítomen obč. L., toto učinil pod psychickým nátlakem. Obžalovaný Ž. se s obč. F. znal 5 let, v r. 1998 s ním jednal o koupi pohledávek Komerčním banky, a.s., pro společnost XXXXX, zprostředkoval pojistné smlouvy za společnost XXXXX. V rámci spolupráce obč. Ž.

s XXXXX, zjistil, že dne 27.11.1997 sepsal V. za XXXXX, s P. ze společnosti XXXXX notářský zápis, kterým byl uznán dluh XXXXX, vůči společnosti XXXXX, ve výši 35.588.375,- Kč za práce při dostavbě vozovny Komín, který měl být uhrazen do 30.11.1998. Z důvodu, aby se zabránilo případné exekuci z účtu společnosti XXXXX, bylo obžalovanému Ž. nabídnuto založit mezi společnostmi XXXXX, a XXXXX sdružení. Smlouvu o sdružení podepsal za společnost XXXXX společně s K. dne 12.11.1998, dne 11.11.1998 založila firma XXXXX běžný účet u Komerční banky pro vzniklé sdružení s názvem XXXXX a dne 13.11.1998 byla podepsána smlouva o spolupráci. Dle obžalovaného XXXXX používaly účet jako svůj běžný provozní účet, tedy k přijímání plateb a úhradě plateb, čímž porušovaly smlouvu o sdružení. Dále obžalovaný Ž. uvedl, že dne 23.12.1998 ho kontaktoval jeho známý L., se kterým se znal od dubna 1998 přes V. F., a za asistence obž. D. mu předal v jejich kanceláři v Brně na XXXXX 3 dokumenty, a to notářský zápis o uznání dluhu XXXXX vůči společnosti XXXXX, dopis obž. D., kterým byl obž. Ž. pod pohrůžkou trestního stíhání vyzván k plnění dluhu XXXXX z finančních prostředků shromážděných v rámci sdružení XXXXX a plnou moc ze dne 1.12.1997 pro obž. D., která opravňovala jmenovaného jednat ve věci dluhu XXXXX vůči společnosti XXXXX. Dle obž. Ž. obž. L. potvrdil, že dokumenty jsou pravé, že obž. Ž. hrozí trestní stíhání, což potvrdil i obž. D.. Obž. Ž. byl ujišťován, že vše je v pořádku, že peníze patří společnosti XXXXX, která musí obdržet peníze do konce roku 1998, že když vše dopadne dobře, dostane od obž. D. a obž. L. provizi, neboť tito mají příslibenou provizi od společnosti XXXXX. Dále obž. Ž. bylo sděleno číslo účtu, kam měl převést předmětnou částku, obž. Ž. se domníval, že se jednalo o účet společnosti XXXXX. Dne 23.12.1998 obž. Ž. vystavil bankovní příkaz, který následně stornoval, neboť nebyla dodána notářsky ověřená plná moc pro obž. D.. Dne 26.12.1998 obž. Ž. informoval o událostech obž. V. F., který byl jeho známým a který navrhoval jednat s obž. L.. Následovalo jednání v kanceláři na XXXXX, kde mu bylo obž. L. sděleno, že obž. D. je v roli jakéhosi „smírčího soudce“ ve věci dluhu XXXXX vůči XXXXX, opět mu byla slíbena provize. Poté, kdy stornoval příkaz k úhradě, odjel do společnosti XXXXX, jednat s H., chtěl informovat Ž.. Obž. Ž. H. navrhl zhodnotit finanční prostředky, které se nacházely na účtu v rámci sdružení XXXXX, a to formou termínovaného vkladu nebo depozitní směnky. Obžalovaný od H. dostal pokyn převést finanční prostředky na depozitní směnku a na základě toho pak byla dne 29.12.1998 vystavena depozitní směnka na 30.000.000,- Kč s chybným datem vystavení 29.12.1999. Obžalovaný o tomto informoval obž. F., se kterým šel opětovně jednat za L. a D.. Dle obžalovaného Ž. obž. L. navrhl, aby směnku prodal, obž. F. se nabídl prověřit prodej směnky. Obž. Ž. směnku chtěl prodat, neboť mu hrozilo trestní stíhání, obž. F. poté dle obžalovaného zařídil kontakt na osobu arabské národnosti A.M., který je zkontaktoval s S.. Poté proběhlo několik jednání, nakonec obžalovaný pověřil L., aby vše zařídil. Obž. L. navrhl uskutečnit prodej směnky dne 31.12.1998 v jeho kanceláři na XXXXX. Tohoto dne ráno přišel do kanceláře, kde byl obž. L., který sdělil, že po přepočítání peněz půjdou do XXXXX, na náměstí Svobody za obž. V. F., kterého má informovat o tom, že obž. L. si následně vyzvedne obž. D. i peníze. Kupující dle obžalovaného přinesli peníze ve dvou látkových sportovních taškách, následně přišel obž. D., který nejevil známky opilsti. Obž. L. vypsál na stroji jednoduchý příjmový doklad pro obž. J. D. č. 0024/98 s datem 31.12.1998. Peníze za prodej směnky byly převážně v USD, DEM a ATS a tvořily po přepočtu částku 30.000.000,- Kč. Dále dle obžalovaného Ž. následně šli do XXXXX, na náměstí Svobody do kanceláře obž. V. F., kde obž. F. vyřídili vzkaz od obž. L., v kanceláři byl přítomen i obž. D., A.M., I. S. a jejich právník. Společně s I. S. a jeho právníkem šel obžalovaný provést indosament směnky, originál směnky si pak vzal S., vrátil se zpět do kanceláře obž. V. F., kde vyplnil výdajový pokladní doklad a poté odešel z banky. Dále dne 10.1.1999, když byl vzat do vazby, se obž. Ž. setkal ve vazební věznici s obž. L., který byl velmi rozčilen, vulgárně se vyjadřoval o obž. V. F., který měl vydat policii 20.000.000,- Kč. Obž. L. obž. Ž. sdělil, že peníze byly odvezeny obž. V. F., přičemž 20.000.000,- Kč mělo být pro XXXXX a 10.000.000,-

Kč byla provize pro obž. L. a obž. D., které uložil v bance a má strach, že policie objeví doklad o uložení těchto peněz v Lichtenštejnsku. Tehdy obž. Ž. pochopil, že byl obž. F., obž. D. a obž. L. zneužit. Dne 5.1.1999 se obž. Ž. setkal s Ž. za přítomnosti H., H. a V., byl jimi obviněn, že ukradl peníze. Dne 6.1.1999 jednal obž. s Ž., který mu sdělil, že na něho bude podáno trestní oznámení.

V hlavním líčení obž. O. Ž. setrval na své obhajobě z přípravného řízení a dodal, že se cítí být podveden spoluobžalovanými, že skutečnost je taková, že protiprávním jednáním XXXXX se dostal do pozice trestného činu poškozování věřitele, jak později bylo ukázáno, této jeho pozice bylo zneužito právě formou oslovovacího dopisu, který obdržel v kanceláři obž. D., kde byl vyzván, aby uhradil dlužnou částku, kterou dlužily XXXXX firmě XXXXX, neboť zástupcem XXXXX bylo obž. D. sděleno, že tyto peníze jsou deponovány na účtu firmy XXXXX a v případě, že tak obžalovaný neudělá, hrozí mu sazba za poškozování věřitele od 2 do 8 let. Když takto obžalovaný udělal, domníval se, že se tak zbavuje trestného činu a na základě toho potom padalo na obžalovaného trestní oznámení XXXXX. Obžalovaný se domnívá, že jestliže v tomto státě platí zásada, že dlužník má plnit své závazky vůči svému věřiteli, nemohl se ve snaze, kdy předal dlužnou částku oprávněné osobě, zástupci firmy XXXXX obž. D., dopustit trestného činu podvodu. Dále obž. uvedl, že dostal ústní příkaz XXXXX, aby založil depozitní směnku, že čekal, že vlastně celou tu problematiku projedná s Ž., který byl v té době generální ředitel XXXXX, obžalovaný se domníval, že tato schůzka mu bude umožněna, což se nestalo. Dále obžalovaný uvedl, že byl do poslední chvíle přesvědčen o tom, že peníze byly použity na zaplacení dluhu firmě XXXXX. Dále obžalovaný uvedl, že neexistovalo zmocnění k uhrazení dluhu, že dostal pokyny, které prováděl, přičemž se jednalo o ústní pokyny. Dále obžalovaný uvedl, že nedostal ústní pokyn od zástupců XXXXX k tomu, aby uhradil dluh XXXXX. Obžalovaný informoval svědkyni H., aby mu sjednala okamžitě schůzku s Ž., že nastaly komplikace a problémy takového rázu, které si vyžadují přítomnost Ž.. Obžalovaný v té době byl ve vztahu k XXXX ve smluvním vztahu, neboť vznikla smlouva o sdružení XXXXX a smlouva o spolupráci, přičemž v pracovním nebo jiném poměru k XXXX nebyl. K dotazu, proč obžalovaný neodkázal D. s jeho požadavkem na úhradu dluhu společnosti XXXXX přímo na XXXXX, obžalovaný uvedl, že pořád doufal, že s XXXXX to vyřeší, ale pořád mu bylo sdělováno, že je to potřeba do konce roku, jinak na něj bude podáno trestní oznámení, ze kterého obžalovaný měl obrovský strach, byl pod obrovským psychickým tlakem. K dotazu, proč obžalovaný jednal v takovém spěchu, proč neodložil své rozhodnutí na začátek příštího roku, obžalovaný uvedl, že to rozhodnutí odkládal tak, jak popsal, což znamená, že nakonec bankovní příkaz stornoval, obžalovaný hledal pomoc, radil se, zda mu trestní stíhání skutečně hrozí či nikoliv, přičemž mu bylo potvrzeno, že ano. Obžalovaný se domníval, že když opravdu předá dlužnou částku, tak že se zbaví trestní odpovědnosti. Dále obžalovaný uvedl, že k převodu finančních prostředků na směnečné depozitum měl ústní souhlas XXXXX, že mu bylo sděleno H. na XXXXX v prosinci 1998, takže se obžalovaný domníval, že to koresponduje s rozhodnutím představenstva nebo Ž. tak, jak ostatní příkazy, které dostával v této ústní podobě pro jiné transakce. Obžalovaný D. působil na obž. Ž. normálním dojmem, obžalovaný v D. viděl právní autoritu, v té době se mu nejevil jako opilý, jevil se mu normálně tak, jak dnes, když se obžalovaný dívá na kohokoliv, tak se mu jeví normálně. K dotazu, zda vložila firma XXXXX do sdružení XXXXX nějaké finanční prostředky a jestliže ano, v jaké výši, obžalovaný Ž. uvedl, že při založení zřejmě jen poplatky, ale přesně to neví, v té době byly poplatky 1.000,- Kč až 2.000,- Kč. K dotazu, zda obžalovaný viděl originál notářského zápisu, kde byl uznán dluh ve výši 35.888.375,- Kč, obžalovaný uvedl, že mu ho ukazovala H., že si už přesně nepamatuje, zda to byl originál. K dotazu, proč obžalovaný na úhradu dluhu neindosoval předmětnou směnku ve prospěch XXXXX, obžalovaný uvedl, že sled událostí byl takový, jak uvedl, že si to nedovede odpovědět. Obžalovaný má

pocit, že toto navrhoval obž. D., ale bylo mu sděleno, že potřebují peníze. Dle obžalovaného Ž. depozitní směnka byla založena, protože mu nebyl předložen originál plné moci, tak obžalovaný navrhl XXXX, že by byla možnost založit depozitní směnku, ale domnívá se taky tím, že oddálí vlastně jednání a uhrazení dluhu do té doby, že to bude moci projednat s Ž. jako statutárním zástupcem XXXXX, což se mu v té době nepovedlo. K dotazu, zda věděl někdo z dalších spoluobžalovaných o smlouvě o sdružení, popřípadě o smlouvě o spolupráci uzavřené s XXXXX, ještě před první schůzkou konanou u obž. L. a obž. D., tedy před 23.12.1998, obžalovaný uvedl, že z jeho strany ne, že tyto informace mohly sdělit XXXXX, protože když byl obžalovaný osloven oslovovacím dopisem, kde se píše, že vlastně zástupcem XXXXX bylo obžalovanému D. sděleno, že jsou peníze na účtu XXXXX, tak zřejmě je asi ze strany XXXXX někdo informoval. K dotazu, které listiny obžalovaný fyzicky převzal do svého držení dne 23.12.1998 v kanceláři obž. D., obžalovaný uvedl, že fyzicky to byl notářský zápis, který byl mezi XXXXX a XXXXX sepsán, poté převzal plnou moc. K dotazu, zda obžalovaný nějakým způsobem zjišťoval, kteří zástupci XXXXX předali obž. D. informaci, že celá dlužná částka 35.888.375,- Kč je jako dluh deponována na jejich účtu, obžalovaný uvedl, že tyto zástupce nezná. K dotazu, zda se obžalovaný setkal s někým z obžalovaných po 31.12.1998 do jeho zadržení, obžalovaný uvedl, že ví, že se setkal jak s obž. L., tak i s obž. F., což popisuje ve svých výpovědích. Obž. Ž. neví, zda měl obž. D. problémy s požíváním alkoholu.

Obžalovaný E. L. v přípravném řízení trestnou činnost popřel, využil svého práva a blíže k věci odmítl vypovídat. V hlavním líčení obž. E. L. nevyužil svého práva odmítnout vypovídat a uvedl, že se nedopustil trestné činnosti. Obžalovaný uvedl, že žádné doklady v jejich kanceláři za jeho přítomnosti se nevystavovaly, že neví, v jaké kondici byl obž. D., co by podepsal nebo nepodepsal, přičemž další věc je, že v té době obž. L. měl dost velký projekt, kdy pracovali pro Gruzii, obž. L. tam byl v parlamentu, jednalo se tam o financování nějakých jejich akcí, opozice apod., jednalo se o projekty řádově v miliardách dolarů, poté se vrátili a tyto události probíhaly v těchto dnech. Obžalovaný uvedl, že ví, že obž. D., se kterým hovořil telefonicky, mu říkal, že odchází vyzvednout manželku, takže 23.12. se žádné dokumenty fyzicky předávat nemohly. V dalších dnech po Vánocích se obž. L. dozvěděl, že má proběhnout nějaké jednání s M., ale to obžalovaný myslel, že bude v úplně jiné záležitosti, protože měl zajišťovat nějaké dodávky diesel agregátu ze Škody Plzeň do Iráku. Dle obžalovaného jej M. potom informoval před tím jednáním, když se obžalovaný ptal, o co jde, že se tam jedná o nějakou směnku, ale obžalovaný mu řekl, že o tom celkem nic neví, takže M. mu řekl, že to mají s právníkem všechno prověřeno, že to je všechno v pořádku, takže se do toho jednání obžalovaný nemá nijak vměšovat. Obžalovaný se znal s M. dlouhá léta a celou jejich komunitu znal celkem dobře, takže obž. L. by mu žádný rizikový obchod nenabídl. M. obžalovaného vyzval k tomu, že budou přepočítány peníze u obžalovaného v kanceláři, protože mu důvěřoval, protože oni tam přišli ozbrojeni, měli strach, aby na ně nebyla nachystána nějaká past, takže z tohoto důvodu obžalovaný řekl, že ano, že je to blízko Komerční banky. Dle obžalovaného peníze byly odneseny zase z kanceláře, obžalovaný pak měl domluvené další jednání, takže s tímto obchodem neměl již dál nic společného. K dotazu, zda obžalovaný si vzal nějakou část z uvedených finančních prostředků, které byly přepočítány v jeho kanceláři, obžalovaný uvedl, že ne, že pokud ví, tak se tam dělala výčetka tak, jak se běžně dělá při počítání peněz, takže podle výčetky to bylo odneseno. Obžalovaný L. neví, co se stalo s těmi penězi po jejich předání. K dotazu, co dělal obž. L. po předání peněz a jejich přepočítání, obžalovaný uvedl, že byl v kanceláři, potom odjel tam, jak je dnešní Tesco a měl domluveno jednání s bývalým kolegou K., který pije gruzínský koňak, takže obžalovaný sháněl gruzínský koňak a potom v té době se vrátil do kanceláře a byl nakupovat na rohu v obchodě na ulici Veselé. Když obžalovaný šel z toho obchodu, tak potkal podnikatele P., se kterým se pozdravili a obž. F. je přešel, takže obž. L. viděl, že jde k nim do kanceláře. K dotazu, zda obžalovaný ví cokoliv o tom, jak vznikla plná moc pro obž. D. ze dne

1.12.1997, obžalovaný uvedl, že to, jak ta plná moc vznikla, o tom neví vůbec nic, protože tuto plnou moc obžalovaný v těch dokladech neviděl. K dotazu, jak vznikl dopis ze dne 21.12.1998, který vyzýval obž. Ž., aby zaplatil dluh XXXXX firmě XXXXX, obžalovaný uvedl, že neví, jak tento dopis vznikl, protože 23.12. se s obž. D. vůbec nepotkali. Dále obžalovaný uvedl, že věci líčil obž. Ž. tak, jako kdyby byl někým vydírán nebo jako kdyby měl z něčeho strach. Dle obžalovaného Ž. to nezdůvodňoval, nebyl na to ani čas, protože se sešli za jiným účelem. Obž. F. a obž. Ž. požádali obž. L., aby jeli k notáři, takže obž. L. poslal B., ať se stará o kuřata a v té krátké době obžalovanému Ž. řekl, že má nějaké obavy o rodinu apod. K dotazu, jaký má obž. L. názor na svoje zavinění, na způsobení škody, která vznikla uvedeným jednáním, které mu je kladeno za vinu, obžalovaný uvedl, že se na to dívá tak, že to nezavinil a že tento způsob nemá žádnou normální logiku, tj. napsat příjmový doklad a vzít si peníze a jít pryč, obžalovaný tomu nerozumí. K dotazu, zda je pravda, že když byli zadrženi a vzati do vazby a setkali se s obž. Ž. ve věznici v Brně, zda řekl obž. L. obž. Ž., že „to F. poslal, že vydal 20.000.000,- Kč policii“, obžalovaný uvedl, že to pravda není, protože na té cele byli ještě další dva lidé, obžalovaný L. se divil tomu, že je dali na stejnou celu, že je to nějaká policejní taktika. K této skutečnosti obžalovaný uvedl, že s Ž. vůbec nehovořil, že byl ve špatném zdravotním stavu. Dále obžalovaný uvedl, že měli zpočátku s obž. D. dvě kanceláře, že D. měl svůj živnostenský list a obžalovaný měl také svůj, dělali spolu také společné věci, přičemž obžalovaný D. dělal právní část a obž. L. dělal část ekonomickou, ale jinak žádné vztahy mezi nimi nebyly. Teprve poté se domluvili, že se obž. D. přestal kamarádit s N., protože D. v době, kdy spolu začali pracovat, nepil, potom se s nimi dal do kopy. Dále obžalovaný uvedl, že několikrát našel v kanceláři obž. D. ležet na zemi nebo různě zraněného, D. padal ze schodů, takže si obž. L. řekl, že bude pracovat sám a D. mu slíbil, že se bude léčit. Dále obžalovaný potvrdil, že se s obž. D. dohodli, že jej obž. L. bude zaměstnávat na pracovní smlouvu, ale k tomu už poté nedošlo. Dále uvedl, že do kanceláře měl přístup kdokoliv. K dotazu, zda v té době používali v kanceláři psací stroj značky Jatran, obž. L. uvedl, že psací stroj tam byl léta, ale většinou, když se psali závažné dokumenty, tak se to psalo na počítači a pro D. občas psala N.. Dále obžalovaný uvedl, že nemá vysvětlení proto, že podle znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví expertíza písma psacích strojů, byly vytvořeny inkriminované doklady jako plná moc pro D., dopis, kterým vyzývá pana Ž. k plnění dluhu, prohlášení o přijetí finanční částky, jednoduchý příjmový pokladní doklad, na tomto psacím stroji. Dále obž. L. potvrdil, že byl přítomen v počítání peněz, ale nebyl přítomen k předávání těchto peněz. Dle obžalovaného L. při počítání peněz byl přítomen ozbrojený doprovod, M., Ž.. K dotazu, proč zrovna L. měl být u nějakého notářského zápisu, obžalovaný uvedl, že Ž. mu řekl, že by bylo dobré, kdyby potvrdil, že D. něco psal nebo po něm chtěl a obž. L. mu řekl, že to nemůže stejně stvrdit, protože v ten pátek tam nebyl. K dotazu, proč obž. L. posílal B., aby se šel starat o kuřata a obžalovaný se věnoval této záležitosti, obžalovaný uvedl, že odešel s p. F. a p. Ž., protože říkali, že je to nutné. Dle obžalovaného byli konkrétně u notáře, obžalovaný už neví, u kterého, bylo to ve městě někdy po Novém roce, asi týden po Novém roce. K dotazu, co u notáře docílili a co bylo výsledkem té práce, obžalovaný uvedl, že nic, že tam se dohodli, že to nemá smysl, protože obžalovaný nemohl potvrdit ty skutečnosti. Dle obžalovaného notáře domlouval Ž., přišli přímo k notáři, který byl domluven Ž., obžalovaný neví, zda tam byli všichni tři, ale myslí, že u toho notáře už pan F. nebyl, obžalovaný ví, že z kanceláře odcházeli všichni tři. Obžalovaný neví, zda F. věděl o tom, že jdou k notáři. Dále obžalovaný potvrdil, že s obž. D. uzavřel pracovní smlouvu po Novém roce, že se domluvili na čistém výdělku kolem 14.-15.000,- Kč, že se jedná o pracovní smlouvu založenou ve spise. Dále obžalovaný uvedl, že neřekl, že D. nestál za nic. Dle obžalovaného, když D. nepil, tak byl velmi platný, v té době se dle obžalovaného řešil nějaký problém o prodeji nějakého domu a D. na to dělal veškeré záležitosti kolem nájemních smluv, dle obžalovaného spolu nedělali jeden případ, měli rozděláno více věcí. Dle obžalovaného V. telefonicky kontaktoval notáře, ke kterému šli. K dotazu, odkud pocházeli marky, které policie

našla u obžalovaného, obžalovaný uvedl, že neví, které marky, že jezdil pořád do zahraničí, že v Německu byl pořád. Obžalovaný ví, že u něj doma byly nalezeny marky. K dotazu, zda obžalovaný L. byl také v zahraničí 1.1.1999, například ve Vaduzu nebo po 1. lednu, obžalovaný uvedl, že ne. K dotazu, zda obžalovaný navštívil začátkem ledna 1999 Vaduz, obžalovaný uvedl, že ví, že s dětmi projížděli do Rakouska, ale že by se tam nějak zdržovali nebo rekreovali, to ne, oni jenom projížděli, jeli přes Alpy a domů. K dotazu, zda se náhodou nestavili ve Vaduzu, obžalovaný uvedl, že neví, že projížděli do Rakouska a tam někde přespali. Dále obžalovaný uvedl, že dne 23.12.1998 byl mimo kancelář, že dělal na projektu, po Vánocích asi 2 dny byl mimo kancelář, 1 den z toho byl v servisu a poté ten den předtím byl dělat leasingovou smlouvu, takže přijel až večer do kanceláře, kde byla skupina lidí, byl tam obž. F. a řekl, že obž. L. má jít za tím M., jinak v kontaktu nebyli. Obž. L. nevěděl o sdružení s názvem XXXXX, obžalovaného nezajímaly ani XXXXX. K dotazu, zda obžalovanému bylo známo, že společnost XXXXX má nějaký závazek vůči firmě XXXXX ze smlouvy o dílo, obžalovaný uvedl, že mu to známo nebylo, protože firmu XXXXX obžalovaný nezná. K dotazu, zda obžalovaný byl přítomen při tom, že by nějaká osoba vyzývala spoluobžalovaného Ž. k úhradě tohoto závazku, obžalovaný uvedl, že ne, že nebyl. K dotazu, co je známo obžalovanému o směnke, o které se zmínil, obžalovaný uvedl, že tu směnku neviděl. K dotazu, v zájmu koho došlo k přepočítání peněz 31.12.1998 v jeho kanceláři, obžalovaný uvedl, že jej o to požádali ti Arabové, ti směnárníci. K dotazu, zda obžalovaný pochopil, proč se přepočítávají peníze, proč se odnáší peníze, obžalovaný uvedl, že byl u toho jednání ten večer předtím a oni tam řekli, že kupují směnku od Ž., ale ten důvod jejich obchodu jej nezajímal, dle obžalovaného jim šlo spíše o bezpečnost, že když někde s těmi penězi přijdou, že tam na ně nebude čekat někdo ozbrojený. Dále obžalovaný L. uvedl, že byl v Brně v XXXXX s panem obž. F., bylo to v domě jeho maminky, že p. F. řekl, že potřebuje odvést k matce, takže ho tam obžalovaný odvezl, obžalovaný řídil svůj automobil. Dle obžalovaného to bylo na Silvestra r. 1998. K dotazu, zda vezli nějaká zavazadla, obžalovaný uvedl, že ví, že nějaký kolega p. F. měl něco, byla to obrovská taška, ale co tam bylo, obžalovaný neví, byla to obrovská sportovní taška. Dále obžalovaný potvrdil, že byl vevnitř domku, že mluvil s matkou obž. F.. Dále obžalovaný uvedl, že s D. spolupracovali od r. 1989, ale kancelář měli spolu 2 roky, asi od r. 1996. Dále obžalovaný potvrdil, že obžalovaný D. se nacházel často v podnapilém stavu, že byl opilý v jednom kuse, v podstatě denně. K dotazu, zda na Silvestra r. 1998 se obžalovaný potkal s obž. D., obžalovaný uvedl, že ví, že ho vezl k nějakému doktorovi, protože začal kolabovat a jeho manželka mu kladla vždy na srdce, že on nesmí pít, protože obžalovaný s ním nechodil nikam do restaurací. K dotazu, jaký byl důvod kolapsu, obžalovaný uvedl, že obžalovaný D. vypadal hrozně, že mu z pusy tekly sliny, že si obž. L. myslel, že to má z alkoholu. Dle obžalovaného D. pil pořád i v té dřívější době. Obžalovaný L. dále uvedl, že dne 23.12.1998 v kanceláři nebyl, že pouze mluvil telefonicky s D., který mu jenom řekl, že odchází vyzvednout manželku. Dále obžalovaný L. setrval na své výpovědi, že v té době v kanceláři být nemohl.

V další části své výpovědi obž. L. uvedl, že nepočítal s tím, že jej obžalovaný F. požádá o cestu do XXXXX, že byl domluven s K., že přijde kolem 10:00 hod. k nim do kanceláře, že p. F. potkal na ul. Veselé před obchodem a to mohlo být kolem 10:00 hod., takže v tu dobu v kanceláři obž. L. nebyl. Obž. F. požádal obžalovaného o cestu do XXXXX, takže cesta tam a zpět musela trvat minimálně hodinu a když se obž. L. vrátil do kanceláře, tak teprve našel D.. Dle obžalovaného K. mezi tím byl v kanceláři, takže časově to muselo být nějak kolem poledne, potom obž. L. odvezl D., že ví, že s ním jel na středisko k jeho obvodní lékařce do Líšně, která tam už v tu dobu nebyla, takže s P. obžalovaný mohl mluvit tak kolem poledne. Dále obžalovaný E. L. ke dni 23.12.1998 uvedl, že byli dohodnuti na pojištění osobního auta s obž. Ž. v autoservisu a v prodejně aut v Komárově, kde proběhlo pojištění automobilu a poté odjeli každý zvlášť, obžalovaný odjel s p. D. ve Škodě Felicii modré barvy a s Ž. se již nesetkal. Obž.

L. odjel do kanceláře K., který toto auto pojišťoval a poté tam již zůstal celé odpoledne, takže jednání v kanceláři na ulici Dominikánské 23.12.1998 vůbec neproběhlo. Obžalovaný zavolal pouze obž. D., že už se nevrátí a on mu řekl, že jde vyzvednout manželku na soud, kde pracovala v odpoledních hodinách, protože to bylo před Štědrým dnem, šel kupovat toho vánočního kapra. Poté proběhly vánoční svátky a 26.12. měl obžalovaný doma rodinnou návštěvu, přišel p. Ž. s p. F. a aniž předtím by se nějak objednali, sdělili mu, že potřebují mluvit s D.. Obžalovaný doma neměl pevnou telefonní linku, proto si šel zavolat do kanceláře na Dominikánské ulici, hovořil s paní D., která mu řekla, že D. přijde normálně do práce. Další den přišla paní N., která čekala na D., obžalovaný zavolal do banky, jestli je tam p. F., že musí odejít na jednání s tím, že D. ještě není v kanceláři. V bance obžalovanému řekli, že p. F. má dovolenou a že do konce roku nebude, takže obžalovaný považoval celou tu záležitost za uzavřenou a už se nestaral, jestli D. tam na nějakou schůzku půjde nebo nepůjde a odešel na ulici Údolní. Další den, pravděpodobně v úterý, obžalovaný opět odešel na ulici Údolní a kolem poledne s panem D. řešili záležitost opravy služebního auta, navštívili autoservis na úvoze Škoda, kde se jednalo o nějakou opravu brzd. Poté s p. D. odešli a hovořili o těchto záležitostech, seděli na ulici Údolní v nějaké restauraci a obžalovaný se do kanceláře už v ten den nevracel. Další den poté obžalovaný měl domluveno jednání s paní Ř., která vyřizovala financování leasingu na nějaké technologie odlitků, byla to nějaká forma, projekt se jmenoval Technologie 3. tisíciletí, od toho má obžalovaný smlouvu. Ten den ráno přišel p. S., který hledal D., protože D. mu vyřizoval nějakou pozůstalost a p. S. byl nespokojen s postupem té práce a nevěděl, jestli si má materiály vzít zpět, jestli to D. dodělá, ale D. v té době asi s tím nedělal vůbec nic, takže čekali až přijde D. a když D. nepřicházel, tak odešli z kanceláře, obžalovaný uzamknul kancelář a šel si kupovat nějaké tiskopisy, protože byl konec roku a poté odjel k paní Ř., která seděla v bývalé budově Formu, blízko ulice Masná a tam vlastně strávil celý den až zhruba do 16:00 hod. odpoledne, kdy se podepisovaly smlouvy a přijel tam nějaký ředitel z Nymburka a mezi tím, když tam čekal, tak mu volal p. F. na mobilní telefon, že potřebuje provést nějakou transakci, jestli to jde toho 31.12. a obžalovaný mu volal, co měl kontakty a všude mu bylo řečeno, že to už nejde, že na Komerční bance se mění ředitel atd. a že to je nemyslitelné, takže tuto informaci mu sdělil a už se o to nezajímal. Odpoledne po 17:00 hod. obžalovaný se vrátil do své kanceláře, kde seděla společnost, byla to oslava, pan F. obžalovaného poslal za p. M., že se po něm sháněl a že tam proběhne nějaké jednání, ale neřekl, o co půjde, takže obžalovaný potom na to jednání se dostavil, které proběhlo v restauraci Adria a pan M. obžalovanému řekl, že všechno už je dohodnuto, že se bude prodávat nějaká směnka, ale že to potřebuje, aby se to provedlo v kanceláři obžalovaného z hlediska bezpečnosti, protože se dobře znali. Obž. F. s panem M. seznámil obž. L., takže kdyby obž. L. chtěl dělat ten obchod s p. M., tak si to domluví a nepotřebuje na to p. F.. Poté se obž. L. vrátil do směnárny k p. M. a odtud volal D., ať tu kancelář vyklidí, že ta společnost tam nemá co dělat. Když obž. L. hovořil s M., tak přišel D. a půjčoval si od něho 1.000,- Kč. Dne 30.12.1998, tj. další den, obžalovaný přišel do kanceláře, přišel tam p. M. ještě s nějakým doprovodem, prohlédli si kancelář, jestli tam není další osoba a potom tam přišli nějakí lidé s těmi penězi a začali ty peníze přepočítávat, pan Ž. u toho byl a dělal si výčetku, kolik bankovky, jaké měny atd. Před 09:00 hod. volal p. F., obžalovaný vzal telefon a p. F. řekl, že v 09:00 hod. se zavírá banka, tedy jestli tu transakci chtějí provést, že tam musí už přijít, takže celá ta činnost se ukončila a odešli do Komerční banky, obžalovaný D. se zvedl s ostatními a odešel do Komerční banky. Obžalovaný L. potom odjel do obchodního domu Prior a staral se o nákup na Silvestra a tato záležitost už jej vcelku nezajímala. Poté, když obž. L. nakupoval na ulici Veselé, byl domluven s K., že se sejdou zhruba v 11:00 hod., a protože K. pil gruzínský koňak, který obž. L. nemohl nikde sehnat, na ulici Veselé dělal obž. L. ještě poslední nákup a když vycházel z obchodu, tak potkal p. F., který jej požádal, jestli by s ním obž. L. zajel do XXXXX. Obž. L. mu řekl, že má domluvenou schůzku s K., ale potom si říkal, protože se znali dlouho, že na obžalovaného K. počká, takže odjel do těch XXXXX, což bylo

vlastně jenom na otočku a když se obžalovaný vrátil, tak K. už odešel, potom mu volal, že s D. tam nemohl čekat, že D. byl opilý a že tam na obžalovaného počkal, takže ten průběh události tak, jak líčí obž. Ž. a obž. F., z hlediska obžalovaného L. byl úplně jiný. Dále obž. L. uvedl, že z XXXXX si neodnesl nic, že nerozumí tomu, co tvrdí p. F., protože ti Arabové přinesli peníze ve dvou taškách a obžalovaný vůbec neví, kolik peněz tam bylo a obž. L. si žádné peníze nebral. Obžalovaný dále uvedl, že odvezl obž. F. k jeho matce a že nevěděl, co měl obž. F. v té obrovské tašce. K výpovědi svědkyně M. B. obžalovaný L. uvedl, že tato svědkyně nevyprávěla pravdivě, že neví, z jakých důvodů, protože si obžalovaný myslel, že s ní vycházel korektně. Dle obž. L. je pravda, že se svědkyní M. B. jej seznámil p. S., ovšem nejednalo se o společenské seznámení, ale bylo to z toho důvodu, že paní B. hledala v ČR spolupráci na ekonomické úrovni. Dle obžalovaného L. tento po svědkyni M. B. nežádal jakékoliv informace o bankovníctví, neboť od svědkyně B. žádné informace nepotřeboval, protože si myslí, že tomu ani nerozumí. Dle obžalovaného na všechny transakce obžalovaný dostával biletiny z Barclays bank, kde byly na všechny bankovní instrumenty podrobně vypracovány postupy a jakákoliv bankovní operace, jak se provádí v mezinárodním platebním styku. Dále obžalovaný uvedl, že tvrzení svědkyně M. B. o tom, že jej žádal o založení konta ve Švýcarsku, je naprosto nepravdivé, že obžalovaný od r. 1990 spolupracoval s firmou Dietiker v Zürichu, kde prováděli běžný firemní platební styk, obžalovaný vůbec nepotřeboval si ve Švýcarsku zakládat konta. Dále obž. L. uvedl, že pracoval pro firmu XXXXX na základě plné moci, kterou firma XXXXX udělila p. B., že jej může v plném rozsahu zastupovat. Z tohoto důvodu pro tuto firmu zpracovával projekt technologie 3.tisíciletí a smlouvu o financování soudu předložil. Obžalovaný neví, z jakého důvodu potom svědkyně B. zahájila přímá jednání s těmi zúčastněnými a myslí si, že svědkyně B. chtěla obejít původní smlouvu, protože financování podle informací z firmy XXXXX, se kterou byl obžalovaný skoro v denním styku prostřednictvím faxu, bude provádět společnost XXXXX a nikoliv nějaká leasingová společnost z Německa, se kterou nikdy obžalovaný žádný kontakt neměl. Dále obžalovaný uvedl, že svědkyně B. se svým manželem v Lucernu zřídili účet panu B., protože chtěli obrovské projekty, obžalovaný jim nabídl nejdříve projekt pro firmu z Nymburka na technologii, dále měl obžalovaný projekty pro firmu Tesla a další obchodní aktivity. Dále obžalovaný uvedl, že pokud svědkyně B. tvrdí, že byla na nějakém jednání, kde nějaká paní prohlásila, že obž. L. chodil po Brně a povídal, že ukradl nějaký šek nebo peníze, pak toto není naprosto pravda, protože od Silvestra 31.12., když obžalovaný odešel z kanceláře, tak se zdržoval doma a s nikým nehovořil. Dle obžalovaného první člověk, se kterým hovořil, byl obž. F. 6.1.1999, který mu sdělil, že p. Ž. má nějaký problém a že by potřeboval pomoci. V další části své výpovědi obž. L. uvedl, že údaje svědkyně B. o jeho kanceláři a finančních poměrech nejsou pravdivé, neboť jeho finanční poměry byly velice dobré.

Obžalovaný V. F. trestnou činnost popřel a v přípravném řízení uvedl, že částka 30.000.000,- Kč byla majetkem sdružení XXXXX, že částku 20.000.000,- Kč uložil v domě své matky, protože byl o tuto službu požádán L. a D.. Obž. V. F. L. a D. znal od r. 1991, rovněž znal obž. O. Ž.. Dne 10.1.1999 obž. F. vydal policii 934.000,- DEM a 23.500,- USD, kdy se jednalo dle obž. F. o peníze, které do jeho kanceláře v Komerční bance přinesli dne 31.12.1998 M. a S.. Dle obžalovaného toho dne byli v jeho kanceláři přítomni i obž. D. a obž. Ž.. Dle obžalovaného S. s Ž. šli provést indosament směnky. O poskytnutí kanceláře ho požádal L. dne 30.12.1998. Dle obž. F. obž. Ž. byl nucen provést indosament směnky, neboť byl vyzván obž. D. k úhradě dluhu u XXXXX společnosti XXXXX. Dne 31.12.1998 nebyl D. opilý, právě naopak, dle obžalovaného F. „byl ve formě“. Dle obžalovaného poté, kdy kupující z jeho kanceláře odešli, obž. Ž. mu sdělil, že se ozve obž. L. a vyzvedne si obž. D. a peníze. Obž. L. se ozval s tím, že čeká v autě na ulici Veselé, kam mu má F. přinést peníze. Tašky s penězi proto přemístil do jedné větší, požádal kolegu K. P. o pomoc s odnosem a pak odjel společně

s L. do XXXXX do rodinného domu jeho matky, kde si L. vzal část peněz korespondující s částkou 10.000.000,- Kč jako zálohu na úhradu dluhu společnosti XXXXX a požádal obž. F. o úschovu zbývajících peněz s tím, že se ozve. O dluhu společnosti XXXXX, vůči firmě XXXXX ví obž. F. od Ž., který mu dne 26.12.1998 sdělil, že byl vyzván obž. D. k úhradě dluhu pod pohrůžkou trestního stíhání. Ještě téhož dne jednali s obž. L., který jim v kanceláři na XXXXX. ukázal plnou moc pro obž. D. k jednání ohledně dluhu. Obž. F. ví o tom, že obž. Ž. vydal příkaz k převodu částky 30.000.000,- Kč na účet obž. D., protože však nebyla obž. L. doložena ověřená plná moc, byl převodní příkaz obž. Ž. stornován. Dne 29.12.1998 ho obž. Ž. informoval o založení depozitní směnky na částku 30.000.000,- Kč, poté jednali s obž. L. a obž. D., kteří požadovali peníze v hotovosti a obž. L. doporučil prodat směnku bance. Když dne 30.12.1998 zjistili, že žádná banka směnku nekoupí, napadlo ho prodat směnku arabským směnárníkům a podařilo se mu zajistit M. a S., kteří s obchodem souhlasili. Od L. měl obžalovaný slíbenou odměnu, do 9.1.1999 se obž. F. nikdo neozval s tím, že by požadoval předání peněz uložených v rodinném domě v XXXXX.

V hlavním líčení obž. V. F. potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a k dotazu, zda existovala mezi ním a spoluobžalovanými jakákoliv dohoda o tom, že by chtěli peníze zpronevřit, obžalovaný uvedl, že taková dohoda určitě neexistovala. Dále obžalovaný uvedl, že do problému XXXXX, resp. problémů s úhradou dluhu, jej obž. Ž. zasvětil 26.12.1998, kdy se potkali po Vánocích, do té doby obž. F. vůbec nevěděl, o co se jedná. Dle obžalovaného v Komerční bance se řešil indosament ve 3.patře, kde se peníze resp. směnka převáděla na S., to obžalovaný věděl, byli u něho, dle obžalovaného chtěli jakýsi azyl, že tam měli klid a ti Arabové se skutečně báli, měli sebou tu svou ozbrojenou suitu, takže nechtěli s penězi nikde manipulovat, chtěli někde sedět, až jim S. potvrdí, že je všechno v pořádku, tak aby fyzicky ty peníze předali. K dotazu, zda obžalovaný věděl, že dochází k prodeji směnky arabským zájemcům, obž. F. uvedl, že to samozřejmě v ten den věděl, resp. toho 30.12., protože Ž. jej požádal, jestli obžalovaného nikdo nenapadá, kdo by dokázal tuto směnku zainventovat a v rámci toho, že v bankovním systému to nebylo možné, protože všechny banky uzavíraly tyto obchody, nebyly schopni dát dohromady takto velkou hotovost, tak opravdu jediný, kdo obžalovaného tehdy napadl, byla tato parta směnárníků, když obžalovaný věděl, že si vzájemně pomáhají a když se dají dohromady tak disponují s takto obrovskými finančními prostředky. Z toho důvodu obžalovaný volal p. M. a domluvil mu schůzku s Ž., kam ho přivedl. K dotazu, zda obž. L. řekl, na co použije částku odpovídající 10.000.000,- Kč, kterou si vzal z té celkové částky, obžalovaný uvedl, že obž. L. nespécifikoval účel těchto peněz, obžalovaný se domnívá, že tam šlo skutečně o to, aby si vybudovali jakousi dobrou vyjednávací pozici, co se týče výše následné provize, kterou jim vlastně za toto zprostředkování tohoto obchodu měl XXXXX vyplatit. Obžalovaný F. vycházel z toho, že položí část na úhradu a zbytek peněz dostane v zápětí zpět. K dotazu, zda obž. L. řekl obž. F., co s těmi 20.000.000,- Kč, které byly u obž. F., které později dodal, co s nimi bude, na co jsou určeny, obžalovaný uvedl, že o tom se nebavili, ale obž. F. se skutečně domníval, že ten zbytek je jakýsi doplatek do toho dluhu, ze kterého mu potom vyplatí dohodnutou provizi. K dotazu, zda obž. F. byl informován kýmkoliv ze spoluobžalovaných o té skutečnosti, že XXXXX mají nějaký dluh vůči XXXXX, obžalovaný F. uvedl, že tyto informace kolem celé této problematiky dostal až 26.12., po rozhovoru s Ž., který mu vysvětlil, co se děje, ukazoval mu kopie předmětných dokladů, dopisů a zmocnění. K dotazu, proč to obžalovanému říkal, z jakého důvodu, obžalovaný F. uvedl, že ono to možná bude znít nadneseně, ale chtěl se prostě poradit, co má pro to dělat, obž. F. Ž. řekl, že už podal trvalý příkaz na převod prostředků, takže obž. F. mu říkal, co máš v ruce, z titulu čeho, proč to takhle děláš a obž. Ž. obž. F. ukázal tyto doklady, obž. F. mu říkal, že je potřeba mít originál, případně ověřený originál nějakého zmocnění pro obž. D. k inkasu, aby byl absolutně krytý a na základě toho, že nedostal tento doklad do pondělí, kdy čekali na L., tak na základě toho

potom ten převodní příkaz vystornoval. K dotazu, zda obžalovaný ví, na jakou částku Ž. vystavil převodní příkaz, obžalovaný uvedl, že to bylo přes 30.000.000,- Kč, ale přesnou částku neví. Obžalovaný potvrdil, že došlo skutečně ke stornování toho příkazu k úhradě obž. Ž., který mu řekl, že stornování příkazu k úhradě bylo provedeno. K dotazu, proč pro úschovu peněz byl vybrán právě dům matky obž. F., obž. F. uvedl, že v ten moment na Silvestra kolem oběda nebo těsně před obědem v těch dopoledních hodinách obžalovanému L. říkal, že si potřebuje promluvit, že potřebuje mít někde klid, že se tam budou peníze vlastně odkládat, což mu řekl až po cestě v autě. K dotazu, zda obžalovaný to považoval za bezpečný úkryt, obžalovaný uvedl, že ano, že dle jeho názoru nikdo nebude se dívat do prádelníku v XXXXX u jeho maminky, které je 70 let. K dotazu, proč peníze nebyly odvezeny do banky, např. do sejfů, obž. F. uvedl, že na tuto otázku nedovede odpovědět, že obž. L. jej požádal, zda by ty peníze mohl nechat u sebe. K dotazu, zda obž. F. za svou činnost dostal nějakou odměnu, obžalovaný uvedl, že ne, že co se týče této transakce, tak nedostal nic. K dotazu, zda z těch peněz, které arabští směnárníci zaplatili za směnečné depozitum, zda si ponechal nějaké bankovky, obžalovaný uvedl, že si nic neponechal, že kromě těch prostředků, které omylem nechal v šuplíku v kanceláři, když mu tam zbyla ta obálka, jak obžalovaný říkal, že ty peníze nebyly ve svazku, dal je do obálky, pak mu to zůstalo v té spisové tašce, tj. těch řádově 400 marek, které měl ve stole. K dotazu, z jakého zdroje pocházely peníze, které byly zajištěny v jeho bydlišti, obž. F. uvedl, že co se týkalo českých korun, co tam měl k dispozici, tak to bylo z jeho podnikatelské činnosti a co se týkalo valut jako takových, tak samozřejmě, protože obžalovaný pracoval v bance, tak sledoval pohyby kurzu a příležitostně nakupoval a prodával valuty. Obž. F. neví, jak byla velká částka v korunách, která se nacházela na účtu XXXXX 29.12.1998. Dále obžalovaný uvedl, že obž. Ž. mu říkal, že spolupracuje s XXXXX, že pro ně zajišťoval nějaké služby, nic bližšího obžalovaný o tom neví, nějaká spolupráce tam mezi nimi byla. Skutečnost, že vzniklo sdružení XXXXX, se obžalovaný dozvěděl 16.12. od Ž., předtím o tom obžalovaný neslyšel. Obžalovaný neví, zda viděl nějaké písemné doklady, týkající se tohoto sdružení. K dotazu, zda obžalovaný viděl nějaké písemné doklady týkající se údajného dluhu XXXXX vůči XXXXX, obžalovaný uvedl, že viděl kopii notářského zápisu, kterou nečetl. K dotazu, zda obžalovaný ví, o jakou částku tam šlo v notářském zápisu, obžalovaný uvedl, že ví, že to bylo řádově asi 35.000.000,- Kč. K dotazu, zda obžalovanému vysvětlil L., proč pohledávka XXXXX měla být uhrazena v hotovosti a nemohla být uhrazena jiným způsobem, obžalovaný uvedl, že to neví, že jak už bylo řečeno, tak obžalovaný navrhoval sám, aby se směnka převedla, aby se provedl indosament přímo na D. nebo přímo na XXXXX prostřednictvím D., což se mu jevilo jako nejjednodušší možný způsob. Obžalovanému nebylo vysvětleno, proč se tak neděje. K dotazu, jaká částka a v jaké měně byla uvedena na příjmových a výdajových dokladech, které podepisovali směnárníci, D. a Ž., obžalovaný uvedl, že fyzicky tyto doklady v ruce neměl, ale všichni se bavili o tom, že tam bude uvedená částka 30.000.000,- Kč, ale fyzicky obžalovaný tyto doklady v ruce neměl. K dotazu, zda obžalovanému byla někým předložena kopie plné moci ze dne 1.12.1997 vystavená městem Brnem a XXXXX pro obžalovaného D., obžalovaný uvedl, že fotokopii mu ukazoval Ž. toho 26.12. Obžalovaný zběžně četl tuto plnou moc. K dotazu, zda po zběžném přečtení plné moci připadala obžalovanému plná moc dostatečná k tomu, aby D. mohl inkasovat předmětnou částku, obžalovaný uvedl, že podobné plné moci viděl, protože v bance pracoval s pohledávkami a připadala mu naprosto dostatečná tak, jak vypadala, jenom obžalovaný žádal Ž., aby měl v ruce ověřený originál. Obžalovaný se domnívá, že nějaké doklady se měnily už zřejmě u pana L. a D. v kanceláři a další doklady se měnily u obž. F. v kanceláři, ale obžalovaný neví, či a které doklady a co to bylo za doklady, obžalovaný je neměl v ruce, ví, že tam byl nějaký zmatek a nějaké doklady se tam měnily, takže jestli se do kanceláře přinesly peníze a už byly dokladově převedeny na někoho jiného, obžalovaný nedokáže odpovědět, obžalovaný ty doklady v ruce fyzicky neměl, ale předpokládá že k výměně těch dokladů došlo až u něj v kanceláři, až po převedení té směnky. K dotazu, kdo

papírově převzal peníze, které se ocitly v XXXXX v domě matky obžalovaného, obžalovaný uvedl, že papírově tyto peníze určitě převzal obž. D., toto se obžalovaný domnívá, neměl doklady v ruce. K dotazu, zda obžalovaný přemýšlel o tom, proč osoba, která převezme částku 30.000.000,- Kč, písemné převzetí potvrdí, ponechá tuto částku k dispozici cizí osobě, obžalovaný uvedl, že předpokládá, že ho oba pánové považovali za důvěryhodnou osobu a že tady šlo o to, že defakto D. přenechal peníze L. k dispozici, aby to dál s nimi řešil. K dotazu, odkud to obžalovaný ví, obžalovaný uvedl, že jak jinak by to bylo, když mu říkal „L. bude volat, počkej, vyzvednou se ty peníze“, dle obžalovaného on odešel dřív, původně si obžalovaný myslel, že pojedou spolu, pak to dopadlo tím způsobem, že jeli sami dva, tj. obžalovaný s L.. K dotazu, z jakého důvodu nedošlo k vystavení nějakého dokladu na převzetí těch peněz obž. F. nebo obž. L., proč se na to nepodepsalo nějaké potvrzení, obžalovaný uvedl, že ani po něm nikdo nechtěl doklad, že obžalovaný má peníze v úschově, obžalovaný to nenavrhol, byla to jejich věc. Dle obžalovaného se směnka nejdříve musela indosamovat, aby se směnka převedla na S., tím pádem šly do vlastnictví Ž. hotové peníze, Ž. oproti dokladům zase předával peníze obž. D.. K dotazu, zda u obžalovaného v kanceláři předal Ž. D. nějaké doklady o tom, že mu předal peníze, obžalovaný uvedl, že ty doklady se předávaly hromadně, obžalovaný neví, kdo, komu, jak, ale předávaly se tam. K dotazu, zda se tam vystavovaly nějaké doklady, obžalovaný uvedl, že nějaké se tam vystavovaly z toho titulu, že nějaké doklady byly špatně udělány, takže se tam nějaké trhaly a dělaly se nové. K dotazu, zda D. vystavoval nějaký takový doklad, obžalovaný uvedl, že na to nedokáže odpovědět, že neví. K dotazu, zda na tom jednání se D. choval aktivně nebo byl pouze pozorovatelem toho děje, obžalovaný uvedl, že D. čekal, až transakce s indosamentem bude vyřízena a v podstatě už se těšil, až si bude moct jít ven zapálit, protože u obžalovaného se nekouřilo, dle obžalovaného to vypadalo, že už to chce mít uzavřené, že už chce mít doklady v tašce. K dotazu, zda obž. D. fungoval aktivně, zda se do toho procesu sám aktivně zapojoval, obžalovaný uvedl, že si nedovolí říci, že by se to snažil nějak urychlit, že asi ne. K dotazu, zda obž. D. odešel z kanceláře obž. F. bez peněz a zda peníze zůstaly u obž. F., obž. F. uvedl, že ano.

Obžalovaný J. D. trestnou činnost popřel. Obž. D. popřel pravost svého podpisu na plné moci ze dne 1.12.1997, kterou byl zmocněn jednat ve věci dluhu společnosti XXXXX, vůči firmě XXXXX, popřel rovněž autorství dopisu ze dne 21.12.1998, kterým vyzval pod pohrůžkou trestního stíhání obž. Ž. k plnění dluhu. Obž. J. D. dle svého vyjádření nepodepsal ani prohlášení ze dne 31.12.1998, podle kterého měl převzít částku 30.000.000,- Kč jako částečné plnění dluhu. Dále obž. D. uvedl, že příjmový pokladní doklad č. 0024/98 ze dne 31.12.1998 nevyplňoval a ani nepodepsal. Obž. D. uvedl, že s L. měl společně pronajatou kancelář v Brně na XXXXX. 4/5 až do února 1998, obž. V. F. zná přes obž. L., neboť tento docházel za L. do kanceláře. Na osobu obž. O. Ž. si obž. D. nevzpomíná, s L. si vzájemně důvěřovali, stávalo se, že si vzájemně podepisovali nevyplněné doklady, společnou činnost však nevykonávali. Dle obžalovaného někdy za něj L. vyplňoval formuláře, např. příkaz k výběru peněz v bance. Koncem r. 1998 dle obž. D. na tom byli finančně špatně, zisky z podnikání byly malé. Obž. D. A.M. zná jako směnárníka, dne 31.12.1998 byl M. a další osoba arabské národnosti v jejich kanceláři na XXXXX., kde zřejmě prováděli nějakou směnu peněz, neboť na stole viděl balíčky peněz v cizí měně. Dle obžalovaného L. sdělil, že se musí jít do Komerční banky, všichni proto odešli do kanceláře V. F. na náměstí Svobody, kam byly odneseny tašky s penězi, následně usnul a když se probudil, tak z kanceláře odešel. Ve věci pohledávky firmy XXXXX vůči společnosti XXXXX nikdy nejednal. Obžalovaný dále uvedl, že v době od 21.12.1998 do 31.12.1998 dost konzumoval alkohol, nevzpomíná si, jaké listiny podepsal a co přesně v těchto dnech dělal, elektrický psací stroj Jatran používal převážně L..

V hlavním líčení obžalovaný D. uvedl, že to co je mu kladeno za vinu, není pravda, že se toho prakticky nezúčastnil, že je možné, že obž. Ž. poradil s tím, že tam je to trestný čin, ale nikdy nebyl ve spojení ani s XXXXX a ani se XXXXX, že nikoho tam nezná, takže neví, koho by tam zastupoval. Obž. Ž. viděl obž. D. několikrát u nich v kanceláři, obžalovaného L. zná, byl to jeho ředitel v akciové společnosti XXXXX od dubna 1989 do asi června 1995. Obž. F. zná, tento k nim chodil docela často si zakouřit, protože v bance kouřit nemohli. Dle obž. D. znalecký posudek nedokázal rozpoznat, zda se jedná o jeho podpis na plné moci z 1.12.1997, protože byl několikrát přefocený a obž. D. si vůbec neuvědomuje, že by něco takového sepisoval. K dotazu, jak je vůbec možné, že došlo k vystavení plné moci na obž. D. nebo pro obž. D., obžalovaný uvedl, že opravdu neví, protože nezná nikoho ze XXXXX, nezná nikoho z XXXXX, takže vůbec neví, jak k tomu mohlo dojít a nikdy nebyl ani v sídlech těchto organizací. K dotazu, zda obžalovaný vyzval dopisem z 21.12.1998 obž. Ž. jako jednatele sdružení XXXXX k plnění dluhu firmě XXXXX, obžalovaný uvedl, že zcela určitě ne, že k tomu neměl žádný důvod, že neměl žádnou smlouvu se XXXXX, že by za to měl nějakou provizi, aby bylo to plnění a také vůbec obžalovaný nevěděl, jaké postavení má Ž. v XXXXX, takže obžalovaný neví, proč by ho k tomu měl vyzývat. Obžalovaný opravdu neví o tom, že by podepsal dopis ze dne 21.12.1998 a uvedl, že na tomto dopise není jeho podpis, může to být nějaká různá fotomontáž nebo bůh ví co, ale nejedná se o jeho pravý podpis. O tomto dopise se obž. D. dozvěděl až na policii. Dále obž. D. uvedl, že rozhodně má výhrady k výpovědi obž. Ž., protože obž. D. Ž. do ničeho netlačil. K dotazu, zda obžalovaný byl přítomen při fyzickém předávání peněz za prodej směnky S., obžalovaný uvedl, že pro A. dělal nějakou právníkovou věc a na toho Silvestra obžalovaný přišel do kanceláře vysloveně náhodou, že tam vůbec nemusel jít, že jak manželka šla do práce a L. mu říkal, že tam bude, tak si říkal, že se tam podívá. Dle obžalovaného tam byli ti Arabové a obžalovanému řekl ten M. „pojd’ do banky“, tak si obžalovaný myslel, protože to byla nějaká žaloba na určení vlastnictví, že to kupovali od Komerční banky nějakou pohledávku a ty firmy to nějak prodávali, tak aby se to zarazilo v katastru nemovitostí na té části C listu vlastnictví, tak podali tu žalobu, ve spise je možná taky založená, ale potom k tomu jednání soudnímu nedošlo, dle obžalovaného se to vyřešilo dohodou. Obž. D. setrval na své výpovědi z přípravného řízení a k dotazu, zda subjektivně věděl, že se může jednat o trestnou činnost, obžalovaný uvedl, že jej to absolutně nenapadlo, že má za sebou dost dlouhou právníkovou praxi, že absolvoval asi 8 000 soudních případů a arbitráží, takže ví, co a jak to obnáší, takže do takovéto věci by se nikdy nenechal zatáhnout. Dále obžalovaný uvedl, že viděl plnou moc ze dne 1.12.1997, která jej opravňovala k zastupování společnosti XXXXX, tuto plnou moc viděl, když nahlížel na policii do trestního spisu, přičemž tuto plnou moc neviděl v prosinci 1998. Obžalovaný tuto plnou moc neměl v rukou, neviděl ji u nikoho ze spoluobžalovaných, protože se XXXXX, s výjimkou té směnky, kterou podepsal P. a co mu telefonovala nějaká paní, že byla už splatná, přičemž se potom P. zabil, byl tam vyhlášen konkurz, takže to skončilo, takže obžalovaný se XXXXX nejednal a ani neví, kde mají sídlo. K dotazu, zda obžalovaný má nějaké vysvětlení pro to, proč spoluobžalovaní vypovídají proti němu, v podstatě se snaží obžalovaného usvědčit z trestné činnosti, zda jim obž. D. něco provedl, obžalovaný uvedl, že byl pasován do pozice bílého koně, ale neví, kým, dle obžalovaného křivé obvinění je blbá věc, může se to obrátit proti němu. Dále obžalovaný uvedl, že viděl předmětný notářský zápis uzavřený mezi XXXXX a XXXXX na částku 35.888.375,- Kč, a to na policii, tento neviděl v prosinci 1998. K dotazu, zda obžalovaný viděl notářský zápis při jednání s Ž., kterému dával radu, zda je to trestný čin nebo není, obžalovaný uvedl, že to neviděl, mohla to být taková rozprava, kdy mu říkal, že to trestný čin je a v čem spočívá to zvýhodňování věřitele. Dále obžalovaný uvedl, že L. je jeho spolužačka, ale osobně ji moc nezná, ona si na obžalovaného už asi nic nepamatuje, chodila o ročník výše než on, tenkrát se jmenovala K., naposledy ji viděl někdy v televizi. Dále obžalovaný uvedl, že na Magistrátu města Brna pracuje jeho sestra na právním odboru. K dotazu, zda obžalovaný

viděl někdy originální doklady podepsané L., obžalovaný uvedl, že neviděl a že je neměl k dispozici. K dalšímu dotazu obžalovaný uvedl, že asi viděl obžalovaného Ž. a k dotazu, jak si obžalovaný vysvětlil, že zrovna jeho požádal Ž. o radu, jestli se jedná nebo nejedná, pokud jde o něho, o trestný čin, obžalovaný uvedl, že si spíše myslí, že se setkali s L. a v kanceláři o tom mluvili. Dále obžalovaný uvedl, že možná o tom s Ž. mluvili, ale obžalovaný to neví. Dále obžalovaný uvedl, že do kanceláře, ve kterém se nacházel elektrický psací stroj, mělo přístup dost lidí, byli to známí L.. K dotazu, zda se stávalo, že za ním někdo přišel a psal si něco, obžalovaný uvedl, že jeho známí moc ne, že N. mu psala nějaké věci, ale většinou ve své kanceláři, ne na tom Jatranu, dle obžalovaného se na tom psalo strašně. K dotazu, kdo ze známých L. na tom stroji psal, obžalovaný uvedl, že B., obžalovaný neví, co na tom stroji B. psal. Sám obžalovaný na tom stroji psal jenom tak dvě tři věty, protože na tom se strašně blbě psalo. K dotazu, zda na tom stroji psal L., obžalovaný uvedl, že ano. K dotazu, zda obžalovaný měl v kanceláři nějaké materiální listiny, které se týkaly firmy XXXXX, obžalovaný uvedl, že ano, že tam měl jeden případ, který byl z venku, že to nebyl originál, ale obžalovaný si ho schválně schoval, kdy P. podepsal směnku na zhruba 480.000,- Kč nebo 490.000,-Kč a obžalovanému z toho XXXXX pořád telefonovali, obžalovaný tu směnku neměl k dispozici, potom mu ji poslali faxem, P. mu řekl, že je neplatná, protože na rubopisu byly nějaké poznámky, takže obžalovaný si ten spis dal schválně zvlášť, protože ty peníze neprošly účetnictvím a prostě zmizely. K dotazu, zda obžalovaný měl tento spis někde založený nebo byl volně dostupný každému, obžalovaný uvedl, že ono to tam toho moc nebylo, že tam byla směnka, nějaké jeho poznámky a asi ležely na stole. K dotazu, zda v rámci tohoto spisu tam byly bližší údaje o firmě XXXXX, obžalovaný uvedl, že jediné to, co bylo napsané na té směnce, asi tam byla hlavička a IČO. Obžalovaný si nepamatuje, zda byl dne 23.12.1998 v kanceláři. K dotazu, zda v době, kdy se stalo celé toto jednání popsané v obžalobě, si byl obžalovaný vědom toho, že by měl hrát roli bílého koně, obžalovaný uvedl, že ne.

Uvedené obhajobě obžalovaných O. Ž., E. L., V. F. a J. D. soud nepřisvědčil, a to z následující důvodů.

Svědék B.V., advokát, uvedl, že navrhl svému klientovi obž. Ž. sepsání notářského zápisu, ve kterém měl obž. L. prohlásit, že došlo k předání peněz, načež obž. Ž. mu sdělil, že na něj byl činěn obžalovaným D. nátlak, L. měl dosvědčit, že Ž. předal peníze, přičemž si svědek blíže na okolnosti již nepamatuje. V hlavním líčení svědek B.V. uvedl, že obž. Ž. se za ním dostavil v doprovodu svého přítele nebo kamaráda pana F. a požádal svědka o zastoupení v záležitosti, která se týkala větší části peněz z vlastnictví XXXXX. Svědek uvedl, že se domnívá, že Ž. byl jejich zaměstnancem a že na něj měla činit nátlak osoba nebo skupina osob, v jakém směru ten nátlak měl být činěn nebo v čem to spočívalo, svědek si již nevybavuje. Dle svědka během velmi krátké doby byl pak Ž. zadržen orgány policie a následně mu bylo sděleno obvinění pro trestnou činnost spočívající ve zpronevěře větší částky zmíněné společnosti. Následně se do kanceláře svědka dostavil bratr obžalovaného Ž., který mu sdělil, že končí vztah právního zastoupení mezi obž. Ž. a svědkem a že věc přebírá jiný advokát. Svědek předal dokumentaci obhájci S., sdělil mu podstatné informace a tím věc pro něj skončila. K dotazu, zda svědkovi řekl Ž., k jakému subjektu patří předmětné peníze, které měl předávat, svědek uvedl, že si nevzpomíná, že je to pravděpodobné. K dotazu, zda svědkovi potvrdil někdo jiný tvrzení Ž. o nátlaku na jeho osobu, svědek uvedl, že si není jistý, zda to nebyl p. F., který kromě p. L. ještě p. Ž. tehdy přivedl, ale svědek si to také nevybavuje a neví. Svědek si nepamatuje, jak dlouho před tímto jednáním v jeho kanceláři znal Ž., svědek poprvé Ž. viděl ve společnosti p. F., který jej přivedl na doporučení někoho. S Ž. se svědek předtím neznal, než Ž. přišel do kanceláře ke svědkovi. Svědek si nevzpomíná, zda Ž. s ním konzultoval otázku nějaké trestní odpovědnosti za trestný čin poškozování věřitele a uvedl, že pokud něco konzultovali, tak

podstatná část těchto konzultací se týkala té trestní věci, o které se dnes jedná, ale zda konzultovali ve vztahu k tomu či nějaké souvislosti, obsah trestného činu poškozování věřitele, to si svědek nevzpomíná. K dotazu, zda svědkovi Ž. předkládal nějaké listiny, které by se k té kauze vztahovaly, svědek uvedl, že to není vyloučeno, ale svědek neví, předpokládá, že ano, ale potvrdit to nemůže. K dotazu, zda si svědek pamatuje, zda obavy Ž. z případného trestního stíhání byly opodstatněné, svědek uvedl, že už si přesně nepamatuje, jakého charakteru byla ta hrozba, co mu hrozila, svědek neví, zda tato hrozba byla důvodná. K dotazu, zda p. F. se zúčastnil pouze té první schůzky, kdy přivedl Ž., nebo se svědek s ním setkal ještě později v této souvislosti, svědek uvedl, že svědek není schopen to už stoprocentně potvrdit, ale myslí si, že už nebyl další důvod k účasti p. F. a myslí si, že p. F. Ž. pouze přivedl.

Svědék V.D., daňový poradce firmy XXXXX, uvedl, že na základě mandátní smlouvy zpracovával bankovní výpisy z účtu firmy XXXXX, založeného v rámci sdružení XXXXX Dle svědka obžalovaný Ž. chtěl koncem r. 1998 zhodnotit finanční prostředky na účtu formou termínovaného vkladu a sdělil mu, že to konzultoval s H.. Svědek se s Ž. viděl až po Novém roce v lednu 1999, kdy dostal výpisy z účtu za prosinec 1998 a Ž. mu sdělil, že podepsal směnku na 30.000.000,- Kč, kterou pod nátlakem odevzdal. V hlavním líčení svědek potvrdil pravdivost své výpovědi a dodal, že do současnosti pracuje jako daňový poradce pro sdružení XXXXX na základě smlouvy, že pracuje nadále pro firmu XXXXX, že k osobě obž. Ž. se může vyjádřit jen v dobrém slova smyslu, že Ž. nejednal zbrkle, nebyl unáhlený, o všech věcech, které chtěl řešit, tak tyto měl promyšlené. Svědek si nevzpomíná na to, že by se Ž. zmínil ke konci r. 1998 nebo začátkem r. 1999 o tom, že XXXXX mají závazek vůči firmě XXXXX. Dále svědek uvedl, že obž. Ž. na schůzce počátkem ledna 1999 byl nervózní, že firma XXXXX měla nějaké činnosti, ale jejich charakter není schopen specifikovat, že firma XXXXX měla mírný zisk, ale nebylo tam nic výrazného.

Svědčce A.P., bankovní referentka XXXXX uvedla, že koncem r. 1998 byla požádána kolegyní H. o převod částky 30.000.000,- Kč z běžného účtu společnosti XXXXX na depozitní účet. Ve své výpovědi svědkyně podrobně popsala mechanismus vystavení směnky, uvedla že paní H. směnku vyplnila, že neví, kdo konkrétně vydal příkaz k vystavení směnky. Dle svědkyně kontrola údajů na směnce měla být provedena pracovníci M. a Š. V hlavním líčení svědkyně potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a dodala, že za ní přišla paní H., že nemá volný počítač, že má obsazenou tiskárnu a že za ní přišli klienti, aby jim vyhotovila směnku a zda by si to mohla u svědkyně napsat, protože svědkyně měla volnou tiskárnu, takže u ní na počítači to proběhlo. Svědkyně neví, jaký význam má uvedení pozdějšího data vystavení na směnce a není jí znám osud této směnky.

Svědčce A.H., ekonomka XXXXX, a.s., v přípravném řízení vypovídala k událostem, které se řešily ve společnosti poté, kdy vyšlo najevo, že V. podepsal uznání dluhu vůči společnosti XXXXX. Dle svědkyně ve společnosti se řešilo, jak zamezit eventuální exekuci, kdy nakonec jako nejschůdnější řešení se jevílo založit sdružení. Proto proběhla jednání s Ž., byla uzavřena smlouva o sdružení, kdy společnost XXXXX založila v Komerční bance, a.s., účet na základě smlouvy o spolupráci, bylo zřízeno dispoziční právo k účtům pro zaměstnance XXXXX, a.s. Svědkyně byla přesvědčena, že žádná jiná osoba není oprávněna s účtem disponovat. Od 13.11.1998 do 31.12.1998 bylo dle svědkyně na předmětný účet převedeno celkem 41.000.000,- Kč. K datu 29.12.1998 byla na účtu částka 39.946.173,- Kč. Dne 28.12.1998 svědkyni navštívil v sídle XXXXX, a.s. Ž., který sdělil, že byl Ž. podveden a chtěl s ním jednat. Dne 29.12.1998 se opětovně dostavil Ž. a navrhl zhodnotit finanční prostředky, které se nacházely na účtu. Svědkyně byla v domnění, že toto není míněno vážně, nevěnovala tomuto pozornost. O převodu peněz na depozitní směnku ji obž. Ž. neinformoval, ani mu

k tomu nedala žádný písemný pokyn. O existenci směnky se dověděla až dne 6.1.1999 od Ž.. Svědkyně od H. ví, že Ž. volal, že byl rozrušen a sděloval, že větší část peněz přinese. V hlavním líčení svědkyně A.H. potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a k dotazu, proč bylo podáno trestní oznámení na V., který uznal závazek vůči společnosti XXXXX v notářském zápisu, svědkyně uvedla, že se jednalo o stavbu vozovny Komín, že bylo proinvestováno víc peněz, než zněla smlouva a V. uznal písemně tento dluh, takže vedení akciové společnosti právě proto na něj podalo trestní oznámení, ale proč se tak dohodli, co za tím bylo, to svědkyně neví, těchto jednání se neúčastnila. K dotazu, zda svědkyně dala souhlas či pokyn koncem r. 1998 obžalovanému Ž., aby formou směnečného depozita, případně jiným způsobem zhodnotil peníze nacházející se na účtu společnosti XXXXX, které zde byly složeny XXXXX v rámci sdružení XXXXX, svědkyně uvedla, že ne. K dotazu, zda při osobních schůzkách s Ž. padlo z jeho strany, že je na něj vyvíjen nátlak v souvislosti s tím, aby uhradil závazek XXXXX firmě XXXXX z peněz nacházejících se na účtu XXXXX, zda padla zmínka o úhradě tohoto dluhu, svědkyně uvedla, že ne. K dotazu, kdo dával příkazy k platbám z účtu XXXXX, svědkyně uvedla, že příkazy dávali na oddělení a podepisovali příkazy ti, kteří zde byli jmenováni a kteří měli podpisové právo. K dotazu, proč se prováděla transakce v hotovosti a proč byly v kufru přenášeny peníze z IPB do Komerční banky Brno, svědkyně uvedla, že předpokládá, že to bylo proto, že město Brno, které jim platilo za jejich akce, které dělali pro město, tak nechťelo tyto peníze, nebo nemohlo tyto peníze převádět bezhotovostně, vzhledem k tomu, že to už svědkyně neví, podrobnosti si již nepamatuje. K dotazu, kdo dával podklady auditorovi pro jeho zprávu za rok 1999 z hlediska stavu pohledávek XXXXX, svědkyně uvedla, že ona a její spolupracovníci. Svědkyně neví, zda bylo zaneseno do výroční zprávy za r. 1998 a r. 1999 hospodaření sdružení XXXXX. Dále svědkyně potvrdila, že účet, který založil obž. Ž. pro potřeby sdružení XXXXX, fakticky plnil funkci běžného účtu XXXXX. Svědkyně neví, z jakého důvodu tato skutečnost není uvedena ve smlouvě o sdružení. K dotazu, zda je uvedeno někde jinde, že použití účtu bude takové a z jakého právního podkladu to vyplývalo, svědkyně uvedla, že ne. K dotazu, zda to byla svévole XXXXX nebo to byla dohoda se XXXXX, svědkyně uvedla, že to byla dohoda mezi XXXXX a XXXXX. Dále svědkyně uvedla, že dohoda mezi XXXXX a XXXXX byla taková, že tento účet bude používán XXXXX jako běžný účet. Dle svědkyně se jednalo o faktický účet těchto dvou společností, tj. XXXXX a XXXXX. Dle svědkyně se nepředpokládalo, že by XXXXX rovněž tento účet používal. Svědkyně neví, zda došlo k tomu, že by XXXXX vložil na tento účet nějaké prostředky. Dle svědkyně ústní dohody se týkaly pouze praktické stránky plateb, jednak tento účet XXXXX využívaly, vkládaly na něj finanční prostředky a pak z toho vybíraly. Dle svědkyně se jednalo o účel pro potřeby XXXXX, sdružení XXXXX nemohlo jako ta část XXXXX disponovat s těmito prostředky sama, protože potřebovaly se na to samozřejmě podpisy zaměstnanců, kteří měli podpisové právo ze strany XXXXX. Sám Ž. nemohl nic. K dotazu, zda se předpokládalo, že by vůbec Ž. měl nějakým způsobem disponovat z prostředky na účtu sdružení, že by měl vydávat příkazy k úhradě, svědkyně uvedla, že by to nemohl udělat. Svědkyně neví, že Ž. vystavil 23.12. a podal v bance příkaz k úhradě. Dále svědkyně uvedla, že koncem r. 1998 měly XXXXX kromě peněz předisponovaných na účet sdružení majetek, a to vozový park, který byl majetkem movitým, který dosahoval výše, kterou si již svědkyně nepamatuje. Z nemovitého majetku XXXXX měly majetek, a to budovu, ve které XXXXX sídlily, dle názoru svědkyně zde byl majetek, který by postačoval k uspokojení věřitele XXXXX mimo peněz na účtu. Dle svědkyně obž. Ž. měl kontakty a nemusel žádat předem o audienci u Ž., H. apod. Svědkyně potvrdila, že Ž. měl její číslo mobilního telefonu a znal její adresu bydliště. Dle svědkyně obž. Ž. mohl mluvit s Ž. kdykoliv chtěl. K dotazu, zda hodnotili založení sdružení XXXXX z pohledu možné trestní odpovědnosti ze strany XXXXX, tj. jako pracovníků XXXXX, a to z pohledu poškozování věřitele, svědkyně uvedla, že ne. Dále svědkyně potvrdila, že ví o tom, že se v hotovosti přenášela na zřízený účet XXXXX vyšší finanční hotovost, což přenášely osoby Č., M., Ž., H.,

kteří vyzvedly z IPB Brno částku a pěšky ji odnesly do banky, šlo o 25 nebo 27.000.000,- Kč. K dotazu, jak si představovali ze strany XXXXX, kdo mohl disponovat s tím účtem, svědkyně uvedla, že si to nepředstavovala, protože tak ta smlouva nebyla postavena, neboť ve smlouvě bylo ošetřeno, jakou výši bude XXXXX ignorovat. Dále svědkyně uvedla, že v roce 1998 měla služební mobilní telefon.

Svědék K.P., zaměstnanec XXXXX, kolega obžalovaného V. F., uvedl, že znal Ž., který často volal obžalovanému F., obžalovaný L. mu byl představen u obž. F. v kanceláři, kde ho často navštěvoval. Dne 31.12.1998, přestože měl obž. F. dovolenou, přišel do práce, kde na něj před kanceláří čekala skupina osob, svědek neví, co bylo předmětem jednání. Obž. F. svědka požádal o pomoc při vynesení zavazadla – tašky modré barvy, v té době u něj již žádná návštěva nebyla. Tašku nesli na ulici Veselou, kde ji uložili do auta, svědek si blíže na toto již nevzpomíná. V hlavním líčení svědek K.P. potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a dodal, že dne 31.12.1998 jej obž. V. F. požádal, aby mu pomohl odnést tašku, svědek si nepamatuje na důvod, který uvedl, ale toto bylo poměrně běžné, neboť jakožto regionální odbor restrukturalizace při vyřešení případů veškeré šanony, poskytující dokumenty ke klientům, naložili do tašek, které měli k dispozici a odvezli zpět na obchodní místo, takže toto byla naprosto běžná žádost a i ta taška, kterou odnášeli, byla jedna z tašek Komerční banky. Pro svědka to byl úplně obyčejný den, to, že se stala nějaká událost, se svědek dozvěděl řádově o měsíc nebo o dva později, kdy byl na výslechu. Dle svědka auto bylo zaparkováno na ulici Veselé ze zadní strany banky, tašku dávali dozadu. Svědek si není vědom toho, že by v tom autě někdo byl, ale vzhledem k tomu, že si nepamatuje, že p. F. auto odemýkal, tak je možné, že už tam byla přítomna nějaká jiná osoba. Dle svědka obž. F. nesdělil, kam jede s tou taškou, svědek se neptal. Dle svědka obž. F. zůstal u auta a svědek se okamžitě vrátil na pracoviště.

V této souvislosti obž. L. doplnil svou výpověď a uvedl, že si pamatuje, že svědek P. přinesl tašku k jeho autu a s obž. F. ji dali na zadní sedadlo, obž. L. nevěděl, co v ní je, ale bylo vidět, že je těžká. Této tašky se obž. L. nedotkl a neví, co se s touto stalo.

Svědkyně R.K., která v této době byla koncipientkou notáře Z. R., uvedla, že plnou moc pro D. ze dne 1.12.1997 nikdy neviděla, takové razítko nepoužívá, na razítku, které používala, neměla uvedeno „pracovnice pověřena notářem“, ale jen „pověřena notářem“. Svědkyně potvrdila, že pokud by ověřovala listinu, musel by být předložen originál nebo ověřená kopie, dala by tam pak razítko s ověřovací doložkou, datem, kulaté razítko notáře a razítko se jménem. V předmětné době byla svědkyně na mateřské dovolené. V hlavním líčení svědkyně potvrdila pravdivost této své výpovědi z přípravného řízení.

Svědék A.Ž., generální ředitel XXXXX, a.s., uvedl, že hlavním účelem sdružení založeného se společností XXXXX bylo společné podnikání, podružným účelem pak bylo to, že XXXXX, hrozila exekuce na základě notářského zápisu, kterým byl uznán dluh vůči společnosti XXXXX. Dle svědka pracovní skupinou mu byly předloženy návrhy smluv a bylo mu sděleno, že je právně ošetřeno, aby nemohlo dojít k odčerpání finančních prostředků z účtu. Svědek nevěděl o tom, že Ž. a K. mohli s účtem disponovat, byl ubezpečen o tom, že s účtem mohou disponovat pouze osoby určené XXXXX. Teprve až dne 5.1.1999 se svědek dověděl, že z účtu byla odčerpána částka 30.000.000,- Kč, kterou měl Ž. předat firmě XXXXX. Tento den dle svědka došly do společnosti o tomto písemnosti. Svědek kontaktoval proto V., se kterým společně navštívili D., který vše popřel a následně o tomto bylo sepsáno čestné prohlášení datované dnem 5.1.1999, které D. podepsal. Poté jednali s obž. Ž., který sdělil, že 30.000.000,- Kč předal D. na základě jeho výzvy a plné moci, aby se tak vyhnul trestnímu stíhání své osoby. Ž. svědka nikdy nekontaktoval za účelem zhodnocení finančních prostředků a pokud by tak Ž.

učinil, byl by odmítnut. V hlavním líčení svědek A.Ž. potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a k dopisu ze dne 31.12.1998, který byl doručen svědkovi A.Ž. dne 5.1.1999, uvedl, že tento dopis byl v té korespondenci, která přišla na XXXXX, obsah tohoto dopisu svědek s obž. Ž. neprojednával, od té doby již s ním nekomunikoval, okamžitě zavolal V. a následně šli do banky zjišťovat skutečnosti, proč k tomu došlo nebo jak k tomu došlo. K dotazu, zda koncem roku 1998 v prosinci se svědek vyhýbal jednání s Ž., zda se obž. Ž. zapíral, svědek uvedl, že se nezapíral, že byl v práci, že samozřejmě ne stále, protože měl nějaká jednání a o tom, že by svědka chtěl v podstatě nějak kontaktovat obž. Ž. se svědek doslechl až následně po vánočních svátcích, někdy kolem 5.1. od H., ale to už bylo v podstatě známo, že jim byly odčerpány finanční prostředky z účtu. Dle svědka došlo k založení sdružení XXXXX z důvodu, že hrozila exekuce od firmy XXXXX, ale jednalo se o podružný důvod, poněvadž XXXXX nemohly být nikdy dlužníkem firmy XXXXX, protože investorem vozovny Komín bylo město Brno, nikoliv XXXXX, které nemají ani vozovnu Komín v majetku. Dle svědka, protože notářský zápis byl s přímou vykonatelností, takže mohly být obstaveny okamžitě účty, aniž by někdo zkoumal podstatu, jestli notářský zápis je v pořádku nebo není, tak to dle svědka byla taková obava, že by XXXXX mohly být paralyzovány ve své činnosti. Svědek si nenechal udělat reference o firmě XXXXX, zda se jim tato spolupráce vyplatí, svědek firmu XXXXX do té doby neznal, garantovala tuto firmu JUH., která údajně nechala přes tuto firmu XXXXX dělat nějaké právní rozbory o celé této situaci. Svědek pouze věděl, že obž. Ž. dělal pro ně nějaké pojišťovací smlouvy, svědek nekontaktoval telefonicky obž. Ž. v rámci existence smlouvy o spolupráci. K dotazu, zda bylo svědkovi známo, že účet XXXXX prakticky fungoval jako běžný účet XXXXX, svědek uvedl, že v podstatě, když přišlo oznámení, že z účtu byly odčerpány peníze ve výši 30.000.000,- Kč, tak podal trestní oznámení a dal za úkol ekonomickému řediteli, ať prověří, jaké částky na účet šly v té době. Poté následně se dozvěděl, že v podstatě to sloužilo jako běžný účet, toto je v kompetenci ekonomického ředitele, svědek se o celou záležitost do té doby, než byly nějaké problémy, nestaral. Svědek nevydal nařízení, aby účet sdružení XXXXX byl používán jako běžný účet. Dle svědka Š. v podstatě parafoval smlouvu o sdružení, tzn., že mu musela být známa, protože než ji předal k parafování, studoval ji a Š. podle řádu firmy byl zodpovědný za finanční toky na účtech a za finanční toky ve společnosti. Dále se svědek vyjádřil k otázce vypořádání sdružení XXXXX tak, že k vypořádání doposud nedošlo. Dále svědek uvedl, že obž. Ž. jednání dne 5.1.1999 se svědkem nebylo příjemné, že se obž. Ž. choval na tomto jednání nervózně. Tohoto dne svědek navštívil rovněž obž. D. v jeho bydlišti, obž. D. byl v županu, byl zarostlý, neoholený, říkal, že je nemocný a odmítl, že by nějaké peníze převzal. K dotazu, jaké podmínky musel obž. Ž. splnit, aby se mohl se svědkem setkat, svědek uvedl, že v podstatě žádné, že se mohl ohlásit na sekretariátu, že návštěva mohla být naplánovaná nebo mohl přímo požádat telefonickým spojením. Svědek dále uvedl, že k tomu nepotřeboval H. nebo H., protože smluvní vztahy byly podepsány svědkem a obž. Ž.. K dotazu, zda měl svědek představu o tom, k čemu se ukládají finanční prostředky XXXXX na účtu sdružení XXXXX a jak se s nimi bude nakládat, svědek uvedl, že snaha byla, že se tyto zhodnotí a v případě, že by bylo provedeno obstavení účtu, aby mohli nakládat se svými prostředky a mohli tyto prostředky používat k tomu, aby zajistili nákup soli, nafty, poněvadž byla zimní údržba, v případě nezajištění zimní údržby hrozilo veřejné ohrožení. K dotazu, zda došlo ke zhodnocení těchto finančních prostředků na účtu sdružení XXXXX, svědek uvedl, že ne, poněvadž na zhodnocení finančních prostředků měla být uzavřena speciální smlouva a k tomu nedošlo. Dle svědka takováto smlouva nevznikla. K dotazu, zda podle názoru svědka obž. Ž. byl oprávněn podepsat a podat příkaz k úhradě z prostředků nacházejících se na předmětném účtu, svědek uvedl, že ne, že o různých pohybech účtu měl informovat XXXXX a XXXXX k tomuto musely dát písemný souhlas. Svědkovi nebylo známo, že 23.12.1998 obž. Ž. vyhotovil příkaz k úhradě, který podal Komerční bance k provedení. Dle svědka XXXXX měly svůj vlastní jiný majetek než ten, který byl v peněžní

formě uložen na účtu sdružení XXXXX a to v budovách, autech, pozemcích. Dle svědka, pokud by došlo ke zpeněžení majetku XXXXX v rámci exekuce, tak by věřitel nebyl zcela uspokojen, co se týká výše uvedené pohledávky, protože v té době majetek XXXXX nebyl tak veliký a zvyšoval se až následně, protože hospodařily XXXXX i na majetku města Brna. K dotazu, jak mělo dojít ke zhodnocení prostředků, svědek uvedl, že podle smlouvy způsob měla navrhnout firma XXXXX, to bylo její know-how.

Svědčce J.H., právník XXXXX, a.s., uvedla, že ode dne 1.12.1998 hrozilo společnosti XXXXX, nařízení výkonu rozhodnutí v souvislosti s uznání dluhu vůči společnosti XXXXX, a proto proběhlo na Magistrátě města Brna několik jednání. U advokátních kanceláří svědkyně zajistila několik právních rozborů, o možném postupu bylo jednáno v Komerční bance. Nakonec svědkyně společně s H. vypracovala návrh smlouvy o sdružení a návrh smlouvy o spolupráci se společností XXXXX, kde odměna společnosti XXXXX činila částku 90.000,- Kč měsíčně. Dle svědkyně byly podepsány příslušné smlouvy a byl zřízen účet, svědkyně se domnívala, že kromě zaměstnanců XXXXX, a.s. nemůže nikdo jiný s účtem disponovat. Dne 5.1.1999 jí sdělil Š., že došlo k převodu částky 30.000.000,- Kč, tohoto dne zkoumali došlé písemnosti odeslané Ž.. Dle svědkyně Ž. s V. jednali s obž. D.. Od H. se svědkyně dozvěděla, že mezi vánočními svátky jí navštívil Ž. a požadoval souhlas ke zhodnocení finančních prostředků na účtu, žádný souhlas mu však udělen nebyl. Dne 6.1.1999 telefonicky svědkyně kontaktovala obž. Ž., který „brečel do telefonu“ a sdělil, že ještě nějaké peníze má, že byl vydírán, že to musel udělat. V hlavním líčení svědkyně J.H. potvrdila pravdivost své výpovědi a k dotazu, kdo dával podklady auditorovi pro jeho zprávu za r. 1999 z hlediska stavu pohledávek XXXXX, svědkyně uvedla, že neví, že to je ekonomická věc, že s auditory nikdy nejednala. K dotazu, jaký byl dohodnut kontakt XXXXX s Ž., svědkyně uvedla, že neví, jestli pravidelně obž. Ž. je navštěvoval, či telefonoval. Dle svědkyně obž. Ž. měl kontakt na mobilní telefon, který byl služební. Svědkyně potvrdila, že zná obž. Ž. od r. 1995, kdy Dopravní inženýrská organizace a Městská správa komunikací se přetransformovaly do společnosti XXXXX. Svědkyně neví, kdo doporučil společnost XXXXX jako vhodného partnera do sdružení XXXXX Dle svědkyně obž. Ž. byl spolehlivý, cílevědomý, držel slovo za celé ty roky, co spolupracovali. Svědkyně u obž. Ž. nepozorovala žádné sklony k nepřímému či neupřímnému jednání. K dotazu, zda obž. Ž. konzultoval se svědkyní někdy otázku skutkové podstaty trestného činu poškozování věřitele, svědkyně uvedla, že ano, že si myslí, že se o tom někdy bavili, ale nevzpomíná si, kdy. Obž. Ž. měl mobilní telefon služební, adresu neměl, nikdy u svědkyně nebyl. Dle svědkyně cílem založení sdružení XXXXX bylo to, aby byl zisk z peněz nacházejících se na účtu sdružení XXXXX Dle svědkyně obě společnosti sdružené ve sdružení XXXXX měly společně vyvíjet podnikání. K dotazu, k čemu svědkyně přičítá změnu v chování obž. Ž. ke konci r. 1998, svědkyně uvedla, že si to neumí vysvětlit. Dále svědkyně dodala, že neví, kdo vypracoval trestněprávní posouzení, svědkyně se na tom nepodílela.

Svědčce D.K., zaměstnankyně XXXXX, právnička na odboru rizikových pohledávek, uvedla, že obž. F. zná ze zaměstnání, že přes F. zná i obž. L. a Ž., tyto osoby svědkyně vídávala v druhé polovině r. 1998 v kanceláři F.. Svědkyně se podrobně vyjádřila ke konzultacím, které probíhaly v souvislosti s řešením situace ohledně uložení finančních prostředků XXXXX, a.s., které byly ohroženy exekucí. V listopadu 1998 byla kontaktována Ž., který jí sdělil, že uzavřel smlouvu o sdružení a že finanční prostředky budou uloženy na účtu tohoto sdružení u XXXXX, předložil smlouvu o sdružení a další dokumenty. Ohledně dispozičního práva dle svědkyně tam byla klauzule, že dispoziční právo bude mít pouze společnost XXXXX, přičemž XXXXX se zavazuje, že bez souhlasu XXXXX nebude s finančními prostředky na účtu disponovat. Svědkyně Ž. však sdělila, že majitele účtu nelze omezit v dispozici s účtem, o depozitní směnce

se svědkyně dověděla až následně z tisku. V hlavním líčení svědkyně D.K. potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení.

Svědkyně L. H., zaměstnankyně XXXXX, uvedla, že dne 11.12.1998 ji kontaktovali na pracovišti obž. Ž. a K. a požadovali zřídit běžný podnikatelský účet, na základě jejich žádosti byl zřízen účet č. XXXXX a podpisové vzory k účtu pro obž. Ž. a K.. Asi za týden požadoval Ž. rozšířit podpisové vzory o další čtyři osoby. Dle svědkyně obž. Ž. vystavil převodní příkaz k převodu částky 30.000.000,- Kč na depozitní směnku, kterou vystavila ona a kolegyně A.P., na směnce bylo chybně uvedeno datum, jednalo se o překlep. Dne 29.12.1998 si směnku vyzvedli Ž. a K., která udělila Ž. plnou moc k dispozici s účtem. Dne 30.12.1998 se Ž. společně s další osobou ptali na indosament směnky. Dne 31.12.1998 se dostavil Ž. s jinou osobou, před kterou provedl indosament směnky, z čehož vyplývalo, že Ž. směnku prodával I.S.. V hlavním líčení svědkyně L. H. potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení.

Svěděk A.M. uvedl, že obž. Ž. a F. mu nabídli v prosinci r. 1998 ke koupi směnku za částku 30.000.000,- Kč, proto kontaktoval svědek S., přičemž ohledně prodeje směnky proběhlo následně několik jednání. Svědek podrobně popsal průběh prodeje směnky dne 31.12.1998 a dále uvedl, že obž. Ž. tvrdil, že je to jeho směnka, jeho peníze. Obž. L. dle svědka je ujišťoval, že se nejedná o podvod, že zná dobře Ž. i obž. F.. V hlavním líčení svědek A.M. potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení. K dotazu, zda si svědek vzpomíná, zda dne 31.12.1998 v kanceláři na XXXXX. psal někdo něco na psacím stroji, svědek uvedl, že si nevzpomíná. Svědek si rovněž nevzpomíná, zda někdo někomu z přítomných předával nějaké listiny, které by se vztahovaly k těmto penězům. Rovněž si svědek již nevzpomíná na to, zda na schůzce v restauraci Adria byl přítomen i obž. L..

Svědkyně D.L. uvedla, že předmětnou plnou moc ze dne 1.12.1997 pro obž. D. nevystavovala ani nepodepsala, nikoho nepověřila k jednání ohledně dluhu XXXXX, a.s., vůči firmě XXXXX. Svědkyně nezná vůbec obž. D., o založení sdružení XXXXX se dozvěděla až v době, kdy již byly u účtu odčerpány předmětné finanční prostředky. Dle svědkyně Magistrát města Brna věděl o možné exekuci, která hrozila XXXXX, o tomto proběhlo několik jednání, žádné konkrétní závěry však přijaty nebyly. Dluh XXXXX, a.s., vůči firmě XXXXX uznal L.V. v době, kdy již byl odvolán z funkce. V hlavním líčení svědkyně potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení. K dotazu, zda si svědkyně pamatuje, zda byla projednávána otázka dluhu XXXXX vůči firmě XXXXX, kdy tato pohledávka měla činit přibližně 35.000.000,- Kč, svědkyně uvedla, že určitě ta záležitost projednávána byla, protože se jednalo o pohledávku, kterou město Brno neuznalo, orgány města Brna, které to projednaly, tak shledaly, že je to neoprávněný požadavek a následně tento dluh uznal tehdejší generální ředitel XXXXX, takže samozřejmě se ta otázka projednávala. Svědkyně myslí, že představenstvo tehdy podalo i trestní oznámení a že byl v souvislosti s tím i trestně stíhán. K dotazu, z jakého důvodu bylo podáno trestní oznámení na V., který uznal ten dluh, svědkyně uvedla, že nebyla členem představenstva, ale jednalo se o tom, že po zkolaudování této vozovny byl vůči městu tento požadavek uplatněn, projednaly to všechny příslušné odbory, rada města Brna a shledaly, že vozovna je řádně zaplacená a že tedy žádný nedoplatek neexistuje, přičemž dle svědkyně bez projednání v představenstvu tehdejší generální ředitel tento dluh uznal, takže proto na něj bylo podáno trestní oznámení. K dotazu, zda dluh vůči firmě XXXXX reálně existoval, svědkyně uvedla, že po posouzení orgány města dluh neexistoval, protože všechny faktury do kolaudace a nějaký kolaudační nedoplatek byly řádně uhrazeny. K dotazu, zda svědkyni je známo, z jakého důvodu V. uznal dluh vůči firmě XXXXX, svědkyně uvedla, že tato okolnost jí známa není, ale on byl partnerem toho XXXXX, protože XXXXX na základě mandátní smlouvy s městem vykonávaly investorskou činnost, čili ony to byly, které kontrolovaly a

přesně se proplácely faktury, takže byly v kontaktu, ale jaká okolnost přesně vedla k tomu, že on uznal ten dluh, to svědkyně neví. Svědkyně neví, kdy V. ukončil svou funkci generálního ředitele, ale ví, že to bylo vlastně před tím, než uznal ten dluh XXXXX, protože v té době dle svědkyně byl už pouze pověřený generálním ředitelem a probíhalo výběrové řízení na ředitele nového. Svědkyně si nepamatuje, jak dlouho to bylo před notářským zápisem, ale ví, že byl pověřen několik měsíců předtím. K dotazu, zda by se svědkyně mohla vyjádřit k tomu, jak se liší plná moc pro obžalovaného D. od plných mocí, které byly obvykle vystavovány pro externí právníky, svědkyně uvedla, že vlastně ani nezná formu, jakou město plné moci udělovalo, protože je ona nepodepisovala. Dle svědkyně plné moci vždy uděloval příslušný odbor magistrátu na například právní služby, které byly pro něj zajišťovány a oni v radě pouze schvalovali v rámci rozpočtu, že ten odbor může na ten rok si zajistit externí právní služby, ale konkrétní plné moci svědkyně nepodepisovala, dle svědkyně samozřejmě byly zpracovávány právním oddělením, jistě měly i jinou formu. Dále svědkyně dodala, že takový psací stroj asi už magistrát v té době nepoužíval, že se používaly hlavičkové papíry, ale přesně to nemůže uvést.

Svědék I. S. uvedl, že žádného z obžalovaných nezná, že koupí směnky zprostředkoval jeho známý M.. Svědek podrobně popsal, jakým způsobem sehnal peníze a podrobně popsal průběh prodeje směnky. Dle svědka některé bankovky byly očíslovány po předložení několika kusů bankovek v cizí měně, tyto ztotožnil podle označení tužkou nebo propisovací tužkou. Svědek potvrdil, že dne 5.1.1999 mu byla směnka proplacena v plné výši. V hlavním líčení svědek potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení.

Svědék L.B. uvedl, že mu není známo, zda obž. L. měl otevřený bankovní účet v Lichtenštejnsku. Dále svědek uvedl, že obž. L. mu nikdy neukazoval výpis ze zahraniční banky, že obž. D. rád pije, přičemž obž. D. pil vždy a to po celou dobu, co ho svědek zná. Svědek potvrdil, že v kanceláři na XXXXX byl umístěn psací stroj, na kterém dle jeho názoru pracoval pouze obž. L. s obž. D.. Dle svědka se jednalo o elektrický psací stroj. Dále svědek uvedl, že obž. L. používal co by odborníka v oblasti ekonomiky, ve finanční sféře, kdy obž. L. byl se svědkem obchodně v Gruzii v prosinci r. 1998. K dotazu, zda svědek viděl někoho psát na psacím stroji v kanceláři L., svědek uvedl, že ne, že k tomu psacímu stroji by rád řekl, že když ho obž. L. požádal, aby to tam zlikvidoval, takže psací stroj tam byl a nebyl zajištěn, takže tento mohl být zneužit dodatečně. Svědek neví, zda obž. D. měl na stole lupu. K dotazu, zda si svědek vzpomene na bližší podrobnosti ohledně skutečnosti, že na stole obž. D. viděl složku s napsáním XXXXX, svědek uvedl, že to je strašně dávno, že si to nepamatuje. K dotazu, zda si svědek vzpomene na okolnosti odvozu spisového materiálu z kanceláře na XXXXX, svědek uvedl, že ano, že to všechno sbalil, naložil to do svého auta, pomáhal mu ještě kolega, že to odvezl domů na ulici Pod Kaštany, všechno dal na hromadu a asi za 1 měsíc nebo za 2 měsíce přijel obž. D. a říkal, že mu to svědek má vydat, byl tam ještě s nějakým inženýrem z radiokomunikací, takže přišli a svědek jim všechno dal a oni si to odvezli. Dále svědek uvedl, že nepřispíval na nájem a telefon je v kanceláři na XXXXX. Svědek neví, v jakém stavu se nacházel obž. D. koncem r. 1998, ale ví, že obž. D. hodně pil.

Svědék P.P. uvedl, že S. ho požádal o právní pomoc při obchodu se směnkou. V předmětný den se svědek zúčastnil jednání v Komerční bance, a.s., za prodávající stranu přišli 3-4 muži, kdy jedním z nich byl obž. D.. Dle svědka všichni šli do kanceláře jednoho ze zaměstnanců Komerční banky, společně s S. a prodávajícím šel svědek provést indosament směnky, v kanceláři došlo k předání dokladů, svědek si již na to přesně nevzpomíná. Svědek potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a dodal, že tehdy jej oslovil p. S. ve věci převodu směnky vydané Komerční bankou, dle svědka tu směnku měl tehdy v kopii a neměl

ještě originál, protože ji ještě nekoupil, tato směnka dle svědka zjevně nevypadala závadově. Den nebo dva dny poté, bylo to mezi svátky v prosinci, byla domluvena schůzka ráno před Komerční bankou na nám. Svobody s panem S. a ještě 2 nebo 3 lidmi, asi arabského původu a bylo domluveno, že se v bance uskuteční převod té směnky. Dle svědka oni tam přinesli 2 nebo 3 sportovní tašky, kde byly převážně marky, svědek to nepřepočítával, setkali se ve vestibulu. Poté s někým z té skupiny prodávajících, asi tak 2 nebo 3, šli na přepážku po schodech do zvýšeného přízemí v Komerční bance, kde se posadili u nějaké paní, byli asi už nahlášení nebo objednaní a ten člověk předložil originál směnky. Dle svědka ta paní si ji prohlédla a řekla, že směnka je perfektní a že bez problému může být vyplacena a ten pán si zase směnku vzal, vrátili se do vestibulu a poté vyjeli výtahem do nějakého patra, pravděpodobně třetího až čtvrtého, šli chodbou, vešli do kanceláře, tam se asi přepočítávaly peníze a převáděla se ta směnka, poté sjeli výtahem dolů a odešli z banky. Svědek si již nevzpomene, zda i na té kopii bylo také špatné datum, svědek měl v ruce kopii, originál byl v bance předložen té pracovníci a zase vrácen. K dotazu, kdo konkrétně byl přítomen vyplnění indosamentu směnky, svědek uvedl, že se to odehrálo u té přepážky, takže ta pracovnice banky, S., pravděpodobně Ž. a svědek. Dle svědka žádná z přítomných osob se nechovala nestandardně, naopak na tak velký obchod to bylo docela až moc, dle svědka, klidné. K dotazu, zda svědek může popsat způsob chování a vystupování obž. D., svědek uvedl, že určitě se u obž. D. jednalo o zcela pasivní způsob, chyběla jeho vlastní aktivita, jako kdyby byl někde myšlenkami jinde, nemyslel přímo na tu věc, co se odehrávala. Dle svědka pravděpodobně obž. D. byl pod vlivem alkoholu.

Svědčce P.K., společnice a jednatelka firmy XXXXX, uvedla, že se účastnila jednání ohledně založení sdružení XXXXX Dle její výpovědi bylo dohodnuto, že účet zřídí firma XXXXX a XXXXX, budou mít dispoziční právo k účtu. Dne 29.12.1998 byla svědkyně obž. Ž. informována o tom, že má souhlas XXXXX, a.s., k uložení finančních prostředků na účtu na termínovaný vklad. Vzhledem ke svým osobním problémům se svědkyně rozhodla udělit Ž. plnou moc k jednání za společnost XXXXX, svědkyně Ž. věřila. Dne 31.12.1998 ji pak Ž. informoval o tom, že byl nucen směnku prodat, ukázal jí dopis od D., sdělil, že peníze za směnku předal D.. Počátkem r. 1999 se účastnila svědkyně společně s Ž. jednání u Ž., který sdělil, že na Ž. podá trestní oznámení. Svědkyni bylo zřejmé, že na depozitní směnku byly převedeny finanční prostředky, které společnosti XXXXX nepatřily. Sdružení XXXXX bylo založeno dle svědkyně účelově, aby společnost XXXXX měla možnost disponovat s finančními prostředky. V době před 31.12.1998 svědkyně nebyla informována Ž. o výzvě zaplatit nějaký dluh z peněz nacházejících se na účtu společnosti XXXXX v rámci sdružení XXXXX V hlavním líčení svědkyně P.K. potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a dodala, že odmítla podepsat smlouvu o postoupení pohledávky mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, která jí byla předložena společností XXXXX, neboť svědkyně této smlouvě nerozuměla, druhý jednatel obž. Ž. byl ve vazbě a svědkyně tuto věc nechtěla řešit. Dále svědkyně uvedla, že z obžalovaných zná pouze Ž..

Svědce L.V. uvedl, že dne 27.11.1997 byl sepsán notářkou JUDr. Alicí Sedlákovou mezi ním a P.P., statutárním zástupcem společnosti XXXXX, notářský zápis, kterým uznal za společnost XXXXX, dluh vůči společnosti XXXXX. Svědek žádného z obžalovaných nezná, o privatizaci XXXXX, a.s., mu není nic známo. V hlavním líčení svědek L.V. potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a dodal, že notářský zápis koncipoval tehdy právník XXXXX F. ve spolupráci s notářkou Dr. Sedlákovou, přičemž svědek byl ubezpečen, že s podepsáním tohoto notářského zápisu mu nehrozí žádné stíhání, žádné nebezpečí, že pouze potvrzuje, že práce na vozovně v Komině byly provedeny a tyto práce, jak potvrdil znalec, skutečně provedeny byly. Svědek v době podpisu tohoto notářského zápisu byl až do konce listopadu 1997 ve funkci generálního ředitele XXXXX. Podle vyjádření F. a Dr. Sedlákové svědek měl

právo podepsat tento notářský zápis, nikoliv za XXXXX, ale za sebe, takže svědek za sebe potvrzoval, že ty práce byly provedeny, nikoliv, že je někdo povinen nějakou částku zaplatit nebo podobně. Dle svědka to byly peníze města a svědek o tom nemohl rozhodovat. K notářskému zápisu ze dne 27.11.1997 svědek uvedl, že na tomto notářském zápisu nevidí svůj podpis a zarazí ho, že je zde napsáno „dlužník“, když svědek byl tehdy ubezpečen, že potvrzuje pouze to, že ty práce byly provedeny. Svědek si nevzpomíná, že by podepisoval něco, kde by uznával nějaký dluh. Dle svědka na F. a na Dr. Sedlákovou bylo kvůli notářskému zápisu podáno trestní oznámení. Svědek nějaký notářský zápis podepisoval, ale nemůže říci, že to byl tento notářský zápis, už si nevzpomíná. O této kauze se svědek dozvěděl z denního tisku, svědek nikoho z obžalovaných nezná, nikdy je neviděl a s nikým z nich nikdy nemluvil. Na celé věci svědka zarazilo to, že vedení XXXXX předmětné peníze svěřilo firmě, jakémusi s.r.o. Svědek si nevzpomíná, že by v notářském zápise bylo uvedeno, že uznává nějaký dluh. Tehdy svědek to považoval za věc vcelku jasnou, a protože byl opakovaně ubezpečován jak F., tak Dr. Sedláčkovou, že je to standardní věc, ze které nic nehrozí, tak si myslí, že měl být opatrnější a vzít si sebou právního zástupce, aby případně detailně takovýto zápis prostudoval. Dále svědek potvrdil, že na něj bylo podáno trestní oznámení, které bylo třikrát po sobě policií odloženo, nicméně státní zástupce trval na projednání, až to skončilo tím, že soudní řízení bylo zastaveno. Dále svědek uvedl, že neobdržel od notářky opis notářského zápisu, ale dle svědka byly provedeny práce ve vyšším objemu než 35.000.000,- Kč, jak potvrdil znalec, bylo to téměř 50.000.000,- Kč. K dotazu, zda XXXXX zaplatily XXXXX něco za tyto provedené práce, svědek uvedl, že nikoliv, že svědek by to nikdy nepovolil, aby se něco takového zaplatilo bez souhlasu města Brna, neboť všechno patřilo městu Brnu. K dotazu, zda existoval dluh ze strany města Brna, potažmo XXXXX, vůči firmě XXXXX, svědek uvedl, že by to nechal na rozhodnutí soudu, zda to je, či není dluh.

Svědka A.P. uvedl, že je ošetřujícím lékařem obž. D., který je jeho pacientem i v současné době, a to od 31.12.1998, kdy svědkovi obž. L. zavolal někdy po desáté hodině, že by ho potřeboval nějak vyšetřit a dostat ho na pracovní neschopenku, že v posledním roce jenom stále více pije, nemá na zaplacení nájemného. Dle svědka obž. D. a obž. L. přišli ke svědkovi někdy kolem poledního. D. byl pod vlivem alkoholu očividně, svědek ho zná léta asi od r. 1975. Obž. L. svědkovi říkal, že on sám není schopen se tam uživit, že ho chce zaměstnat ve své firmě, ale chce, aby byl v pořádku, aby přestal pít. Svědek napsal nález pro R., obvodní lékařku obž. D. v místě bydliště, protože v té době jako odborní lékaři neměli pravomoc vypisovat pracovní neschopnost, což bylo v pravomoci praktických lékařů. Dle svědka obž. D. byl jakoby utlumený, ospalý, posadil se a během toho, než svědek vypsál nález pro R., tak obž. D. usnul a potom svědek ten nález předal L. a oni pak odešli. Dále dle svědka někdy kolem 9. až 10.1. mu volala manželka D., že jeho psychický stav je velmi špatný, že byl propuštěn z cely předběžného zadržení, protože tam začal být abstinenci, neklidný a doma se rozvinul paranoidně halucinatorně obrat, slyšel hlasy, jak se na něho domlouvají, že ho vykradou nebo ho zabijí, opakovaně telefonoval z domu policii, když ho manželka přivedla do ordinace, tak byl stále neklidný, stále chtěl volat policii, že se cítí ohrožen, takže ho svědek odeslal k hospitalizaci na Psychiatrickou kliniku v Brně, kde byl asi 10 dní a stav se zlepšil. Poté se svědek v podstatě dozvěděl o té záležitosti, co se stalo 31.12., obžalovaný z toho byl nějak dost psychicky stresován, měl deprese, úzkosti, takže ho svědek doporučil k další hospitalizaci do Psychiatrické léčebny v Brně – Černovicích, kde byl nějakou dobu. Svědek z dokumentace udělal přehled, jak byl obž. D. od toho 31.12. léčen a hospitalizován, obžalovaný D. byl práce neschopný od 2.1.1999 u paní R. a až uplynula tzv. ochranná lhůta po roce, tak byl uznán plně invalidním. Po těchto událostech obž. D. začal abstinovat, tak nemusel ani protialkoholní léčení prodělat a abstinovat až do léta r. 2004, když v podstatě z neznámých důvodů, kdy bylo léto, horko, někdy v červenci se napil piva a v podstatě se rozpil tak, že začal zase konzumovat svoje

vyšší dávky destilátů. Dle svědka odjeli s manželkou na dovolenou do Řecka, ale tam propil veškeré kapesné, takže se museli o týden dřív vrátit a od té doby stále popíjí a nelze ho nijak přimět, aby se šel dobrovolně protialkoholně léčit. Při svém výsledku předložil svědek lékařský nález ze dne 17.3.2002, 2.3.2001, záznam z 15.2.2007 a lékařskou zprávu z 20.12.1999 a lékařský nález z 31.12.1998. Dále svědek uvedl, že obž. D. se u něj neléčil před dnem 31.12.1998, že se před tímto dnem znali „občansky“. Dne 31.12.1998 obž. D. byl ušpiněný o schodiště, posadil se na židli, odpověděl na pozdrav, poznal svědka, ale nemluvil vůbec, takže veškeré záležitosti svědek vyřizoval s L., který mu vysvětloval, že poslední rok je to s ním neúnosné, že pije vyšší dávky, že vůbec nepracuje a nevydělává a že mu chce pomoci a že si to představuje tak, že by šel na neschopenku a dal se do pořádku a pak, že by ho vzal na pracovní smlouvu. Na základě toho svědek napsal nález o nějaké neuróze pro R. s tím, že doporučuje, aby mu byla vystavena pracovní neschopnost. K dotazu, zda svědek znal před 31.12.1998 obž. L., svědek uvedl, že ano, že pracovali spolu v nějaké firmě ELAB, byla to akciovka v r.1990 a i předtím dle svědka měli spolu nějaké aktivity. Dále se svědek vyjádřil ke zdravotnímu stavu obž. D. a k možnostem jeho léčby, dle svědka prognóza u obž. D. je nepříznivá, protože obž. D. pokračuje v pití už 2 roky, dle svědka dávat obž. D. lék na Alzheimerovu chorobu je kontraproduktivní, neboť obžalovaný požívá alkohol. Dle svědka léčba D. je nezbytná.

Svědka J. M., účetní a pokladník společnosti XXXXX, potvrdil skutečnost, že na pokyn svědkyně H. uložil na účet sdružení XXXXX v Komerční bance, a.s., pobočka Brno-město, částku přibližně 27.000.000,- Kč před Vánocemi r. 1998 a další finanční prostředky. Svědek se dále vyjádřil k okolnostem založení šekové knížky a k dispozičním právům s touto šekovou knížkou a s účtem sdružení XXXXX V hlavním líčení svědek potvrdil pravdivost této své výpovědi a dodal, že plnil ústní příkazy svědkyně H., jako vklady a výběry peněz na tento účet, nebo i na jiné účty, protože svědek tam pracoval jako pokladník, čili hotovostní platby šly přes svědka. Svědek neměl k dispozici výpisy z tohoto účtu, které dostávala zřejmě účetní, která tam účtovala, hlavní účetní byla paní M., svědek neví, kdo tam tehdy konkrétně dělal. Svědek znal Ž., kterého několikrát viděl v r. 1998.

Svědka J.K. ve své výpovědi potvrdil skutečnost, že byl v kanceláři obž. L. a obž. D. asi 1-2 dny před 31.12.1998, že obž. D. byl dost podnapilý. Dne 31.12.1998 svědek v této kanceláři obž. L. a D. nebyl. Dále svědek uvedl, že obž. D. v tomto období byl chvílemi nepřičetný, táhl z něho alkohol, vykopával nohy, svědkovi bylo divné, že v takové kanceláři na takové úrovni, která mu byla doporučena, že taková osoba existuje. Svědek potvrdil skutečnost, že při každé jeho návštěvě v této kanceláři obž. D. byl ve značně podnapilém stavu.

Svědkyně J. Č., vedoucí oddělení informací soustavy Magistrátu města Brna, potvrdila skutečnost, že vystavila šek, pomocí kterého byly vyzvednuty finanční prostředky z účtu Magistrátu města Brna a vloženy na účet sdružení XXXXX v Komerční bance, a.s. Svědkyně dále potvrdila skutečnost, že bylo rozhodnuto o přerušení bezhotovostního platebního styku mezi Magistrátem města Brna a XXXXX, a že mezi nimi bude hotovostní platební styk.

Svědkyně Z.N. uvedla, že obž. D. je jejím přítelem, že obž. D. se nacházel v r. 1998 neustále v podnapilém stavu a byl závislý na alkoholu. Dle svědkyně obž. D. psal také na elektrickém psacím stroji značky Jatran v kanceláři L., přičemž na tomto psacím stroji psaly i ostatní osoby, tj. L. apod.

Svědka P.O. uvedl, že dne 30.12.1998 byl v kanceláři L. v době od 10:00 hodin do 17:30 hodin, přičemž v kanceláři byl přítomen kromě jiných osob i obž. D., obž. F. a obž. L., slavil se Silvestr. Dle svědka obž. F. telefonoval třikrát do Komerční banky a do směnárny z pevného

telefonu. Dále svědek potvrdil skutečnost, že obž. D. byl v 17:30 hodin tohoto dne značně podnapilý. V hlavním líčení svědek P.O. potvrdil pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a dodal, že obž. D. se konzumace alkoholu na pracovišti většinou tolerovala.

Svědčce M.K. uvedla, že dne 23.12.1998 kolem 16:00 hodin se dostavil obž. J. D. do zaměstnání za manželkou na Městském soudě Brno, přičemž obž. D. byl ve značně podnapilém stavu. Svědkyně uvedla, že manželka obž. D. si stěžovala na pití alkoholu svého muže, že v letech 1997-1998 jí bral peníze na alkohol, že svědkyně viděla obž. D. naposledy dne 23.12.1998, kdy byl úplně opilý, fialový, přišel sám, vrávoral, motal se a jeho žena s ním následně odjela domů. V hlavním líčení svědkyně M.K. potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení s tím, že po dni 23.12.1998 se již s obž. D. neviděla.

Svědčce B. D. uvedla, že pití manžela obž. J. D. u něj vypuklo v r. 1989 v důsledku toho, že opustil svoje zaměstnání na Jihomoravském KNV v Brně, přičemž od 1.4.1989 nastoupil u E. L. do firmy XXXXX, jako právník, kde měl tzv. volnou ruku, žádný dohled, volnou pracovní dobu a kde mu bylo umožněno nadměrné požívání alkoholických nápojů. Dále se svědkyně vyjádřila ke skutečnostem souvisejícím s nadměrným užíváním alkoholických nápojů obž. D. v následujícím období. V hlavním líčení svědkyně potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení a dodala, že poslední dny r. 1998 bylo požívání alkoholických nápojů obž. D. naprosto neúnosné, že jí připadal jako potácející se loutka, jakoby bez vůle, bez vlastního myšlení, jakoby mu bylo všechno lhostejné, přičemž v tomto období koncem r. 1998 svědkyně neviděla obž. D. střízlivého.

Svědčce R.Š., I.M., E.H. a V.Š., zaměstnankyně XXXXX, se vyjádřily k okolnostem vystavení předmětné směnky, k údajům uvedeným ve směnce s tím, že chybné datum vystavení směnky 29.12.1999 bylo na této směnce vystaveno omylem a nikdo si této vady nevšiml.

Svědčce primářka K.V. uvedla, že pracuje jako lékařka XXXXX na primariátě č. 7, kam patří denní stacionář a oddělení č. 16. Dle svědkyně obž. D. byl ošetřován na denním stacionáři v r. 2001, kde byl ještě jednou od 7.1.2003 do 18.3.2003, přičemž v době léčby obž. D. byl již závislý na alkoholu, závislost na alkoholu u něj trvala mnoho let, takže byla plně rozvinuta. Dále se svědkyně vyjádřila k jeho průběhu léčby ze závislosti na alkoholu s tím, že obž. D. byl určitě již ve čtvrtém stupni závislosti na alkoholu, tj. v terminální fázi.

Svědce M. D. uvedl, že zná obž. F., obž. L. a obž. D. od r. 1991-1992, že obž. D. se nacházel často v podnapilém stavu. Svědek potvrdil, že spolupracoval s obž. L. na různých projektech, že neví, zda obž. L. na konci r. 1998 měl nějaké známosti nebo kontakty ve společnosti XXXXX. Dále svědek uvedl, že neví, co dělal obž. D. dne 23.12.1998, že dne 23.12.1998 společně s obž. L. dopoledne pracovali, potom odjeli do prodejny Mitsubishi, kde měl p. K. převzít vozidlo značky Mitsubishi, které bylo zaváděné v té době v České republice, že L. mu nabídl, že má nějakého známého dealera, který uzavře výhodnější pojistku na toto vozidlo, takže čekali 3 hodiny v prodejně Mitsubishi a pak někdo přijel a odjeli zpět na Údolní, kde měl obž. L. objednané nějaké věci na Vánoce v potravinách, které byly v přízemí a po čtvrté hodině se rozešli. Dle svědka tento celý den strávili tím, že pořád někoho honili a hledali, potom se domluvili na dva dny po Vánocích, že budou pracovat.

Svědce J.V., vedoucí bankovní pobočky Oberbank, uvedl, že z obžalovaných zná podle vidění z porady Oberbanky Ž., že v r. 1998 se s ním však neznal. Dále svědek uvedl, že v r. 1998 dělal jednatele společnosti ADS Rumburk, že z titulu této funkce byl v Brně v r. 1998, že zná paní Ř. od r. 1990, kdy vysháněla úvěr pro p. Š. z Prahy a tehdy říkala, že je možné sehnat

nějaký úvěr. Dále svědek potvrdil, že byl jednou nebo dvakrát v kanceláři u paní Ř., která se nacházela v Brně, kousek za hlavním nádražím. Dále svědek uvedl, že nezná obž. L., že si pamatuje na mandátní smlouvu ze dne 30.12.1998, která byla uzavřena mezi společností ADS Rumburk, spol. s r.o., jejíž byl svědek jednatelem jako mandantem a obž. E. L. jako mandatářem. Dle svědka tato smlouva byla podepsána v kanceláři paní Ř., svědek se domnívá, že tehdy L. nebyl u podpisu této smlouvy, protože tenkrát to zařizovala paní Ř., mělo se jednat o úvěr na technologii třetího tisíciletí pro p. Š., ale s obž. L. svědek tuto smlouvu určitě nepodepisoval. Svědek neví, zda tato smlouva byla již podepsána druhou stranou v době, kdy ji svědek podepisoval. K dotazu, zda nejdříve byla podepsána smlouva o převodu obchodního podílu nebo části s paní Ř. a poté byla podepisována tato smlouva, svědek uvedl, že ne, že ona mandátní smlouva byla podepsána předtím, paní Ř. měla někoho ze Švýcarska, nějakou paní M., která měla zajišťovat úvěr a když toto tam nedopadlo, protože tam byly nějaké divné informace, tak pak svědkovi řekla, že má jiný zdroj, ale tam dle svědka je podmínka toho převodu té společnosti, takže určitě to bylo před převodem té společnosti, takže to byl prosinec 1998. K dotazu, zda obž. L. spolupracoval s paní M. ze Švýcarska, svědek uvedl, že určitě, že mu to připomenula paní Ř. na minulém odročeném hlavním líčení. Dále svědek uvedl, že paní M. zde v České republice zastupovala nějakou firmu nebo spíše finanční skupinu, která měla sídlo pravděpodobně v Ženevě. Dále svědek uvedl, že měli společné jednání za přítomnosti paní M. dne 30.12.1998, přičemž tohoto jednání se účastnil i obž. L., který se opozdil a přijel někdy ke čtvrté hodině. Dále svědek upřesnil, že paní M. nebyla ze Ženevy, ale z Zürichu, že společnost se jmenovala „XXXXX“, že tato zde měla nějakého zástupce, byl to nějaký p. B., který vystupoval jménem firmy XXXXX. Dále svědek uvedl, že když podepisovali tuto mandátní smlouvu, tak podmínkou bylo, aby mohla lépe jednat paní Ř. za firmu ADS Rumburk, že bude převod firmy těch 60%, takže to bylo při podpisu té mandátní smlouvy, proto paní Ř. tam měla volnou ruku v tom, aby něco dojednávala, to už šlo mimo svědka, ona akorát měla informace o těch technologiích a na p. Š., co se týká Prahy. Dle svědka možná tam padl Vaduz v Lichtenštejnsku, ale to už svědek neví, ale možné to je.

Svědčce D.Ř. uvedla, že zná pouze obž. L., a to od r. 1998 – 1999. K mandátní smlouvě ze dne 30.12.1998 svědkyně uvedla, že si na tuto smlouvu pamatuje, že tuto smlouvu pomáhala sepsávat, že zná oba účastníky této smlouvy, že si nepamatuje, kde a na kterém místě byla tato smlouva podepsána. Svědkyně si myslí, že nebyla přítomna podpisu této smlouvy, neví, co bylo s touto smlouvou dál, dle svědkyně proběhlo asi jedno nebo dvě jednání ohledně té technologie 3 tisíciletí. Svědkyně si nevzpomíná, co dělala dne 30.12.1998, kdy smlouva byla podepsána. Svědkyně určitě dne 30.12.1998 tuto smlouvu nepsala, protože datum na smlouvě bylo zřejmě dohodnuté jako datum, kdy se ta smlouva má podepisovat. Svědkyně má za to, že smlouvu předávala svědkovi V., ale již si to nepamatuje. Svědkyně se domnívá, že datum na smlouvě psala dopředu. Svědkyně se domnívá, že obž. L. nevystupoval nějak aktivně při této smlouvě, že si nekladal nějaké podmínky, že v této záležitosti hrála roli paní M., která byla Čecho-švýčarka, která se zde narodila a provdala se do Švýcarska. Paní M. dle svědkyně tvrdila, že je schopna tyto finance zabezpečit. Svědkyně neví, zda paní M. spolupracovala blíže s L., s paní M. jednali dvakrát až třikrát, dle svědkyně byly ve Švýcarsku někde až úplně na jihu. Svědkyně zná jméno B., který s L. přišel za svědkyní na jedno jednání. Svědek B. nehrál žádnou roli při sepsání smlouvy, B. se znal s paní M..

Svědkové P.B., T.H., B.J., Z.K., E.H., V.D. ve své výpovědi neuvodili žádné významné skutečnosti pro posouzení věci. Svědčce A.L. a D.F. využily svého práva a odmítly jako blízcí příbuzní obžalovaných ve věci vypovídat.

Svědék Z.R., notář v Brně, uvedl k plné moci ze dne 1.12.1997, že ověřovací doložka na této plné moci nebyla vyhotovena notářskou kanceláří svědka nebo některým z jeho pracovníků. Dle svědka podoba razítka obsahujícího text ověřovací doložky nesouhlasí s podobou svědkem používaných razítek, a to pokud se týče rozdělení textu na jednotlivé řádky, velikostí a typem písma, navíc obsahuje svědkem nepoužívaný text „počet stran s textem“. Svědek předal vyšetřovateli dva otisky razítek s textem ověřovací doložky, které jsou používané v jeho notářské kanceláři. K dalšímu používanému razítku svědek uvedl, že toto razítko s textem „R.,K., pracovnice pověřena notářem“, že v době vyhotovení ověřovací doložky podle použitého data 22.12.1998 nebyla tato osoba u svědka zaměstnána, tj. pracovnice s tímto příjmením, a to ani nikdy předtím. Jeho zaměstnancem je R.,K., která je již asi rok na mateřské dovolené. Touto pracovnící používané razítko má i jinou podobu. Dle svědka na uvedené plné moci chybí část kulatého razítka s textem „notář“, přičemž k nekompletnímu razítku na předloze svědek uvedl, že je evidentní, že toto razítko se tvarově neshoduje s jím používaným úředním razítkem s č. 3, týká se to velikosti malého státního znaku, rozmístění textu. Dle svědka razítko s č. 3 svědek používá od data 29.7.1997, kdy v této době došlo k vyřazení dosud používaného razítka s č. 3 z důvodu jeho poškození. Dále svědek upozornil, že jeho jméno bylo zneužito i v jiných případech zjevného padělání veřejných listin – ověřovacích doložek.

Svědék E. L. ml. uvedl, že počátkem r. 1999 odjel se svým otcem a sestrou otcovým vozem značky Peugeot z Brna do Prahy, poté odjeli do Mnichova, přičemž dne 3.1.1999 byli ve Vaduzu v Lichtenštejnsku, kde přespali. Dle svědka obž. L. byl stále v jejich přítomnosti a svědek neví o tom, že by otec byl někde v bance, pouze v bankomatu v nějaké bance naproti hotelu „Engels“ směnili valuty.

Ve věci byli vyslechnuti dále svědkové R. J., K.V. a E.H., kteří ve věci neuvedli nic podstatného pro její posouzení.

Svědék M. S. uvedl, že z obžalovaných zná obž. D., L. a V. F. a nezná obž. Ž.. Obž. D. svědek znal od dětství, protože spolu chodili na jednu školu, obž. D. mu radil v některých občanskoprávních věcech, znají se spolu dobře. Přes obž. D. svědek poznal i na nějakém jednání obž. L. asi před 15-20 lety. Dle svědka obž. D. požíval alkoholické nápoje, byla to taková jeho slabost, které postupně propadal, přičemž v poslední době už pil dost, takže když s ním svědek hovořil, tak mu připadalo, že je silně podnapilý. Svědek připustil, že je možné, že se setkal závěrem r. 1998 s obž. L., protože oni měli společnou kancelář, takže když tam svědek přišel, tak tam buď byl jeden nebo druhý nebo oba dva. Dále svědek uvedl, že si myslí, že s L. v závěru r. 1998 se setkal, ale nemůže to přesně definovat, zda to bylo 30. nebo 31.12.1998, je to již dlouho. Svědek závěrem toho roku potřeboval naléhavě vyřešit problém dědictví, takže se tam stavoval častokrát. Svědek neví, za jakých okolností proběhlo jejich setkání s L. s ohledem na časový odstup. Dle svědka obž. D. byl značně nespolehlivý, neboť nebyl buď v kanceláři nebo byl ve značně podnapilém stavu.

Svědčyně J.S. uvedla, že zná obž. D. ve styku přes manželku, že se stávalo, že obž. D., když docházel za manželkou, tak že nebyl střízlivý. Svědkyně v r. 1998 ještě pracovala se svědkyní B. D. v hlavní budově, přičemž den před Štědrým dnem přišel obž. D. za manželkou a byl totálně opilý, což ji nepřekvapilo. Svědkyně pomáhala paní D. asi v 15:15 odvést obž. D. k tramvaji č. 1, aby jí ho pomohla postavit do tramvaje, jeli domů do Líšně. Dle svědkyně se obž. D. toho dne zdržoval v budově Městského soudu asi půl hodiny až třičtvrtě.

Svědék J.O. uvedl, že nezná svědkyni M. B. ze Švýcarska a pro posouzení této věci neuvedl žádné podstatné skutečnosti.

Svědčce M. B. uvedla, že z obžalovaných v této věci zná pouze obž. E. L., se kterým je zkontaktoval M. S., jehož maminka ji učila v Brně na konzervatoři a se kterým v minulosti asi půl roku chodila. Asi před 10 lety ji požádal S. o to, aby poradila L., který potřeboval nějaké informace z bankovníctví. L. se pohyboval v přítomnosti S. a takto se poznali. Dle svědkyně obž. L. po ní chtěl vědět, jakým způsobem se dají ve Švýcarsku uložit peníze, založit konto. Svědkyně L. samozřejmě řekla, že to nejde. Dle svědkyně L. byl usměvavý, ptal se jí, dá se říci, že žertu, zda lze založit ve Švýcarsku konto. Svědkyně mu to zdůvodnila, že to nejde, a to tak, že by tam musel samozřejmě bydlet. Svědkyně věděla od S., že L. nemá peníze. Dle svědkyně se ve Švýcarsku neptají na to, zda někdo má či nemá peníze. Svědkyni ani nenapadlo se L. na to zeptat, tj. na to, zda a jaké peníze chce ve Švýcarsku uložit. L. se svědkyní stále o tomto jednal jakoby v žertu, usmíval se. Svědkyně neví nic o tom, že by L. uložil ve Švýcarsku peníze. Od S., který je bývalým policistou, se svědkyně dozvěděla, pro co je L. stíhán, to jí řekl poté, když svědkyně dostala předvolání jako svědek soudu a pátrala potom, proč je předvolána. Svědkyně upřesnila, že L. se jí ptal přibližně v září 1998 na to, zda je možné ve Švýcarsku založit konto a když se jí na to ptal, neměl žádný kabát a svědkyně si myslí, že byl lehce oblečen, měl košili, mohlo to být v září či říjnu toho roku. Svědkyně si pamatuje, že asi za 2-3 měsíce poté jí řekla jedna paní, že L. ukradl buď šek nebo peníze, že to udělal, že ho viděla pobíhat celého červeného, že potkala L. na ulici, který jí říkal něco v tom smyslu. Ona sama dle svědkyně nedokázala informaci od L. zpracovat, tato paní jí to říkala asi den poté, co to L. měl udělat. Dle svědkyně jí to měl říct den nebo dva poté, co to udělal, ještě v době, než ho vzali do vazby. Svědkyně si nepamatuje na jméno této paní, která jí to říkala, je to již dlouho. Svědkyně ví, že to byla Češka, které bylo přes 40 let, možná byla z Brna nebo z jeho okolí. Svědkyně L. od září či října 1998 neviděla a myslí si, že od té doby s ním ani telefonicky nehovořila, svědkyně si to nepamatuje. Svědkyně v r. 1998 pracovala pro firmu XXXXX jako externí pracovnice, měla na starosti např. kontakty na Českou republiku, zprostředkovávala kontakty s jednotlivými zákazníky. Později zde svědkyně pracovala jako administrativní pracovnice. Dle svědkyně firma XXXXX například organizovala módní přehlídku apod. Dle svědkyně L. s firmou XXXXX neuzavřel jakoukoliv smlouvu, svědkyně kontrolovala materiály ve firmě XXXXX a nezjistila, že by L. uzavřel s firmou XXXXX jakoukoliv smlouvu. Dle svědkyně s touto firmou obž. L. žádnou smlouvu neuzavřel. Firma XXXXX nepodnikala v oblasti leasingu, neuzavírala leasingové smlouvy. Svědkyně věděla o L., že nemá peníze, ani by jí nenapadlo s ním uzavřít jakoukoliv smlouvu. Firma XXXXX s L. neměla uzavřenou ani poradenskou či jinou podobnou smlouvu. Dle svědkyně L. měl snad nějakou zemědělskou činnost a neměl ani příbuznou činnost z jejich činností. Svědkyně ví, že neměl ani pořádnou kancelář, dle svědkyně obž. L. na tom nebyl dobře. S. svědkyni říkal, že L. dělal nějakou zemědělskou činnost, což odpovídá i tomu, jak L. vypadal, jak jedl apod. K dotazu, zda se neptal obž. L. na Lichtenštejnsko, zda mu k tomuto něco řekla, svědkyně uvedla, že L. poté, co mu odpověděla, řekl, že se bude ptát dále, že se bude ptát na země vedle. Svědkyně se ho ptala zda myslí Lichtenštejnsko, a on řekl, že ano. K dotazu, zda může blíže popsat svědkyně ženu, se kterou hovořila, svědkyně uvedla, že se jednalo o ženu, která byla o něco vyšší než svědkyně, která měří 165 cm, byla velice energická, byla podnikatelka, pravděpodobně obarvená na blond. K dotazu, zda se s touto ženou setkala vícekrát, svědkyně uvedla, že ji viděla asi podruhé, byla jí představena, svědkyně neví, jestli znala S., ale ví, že se svědkyně párkrát potkala s L., kterého znala. Tato žena měla na sobě kostýmky, byla korpulentní, ale ne moc, dělala poradenství firem a daňové příznání. Dle svědkyně tato žena měla úspěch u mužů, svědkyně neví, jakých profesí byli muži, kteří se pohybovali kolem této ženy. Svědkyně si nevzpomněla na příležitost či místo, kde se s touto ženou setkala. Dle svědkyně tato žena si s L. tykala, a to přes M., se kterým

se svědkyně znala delší dobu. K dotazu, při jakých příležitostech se setkali v Praze, svědkyně uvedla, že to nebylo při žádné konkrétní příležitosti, že L. vždy chodil s S.. Dále svědkyně uvedla, že to bylo jenom jedno jednání, že se setkávali např. v Brně ve Sputníku. Svědkyně viděla L. přibližně 5krát až 6krát, jejich setkání bylo ale vždy osobního rázu. Dle svědkyně S. byl většinou u všech jednání, ale k tomuto svědkyni řekl, že ji bude L. volat. Svědkyně si myslí, že u tohoto jednání S. nebyl. Svědkyně neměla s cestou L. do Švýcarska nic společného, svědkyně nemá povědomost, že by měl L. odjet do Švýcarska. Svědkyně neví, jak dlouho byl L. ve vazbě a k dotazu, zda s ní žena, o které hovořila, hovořila den či dva předtím, než byl L. vzat do vazby, svědkyně uvedla, že to takto říct nemůže, že se to dozvěděla od M.. K dotazu, zda jí L. či S. řekl, s kým L. v Brně podnikal, svědkyně uvedla, že on nepodnikal, že nikdy nebyla řeč o jeho podnikání. K dotazu, v čem konkrétně podnikala firma XXXXX v době, kdy jednala s L., svědkyně uvedla, že v poradenství, služby, management. K dotazu, zda žádná přímá poradenská činnost s L. neproběhla, svědkyně uvedla, že vůbec ne. K dotazu, zda kdyby jí byla předložena jména žen, zda by byla schopna si vzpomenout, jak se žena jmenovala, svědkyně uvedla, že neví, že by musela ty ženy vidět. K dotazu, proč to žena říkala právě jí, svědkyně uvedla, že to neříkala tato žena přímo svědkyni, říkala to do éteru mnoha lidí. K dotazu, kde to bylo, svědkyně uvedla, že to neví, že tam svědkyně něco popíjela, bylo jich tam víc, asi 10 lidí. K dotazu, zda to nebylo adresováno přímo svědkyni, svědkyně uvedla, že ne. Dle svědkyně buď to byla kancelář nebo hotel Lobby, restaurace dle svědkyně to nebyla, svědkyně neví, kde byla. Rovněž svědkyně neví, kdo ji s ní seznámil, dle svědkyně oni se hodně stýkali v hotelu Lobby. K dotazu, zda se setkala ze strany občanů ČR s dotazy, jak založit konto ve Švýcarsku, i v jiných případech než L., svědkyně uvedla, že ne. K dotazu, zda byl L. jediný občan ČR, který se jí na vklady do švýcarských bank zeptal, svědkyně uvedla, že ano. K dotazu, zda svědkyni něco říká jméno L.B., svědkyně uvedla, že určitě ano, ale svědkyně neví, zda to jméno nezná z předvolání, které dostala. K dotazu, zda byl ve společnosti ženy, se kterou hovořila B., svědkyně uvedla, že pokud si vzpomíná, tak ne. K dotazu, zda jí říká něco jméno S., svědkyně uvedla, že ne. K dotazu, zda jí říká něco jméno Ř., svědkyně uvedla, že ne. K dotazu, zda jí říká něco notářská kancelář Bernd Maister Reinold Ostermann na adrese Land str. 7, Bad Laasphe, svědkyně uvedla, že to je v Německu, že oni dělali leasingové smlouvy. K dotazu, zda o typ operací leasingvertrag měl L. či B. zájem, svědkyně uvedla, že L. jí nikdy o žádném leasingu nic neřekl, že jediná informace byla o bankách. Dle svědkyně B., kterého svědkyně viděla jen jednou, se o toto nezajímal. K dotazu, zda se zajímali o zhodnocování peněz, svědkyně uvedla, že na tento typ operací se jí nikdy nikdo neptal.

Svědék M. S. uvedl, že zná svědkyni M. B. zhruba 30 let, že již zhruba 8 let s ní nehovořil, že svědkyně M. B. se určitě znala s obž. L.. Dle svědka svědkyně B. se snažila po revoluci vrátit do Čech a zde podnikat, takže svědka několikrát vyhledala a sháněla kontakty, které by jí pomohly v podnikání. Svědek jí říkal, že nikoho takového nezná. Dle svědka v několika případech si svědek na někoho vzpomněl, takže jí to řekl, ona chtěla podnikat dle svědka v oblasti modelingu, chtěla kupovat nějakou fabriku. Svědkyně B. svědkovi S. často volala a stěžovala si na problémy, na které ji neměl svědek co odpovědět. Svědek si to již nepamatuje, ale ví, že buď dal telefon svědkyni B. na L. nebo L. na ni, ale u žádného jejich jednání nikdy nebyl. K dotazu, zda svědek může časově zařadit seznámení či kontakt mezi L. a paní B., svědek uvedl, že to neví, že to musí být 8 či 12 let. K dotazu, zda mezi L. a paní B. byly nějaké obchodní styky, svědek uvedl, že si myslí, že ano, ale o co tam šlo, o to se svědek nezajímal. Svědek nebyl osobně účasten setkání L. s paní B., svědek si není jist, zda při první schůzce, již si to nepamatuje, později už ne. Svědek neví, zda L. někdy byl za paní B. ve Švýcarsku, o tom se svědek s L. nebavil. Svědek zná B., ale zná ho z vykládání, viděl ho jednou. K dotazu, zda se B. znal s paní B., svědek uvedl, že neví, protože svědek s ním mluvil pouze jednou, protože se kdysi dozvěděl, že se odvolával na jeho jméno, takže ho požádala, aby se na

jeho jméno neodvolával. Svědek se nebavil s paní B. o majetkových poměrech L., protože majetkové poměry L. svědek neznal a nezná. Dle svědka L. měl dobře zařízenou kancelář, takže se domníval, že se jim v podnikání vede. Svědek nehodnotil finanční situaci L.. Svědek ví, že snad L. nebo jeho otec měl nějaký vinohrad, svědek nebyl ve Švýcarsku za paní B.. Svědek zná manžela paní B., která jej s ním seznámila zde v Brně. K dotazu, zda se někdy svědek bavil s paní B. o zadržení L. v r. 1999 a o tom, že je ve vazbě, svědek uvedl, že paní B. mu volala a sháněla ho a svědek jí řekl, že slyšel, že měl nějaký problém, že snad byl ve vazbě. K dotazu, zda je možné, že svědkovi paní B. telefonovala v letošním roce, svědek uvedl, že paní B. mu jednou telefonovala, ale svědek neví, zda to bylo v letošním roce a ptala se, zda má L. nějaké problémy, že je volaná k nějakému výslechu, ale že ona ze Švýcarska nemůže jet. Svědek paní B. neposkytl informace o tom, oč se u soudu jedná, blíže se o tom nebavili, pokud se týká této kauzy, tak z ní dodnes není svědek moudrý, takže by jí těžko poskytoval nějaké informace, svědkyni B. šlo hlavně o to, zda sem musí přijet. Svědek neví o tom, že by L. od jeho známých či příbuzných kupoval automobil. K dotazu, zda se svědek účastnil nějakých schůzek paní B. s L., svědek uvedl, že ne, že možná té jedné, té první. Svědek neví o obž. D., ta domluva dle svědka byla mezi paní B. a L..

Svědek L.B. při svém opakovaném výslechu uvedl, že zná svědkyni M. B. ze Švýcarska, kterou viděl asi dvakrát až třikrát, a to poprvé asi v r. 1998 ve Švýcarsku, představil mu ji E. L.. Svědek uvedl, že tam jezdili s p. V., který potřeboval něco ve Švýcarsku zařídit a svědkyně M. B. říkala, že to může zařídit. Dle svědka p. V. si tam chtěl zařídit účet, chtěl, aby mu tam zprostředkovala v bance účet, svědek neví, proč to po ní chtěl, měl veliký zásobovací podnik v Praze. K dotazu, zda svědek byl u jednání mezi paní B. a panem V., svědek uvedl, že u něčeho byl, u něčeho ne. Dle svědka paní B. řekla na žádost p. V. na založení toho účtu, že by mu vyhověla a vyšla vstříc. Svědkovi se paní B. nelíbila jednak proto, že byla z Československa, které nezákonně opustila, vizáží mu připadala, že bude mít daleko do serióznosti, svědek říkal panu V., ať si to rozmyslí, že je to špatná cesta. K dotazu, zda nabízela paní B. zařízení účtu ve Švýcarsku ještě někomu dalšímu, svědek uvedl, že si nevzpomíná. K dotazu, zda byl přítomen u jednání mezi paní B. nebo p. V. někdo z přítomných obžalovaných, svědek uvedl, že obž. L., že u některých jednání byli a u některých ne. Dle svědka obž. L. nežádal po paní B. zařízení účtu ve Švýcarsku. Dále dle svědka paní B. nenabízela zařízení účtu ve Švýcarsku v přítomnosti svědka někomu jinému. Svědek s paní B. telefonicky nemluvil, e-mailovou adresu neměl, nefaxoval si s ní. K dotazu, proč svědek jel do Švýcarska za p. B., svědek uvedl, že tam jeli proto, že p. V. jednání zprostředkují, tzn. jednání mezi p. V. a paní B.. Svědek neví, čím se paní B. zabývala, svědek paní B. neznal. Svědkovi něco říká firma XXXXX, ale svědek přesně neví, svědek poznal také manžela paní B., který jezdil s ní. Dle svědka společně jednali v restauraci a v kanceláři u nějakého jejich známého, město už svědek neví. K dotazu, zda se zabývala v té době paní B. zprostředkováním financování nějakých podnikatelských záměrů či projektů, svědek uvedl, že o tom neví, že po roce 1980, bylo to i v televizi, ten pán vynalezl, že elektrolýzou se daly dělat různé věci, měla o tento projekt zájem. K dotazu, kdy se uskutečnila další jejich setkání s paní B., svědek uvedl, že ve Švýcarsku asi dvakrát, v Brně, tam byl dle svědka přítomen plukovník korupční policie M., měli sídlo U třech kohoutů nahoře, jméno svědek zapomněl. K dotazu, zda svědka zmocnila někdy paní B. písemně, aby svědek pro její firmu učinil nějaké právní úkony nebo nějaká jednání, svědek uvedl, že ne. K dotazu, co probírali na setkání v Brně za přítomnosti korupčního plukovníka, svědek uvedl, že se bavil o tom, že chce občanství, čekala na nějakou podnikatelku, která byla ve styku s člověkem s elektrolýzou. Dle svědka byla to manželka plukovníka armády, který byl u VTA, bydlel kousek od svědka ve vojenských bytech. Svědek neví, kdy se setkal s paní B. naposled, dle svědka kolem r. 2000. K dotazu, jaké vztahy byly mezi paní B. a L., svědek uvedl, že možná z dřívější, neví to určitě, nebyly to hlubší vztahy. Svědek si nevzpomíná, že by měl plnou moc

od firmy XXXXX, dle svědka manžel XXXXX chtěl, aby svědek s L. zastupoval firmu, chtěli tady mít filiálku, protože svědek byl nositelem mnoha miliard dolarů, které měl od japonské firmy od p. O., měli eminentní zájem se dostat k těm penězům, to byly peníze, které sem nepatří.

Svědka J.V. uvedl, že z přítomných obžalovaných zná pouze obž. L., se kterým ho seznámil jeho dlouholetý přítel B., kterého zná asi 20 let. Dle svědka se kontaktují poslední 2 roky, poznali se ohledně energetických záležitostí. S L. se poslední dobou dle svědka vidí asi jednou za 2 měsíce, v 90 letech si nepamatuje svědek, že by s L. někde byl, svědek hodně cestoval do zahraničí. Svědek si nevzpomíná, zda se znali s L. i v r. 1998. Svědkovi nic neříká paní M. B. C.. Svědkovi nic neříká jméno firmy XXXXX. K dotazu, zda svědek zná paní Ř. z Brna, svědek uvedl, že neví, kdo to je. Svědek si nepamatuje, že by byl ve Švýcarsku s obž. L., pamatuje si, že tam byl s B.. Dále svědek uvedl, že jestli přivezl na obchodní jednání další obchodní přátele, je to možné, lidí se tam střídalo spousta. Svědkovi není nic známo o kontaktu těchto osob se švýcarskou, příp. lichtenštejnskou bankou, svědek od r. 1992 do r. 1998 se zabýval potravinami. K dotazu, zda se stalo někdy, že by mu švýcarský občan pomáhal zakládat ve Švýcarsku nějaké konto, svědek uvedl, že ve Švýcarsku žádné konto nemá. K dotazu, zda svědek byl v r. 1998 ve Švýcarsku, svědek uvedl, že v té době už se obchodní činnost nedělala. Svědek nezná firmu XXXXX z Luzernu. K dotazu, zda měl B. kontakty s jakoukoliv firmou ve Švýcarsku, svědek uvedl, že to je možné, že když s nimi někam jel, uměl několik světových jazyků. Svědek v r. 1998 měl firmu české ERGO, byly tam mrazírny, chladírny, skladová plocha oblečení, bylo to v Šáreckém údolí, Praha 6 – Dejvice. Svědek zná dobře B. od r. 1993, svědek neví, kdo mu ho představil, možná se kontaktovali už ve Vídni, kde měli přítele p. K., který už nežije. Svědek neví, kdo je představil, nikdy žádný obchod neudělali. K dotazu, jak dobře zná svědek obž. L., svědek uvedl, že od r. 2006 se přes B. vídají v Brně při posezení, kávé, připravovali se, že by mohli něco udělat společně, ale to bylo všechno. Ke svědecké výpovědi svědkyně M. B., svědek uvedl, že tam padlo datum 8.9.1998, že v té době svědek ležel v žilinské nemocnici s náběhem na infarkt. Svědek netuší, v čem podnikal L.. K dotazu, zda svědek ví, zda L. měl dostatek finančních prostředků, svědek uvedl, že si nepamatuje v té době L., že ho může zařadit poslední dva roky, kdy ví, že L. dělal účetního poradce. Svědek se B. nikdy neptal, v čem podniká. Svědek s L. nepodnikal a neuzavřeli žádný obchodní vztah. V té době k sobě neměli žádný vztah, dle svědka v 90. letech svědek s L. neuzavřel žádnou smlouvu. Ke svědecké výpovědi L.B. svědek uvedl, že jezdili do Žürichu, do kantonu Zugu, kde pod mostem byly velkosklady, byly tam potraviny, čokolády a jiné věci. Ředitel - majitel dle svědka měl certifikát z nějaké banky, že mohl zastupovat, to tam dělal kde kdo. Dle svědka říkal, že by bylo lepší, že by peníze zůstávaly na účtu v ČR a z toho by se strhávaly faktury už jen ve Švýcarsku. Dle svědka k té dohodě nikdy nedošlo, protože na začátku r. 1998 svědek už věděl, že bude jenom pronajímat a případně prodávat v Praze. Svědek neví, kolikrát s ním byl B. ve Švýcarsku. K dotazu, zda do Švýcarska jeli s B. oni dva, svědek uvedl, že ne, že vždy jelo více lidí.

Podle sdělení ze dne 31.12.1998, které bylo doručeno dne 5.1.1999 generálnímu řediteli XXXXX a A. Ž., sdělil obž. O. Ž. svědkovi A. Ž., že dne 23.12.1998 převzal od právní kanceláře J. D. výzvu, aby jako jednatel sdružení XXXXX uhradil dluh ve výši 35.888.375,- Kč na základě notářského zápisu ze dne 27.11.1997 č. NZ 570/97, přičemž v opačném případě, když tento dluh neuhradí, bude na něj podáno trestní oznámení za napomáhání trestného činu kráčení věřitele. Vzhledem k nepřítomnosti Ž. byl obžalovaný nucen z účtu sdružení XXXXX XXXXX, a.s. vůči společnosti XXXXX dluh částečně uhradit, aby tak nenapomáhal trestnému činu kráčení věřitele. Částečná úhrada ve výši 30.000.000,- Kč byla předána D. dne 31.12.1998, což obžalovaný dokládá notářsky ověřeným příjmovým dokladem a prohlášením o převzetí této částky. Na základě těchto nových skutečností se obžalovaný obrátil na Ž. s prosbou, aby za

společně účasti přehodnotili spolupráci mezi jejich společnostmi. Součástí sdělení je plná moc ze dne 1.12.1997, notářský zápis NZ 570/97, příjmový pokladní doklad 0024/98 a prohlášení.

Podle smlouvy o sdružení ze dne 12.11.1998 uzavřela společnosti XXXXX se sídlem v XXXXX, XXXXX, zastoupená O. Ž., jednatelem, a P.K., jednatelkou, a společnost XXXXX, se sídlem v XXXXX, XXXXX zastoupená A.Ž., generálním ředitelem, smlouvu o sdružení s názvem „XXXXX sdružení“, přičemž sídlem sdružení je XXXXX, XXXXX. Cílem tohoto sdružení je provozování činností v rozsahu dle výpisu z obchodního rejstříku smluvních stran, sdružení vzniká dnem podpisu této smlouvy a je zakládáno na dobu neurčitou. Obchodní rok je identický s kalendářním rokem. Smluvní strany dle této smlouvy poskytují pro účely sdružení svoji veškerou pracovní činnost, potřebnou k dosažení cíle sdružení, každá ze smluvních stran je povinna zdržet se všeho, co by mohlo zmařit nebo ohrozit cíl sdružení. Osoby oprávněné samostatně jednat jménem a za toto sdružení jsou O. Ž. a A.Ž. Dále dle této smlouvy příjmy a výdaje vyplývající z této smlouvy o sdružení se realizují prostřednictvím zvláštního účtu, který bude zřízen společností XXXXX do tří dnů ode dne podpisu této smlouvy v peněžním ústavu Komerční banka, pobočka Brno – město. Dle této smlouvy převod podílu účastníků sdružení je zakázán, společnost XXXXX má podíl na zisku sdružení vyplývající z bodu 1 tohoto článku 40% a XXXXX, 60%, přičemž podrobnosti upraví zvláštní smlouva, kterou strany uzavřou do tří kalendářních dnů od data uzavření této smlouvy pod sankcí neplatnosti této smlouvy. Tato smlouva dále obsahuje ustanovení o vystoupení se sdružení, o zániku účasti ve sdružení a závěrečná ustanovení. Tato smlouva byla podepsána za společnost XXXXX obž. O. Ž. jako jednatelem a svědkyní P.K. jako jednatelkou, za XXXXX, tato smlouva byla podepsána svědkem A.Ž., generálním ředitelem.

Podle smlouvy o spolupráci ze dne 13.11.1998 uzavřely XXXXX, zastoupené generálním ředitelem E.Ž., a společnost XXXXX zastoupená jednatelem společnosti O. Ž. smlouvu o spolupráci, dle které společnost XXXXX vloží do XXXXX volné finanční prostředky za účelem společných investic, přičemž společnost XXXXX vkládá do sdružení know-how ke zhodnocení těchto prostředků. Dle této smlouvy za tímto účelem založily XXXXX a XXXXX sdružení XXXXX na jméno společnosti XXXXX u XXXXX, pobočka Brno-město, běžný účet. Dle této smlouvy osoby oprávněné nakládat s výše uvedeným běžným účtem určí společnost XXXXX a to na základě písemného zmocnění společnosti XXXXX, přičemž podpisové vzory tvoří přílohy č. 3-6 této smlouvy. Dle této smlouvy společnost XXXXX se tímto zavazuje, že nebude činit výběry z účtu, nebude-li k této činnosti písemně zmocněna společností XXXXX. Dle této smlouvy smluvní strany se dohodly, že vedením účetnictví sdružení XXXXX bude pověřena společnost XXXXX, přičemž společnost XXXXX si vyhrazuje právo kontroly vedení účetnictví sdružení XXXXX svým zaměstnancem A.H.. Dále dle této smlouvy při nakládání s prostředky sdružení XXXXX (například zřízení dalších účtů, termínovaných vkladů, uskutečnění kapitálových obchodů a finančních obchodů), bude postupováno tak, že příslušný obchod se uskuteční na návrh společnosti XXXXX se souhlasem společnosti XXXXX. Nejčastěji na tyto samostatné obchody dle této smlouvy bude uzavřena speciální smlouva. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou, a to počínaje dnem 13.11.1998. Tato smlouva dále obsahuje ustanovení o ukončení smlouvy, ustanovení o důsledcích zániků této smlouvy a závěrečná ustanovení. Tato smlouva byla podepsána za XXXXX svědkem Ž., generálním ředitelem, a za společnost XXXXX obž. O. Ž., jednatelem.

K důkazům byl opatřen právní rozbor, který předložil obž. Ž. dne 20.10.1998 společnosti XXXXX, přičemž předmětem tohoto právního rozboru byl výkon rozhodnutí – právní posouzení možnosti provedení výkonu rozhodnutí dle § 274 písm. e) občanského soudního řádu a možnosti obrany proti jeho provedení. Rovněž k důkazům bylo opatřeno

trestněprávní posouzení, které bylo předloženo dne 21.10.1998 obž. O. Ž. XXXXX, přičemž předmětem tohoto bylo trestněprávní posouzení jednání L. V. a managementu akciové společnosti.

Podle protokolu o vydání věci ze dne 19.1.1999 vydala svědkyně P.K. citované listinné důkazy.

Podle výdajového pokladního dokladu ze dne 31.12.1998 vyplatil I.S. částku 30.000.000,- Kč společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX.

Podle potvrzení o výběru z účtu XXXXX, pobočka Brno-město, ze dne 5.1.1999, číslo účtu XXXXX, termínovaný vklad, byla zúčtována částka 30.049.088,- Kč, která byla vyplacena I. S..

K důkazům byla opatřena dále plná moc, kterou vystavila P.K. obž. O. Ž., dle které obž. O. Ž. byl zplnomocněn P.K. k jednání, k zastupování, k uzavírání smluv a podepisování za společnost XXXXX se sídlem v Brně, XXXXX s obchodním partnerem XXXXX, se sídlem v XXXXX, ulice XXXXX. Podle další plné moci ze dne 29.12.1998 zplnomocnila P.K. jako jednatel společnosti XXXXX obž. O. Ž. k jednání, zastupování a uzavírání smluv a podepisování za společnost XXXXX a k tomu, aby činila veškeré právní úkony, které k těmto výše jmenovaným činnostem přísluší, přičemž tato plná moc byla vydána pro období od 29.12.1998 do 30.12.1999.

K důkazům byl dále opatřen protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 10.1.1999 v místě bydliště obž. V. F. v XXXX, XXXXX, dle kterého byly zajištěny zde uvedené finanční prostředky – valuty, dále protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 10.1.1999 v místě bydliště obž. V. F. v XXXXX, XXXXX, dle kterého nebyly zajištěny žádné finanční prostředky, ani žádné jiné listinné materiály, dále protokol o provedení domovní prohlídky u M.L. v XXXXX, XXXXX, fotodokumentace z této domovní prohlídky, protokol o provedení domovní prohlídky u B. D. v XXXXX, XXXXX, protokol o prohlídce jiných prostor – kanceláří firmy E. L., realitní agentury kanceláře č. 214 ve II. podlaží budovy Brno, XXXXX ze dne 9.1.1999, protokol o provedení prohlídky jiných prostor v sídle firmy XXXXX, ulice XXXXX, protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 11.1.1999 u V. Ž., XXXXX, fotodokumentace k případu o prohlídce vozidla Ford Mondeo, SPZ: XXXXX, protokol o vydání věci ze dne 10.1.1999, dle kterého obž. V. F. dobrovolně vydal finanční hotovost, kterou měl ukrytou v domě v městské části XXXXX, XXXXX, dle kterého obž. V. F. vydal peníze pocházející od cizozemských osob, které mu tyto finanční prostředky předaly v Komerční bance Brno-město dne 31.12.1998 jako úhradu za směnku, tj. 183 ks bankovek v nominální hodnotě 1.000,- DM, 16 ks bankovek v nominální hodnotě 500,- DM, 65 ks bankovek v nominální hodnotě 200,- DM, 6 160 ks bankovek v nominální hodnotě 100,- DM, 1.620 ks bankovek v nominální hodnotě 50,- DM, 787 ks bankovek v nominální hodnotě 20,- DM a 1 726 ks bankovek v nominální hodnotě 10,- DM, tj. celkem 934.000,- DM. Dále dle tohoto protokolu obž. V. F. dobrovolně vydal 235 ks bankovek v nominální hodnotě 100,- USD, tedy celkem 23.500,- USD. Součástí tohoto protokolu je provedená fotodokumentace vydaných bankovek obž. V. F.. Dále k důkazům byly opatřeny jednotlivé doklady o složení zajištěných finančních prostředků na konta Krajského státního zastupitelství v Brně, která byla vedena u XXXXX Z těchto dokladů je zřejmé, že dne 4.5.1999 byla vložena na depozitní účet Krajského státního zastupitelství v Brně částka 390,- DM, dne 11.1.1999 částka 23.500,- USD, dne 11.1.1999 částka 934.000,- DM, dne 13.1.1999 částka 10.980,- DM, dne 13.1.1999, 50,- DM, dne 13.1.1999 částka 5.000,- ATS, dne 13.1.1999 částka 540,- USD, přičemž dne 14.1.1999 na

účet u České národní banky byla vložena částka 270.000,- Kč. Dále na účet Krajského státního zastupitelství v Brně, vedeného u XXXXX, byla vložena dne 13.1.1999 částka 570.000,- USD.

Dále k důkazům byly zajištěny záběry z průmyslové kamery, která byla umístěna v Komerční bance, a.s., pobočka Brno-město, nám. Svobody, ze dne 31.12.1998. Z tohoto videozáznamu je patrný vstup Arabů a obž. O. Ž. do banky, dále odchod Arabů, odchod obž. J. D. z banky, odchod obž. V. F. s kabelou z banky společně se svědkem K. P.em, dále příchod I. S., P.P. včetně Araba bez tašek do banky, vstup I.a S., Araba, O. Ž. s taškami do banky, vstup J. D. do banky a jeho připojení k P.P., odchod Arabů společně s P.P. z banky bez tašek, odchod D. z banky, odchod V. F. společně s K. P. odnášejícím tašku, návrat K. P. zpět do budovy Komerční banky. Dále byly pořízeny jednotlivé fotografie dle tohoto videozáznamu, které jsou přílohou tohoto trestního spisu.

Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, ze dne 16.4.1999, který vypracovali soudní znalkyně primář MUDr. Milada Zimluová, MUDr. Zlata Pernicová a PhDr. Blanka Zapletalová obž. J. D. v době spáchání trestného činu netrpěl duševní chorobou ani poruchou, jde o závislost na alkoholu v rozsahu počínajícího čtvrtého stádia s degradací osobnosti. Vzhledem k tomu, co obžalovaný sám sdělil a co objektivně nelze konkrétněji doložit, s vysokou pravděpodobností mohl v době spáchání trestného činu být pod vlivem alkoholu, a to v prosté opilosti. Patická nebo komplikovatelná opilost nebyla u obž. D. prokázána, vliv alkoholu na sebe posuzovaný znal, nedošlo u něj ke změně pijáckých návyků. Vlivem alkoholu mohlo dojít ke snížení jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti, avšak pouze mírou nepodstatnou. Kdyby nebyl alkoholem ovlivněn, byly by obě schopnosti zachovány. Pobyt na svobodě z psychiatrického hlediska není nebezpečný a znalkyně žádnou ochrannou léčbu nenavrhují, do úvahy by přicházelo pouze protialkoholní ochranné léčení. Vzhledem k postoji obž. D., snížené kritičnosti, naprostému nezájmu by dle znalkyň léčba nesplnila svůj účel. Obž. D. dle tohoto znaleckého posudku je schopen chápat smysl trestního řízení. Znalkyně primářka MUDr. Milena Zimluová, PhDr. Blanka Zapletalová a MUDr. Zlata Pernicová při svém výslechu v hlavním líčení potvrdily závěry tohoto znaleckého posudku, a to včetně doplňku znaleckého posudku ze dne 11.1.2000, dle kterého psychologickým vyšetřením obž. D. nebyl zjištěn zřetelnější pokles mentální kapacity v oblasti inteligence i paměti. Obojí je rozvinuto rovnoměrně na úrovni střední normy, dezorientace obž. D. nebyla popisována ani ve svědeckých výpovědích. Dle tohoto doplňku schopnost rozpoznávání a ovládnání následků jednání obecně závisí na stupni opilosti, s hloubkou alkoholové opilosti se tyto schopnosti snižují až do úplného vymizení při těžkém stupni ebriety.

Podle protokolu o vydání věci ze dne 9.1.1999 vydal obž. O. Ž. orgánům činným v trestním řízení prohlášení o převzetí částečného plnění dluhu ve výši 30.000.000,- Kč ze dne 31.12.1998, notářsky ověřenou plnou moc D. ze dne 1.12.1998 a další zde uvedené materiály.

K důkazům byl rovněž opatřen protokol o konfrontaci ze dne 8.7.1999 mezi obž. E. L. a obž. O. Ž., dle kterého oba obžalovaní setrvali na svých výpovědích z přípravného řízení. Podle protokolu o konfrontaci ze dne 29.7.1999 mezi obž. O. Ž. a svědkyní A.H. setrvali obž. Ž. a svědkyně H. na svých výpovědích z přípravného řízení. Podle protokolu o konfrontaci ze dne 7.10.1999 mezi obž. O. Ž. a A. M. setrvali obž. O. Ž. a A.M. na svých výpovědích. Podle protokolu o konfrontaci ze dne 2.12.1999 mezi obž. O. Ž. a svědkyní J.H. tito setrvali na svých výpovědích z přípravného řízení.

Podle protokolu o provedení prohlídky ze dne 18.6.1999 byla otevřena bezpečnostní schránka č. 409, kterou měl pronajatou v IPB, a.s., pobočka Brno, Joštova č. 5 obž. E. L.. V této

schránce byla zajištěna pouze darovací smlouva ze dne 6.9.1998 a čestné prohlášení dne 6.1.1999.

Podle znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví expertíza ručního písma, ze dne 17.5.1999 je pravděpodobnější, že sporný podpis na dopisu ze dne 21.12.1998 adresovaný XXXXX sdružení k rukám jednatele O. Ž. je pravým podpisem obž. J. D., než by jeho pravým podpisem nebyl. U sporných podpisů na prohlášení ze dne 31.12.1998, jednoduchém příjmovém pokladním dokladu ze dne 31.12.1998 č. 0024/98 a čestném prohlášením ze dne 5.1.1999 nelze rozhodnout, zda jsou pravými podpisy obž. J. D. nebo zda může jít o relativně kvalitní padělky zhotovené napodobením nesporných podpisů obž. D.. Dále dle tohoto znaleckého posudku sporné podpisy na plné moci ze dne 1.12.1997 jsou elektrografickými kopiemi, které byly vyhodnoceny jako nezpracovatelné. Závěry tohoto znaleckého posudku při svém výslechu potvrdil i jeho zpracovatel znalec major František Šimeček.

Podle závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví expertíza písma psacích strojů, technická expertíza dokladů a písemností ze dne 19.5.1999, dopis ze dne 21.12.1998, prohlášení ze dne 31.12.1998, jednoduchý příjmový pokladní doklad č. 0024/98 ze dne 31.12.1998, plná moc ze dne 1.12.1997 byly napsány na psacím stroji značky Jatran, který byl zajištěn v kanceláři firmy obž. E. L.. Dále dle tohoto znaleckého posudku čestné prohlášení ze dne 5.1.1999 bylo napsáno na jiném psacím stroji. Dále dle tohoto znaleckého posudku otisky razítek na originálu plné moci ze dne 1.12.1997, a to obdélníkového ověřovacího razítka, obdélníkového razítka s textem „R.,K., pracovnice pověřená notářem“ a kulatého razítka se státním znakem a textem „Z.R., notář v Brně“ s č. 3 nebyly vytvořeny razítky používanými v kanceláři Z. R.. Závěry tohoto znaleckého posudku ve své výpovědi potvrdil jeho zpracovatel znalec kpt. M. Bílek.

Podle znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví expertíza ručního písma, ze dne 19.1.2000 sporné podpisy na dopisu ze dne 21.12.1998 a čestném prohlášení ze dne 5.1.1999 jsou pravými podpisy obž. J. D.. Sporný podpis na prohlášení ze dne 31.12.1998 je pravděpodobně pravým podpisem obž. J. D.. Rovněž je také pravděpodobnější, že sporný podpis na jednoduchém příjmovém pokladním dokladu č. 0024/98 ze dne 31.12.1998 je pravým podpisem obž. J. D., než by jeho pravým podpisem nebyl. Sporný podpis na plné moci ze dne 1.12.1997 je elektrografickou kopií, která byla vyhodnocena jako nezpracovatelná. Sporný podpis na darovací smlouvě není pravým podpisem O. L., nar. XXXXX, jedná se o podpis napodobený, který neumožňuje individuální identifikaci pisatele. Tyto závěry znaleckého posudku ve své výpovědi rovněž potvrdil znalec mj. František Šimeček.

Podle znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví technická expertíza dokladů a písemností, ze dne 21.1.2000 potisk kulatého razítka se státním znakem a textem „Z.R., notář v Brně“ s č. 3 na předložené sporné písemnosti plná moc ze dne 1.12.1997, resp. předloze předložené elektrografické kopie byl vytvořen jiným razítkem, než je to, jehož srovnávací otisky byly předloženy jako porovnávací materiál. Dle tohoto znaleckého posudku otisk kulatého razítka se státním znakem a textem „město Brno, Dominikánské nám. 1“ a č. 6 na předložené sporné písemnosti „plná moc“ ze dne 1.12.1997, resp. předloze předložené elektrografické kopie, byl buď to vytvořen otiskem jiného razítka, než jsou ta jejich, jejichž otisky byly předloženy jako porovnávací materiál, nebo obraz tohoto otisku razítka byl na písemnost přenesen kopírováním otisku pravého razítka se státním znakem a textem „město Brno, Dominikánské nám. č. 1“ a č. 6 z jiné písemnosti, přičemž došlo k jeho zvětšení. Vzhledem ke skutečnosti, že se v případě tohoto obrazu otisku razítka jedná o nekvalitní elektrografickou kopii, nelze zcela jednoznačně uvést, která z těchto dvou možností byla

využita. Dále u dopisu ze dne 21.12.1998 došlo jednoznačně k přenesení jejího textu včetně podpisových doložek elektrografickou metodou kopírování na papír, který byl předtím podepsán v místě pozdějšího umístění u podpisové doložky J. D.. V případě prohlášení ze dne 31.12.1998 byl podpis osoby u podpisované doložky D. J. napsán až po jejím napsání na psacím stroji. Část textu ve znění „v Brně 21.12.1998“ byla napsána při jiném založení papíru do válce psacího stroje, než vlastní text včetně podpisových doložek.

Podle dopisu ze dne 21.12.1998, který převzal dne 23.12.1998 obž. O. Ž., sdělil obž. J. D. sdružení XXXXX k rukám jednatele O. Ž., že dle plné moci vystavené obž. D. je obž. J. D. oprávněn přijmout plnění dle uznání dluhu sepsaným notářským zápisem ze dne 27.11.1997. K tomuto dobrovolnému plnění obž. J. D. vyzval obž. O. Ž. s tím, že zástupcem společnosti XXXXX, bylo obž. D. sděleno, že celá dlužná částka, tedy specifikovaný dluh 35.888.375,- Kč, je deponována na účtu obž. Ž., ke kterému má zmocnění k nakládání s účtem jménem sdružení XXXXX. Dále v tomto dopise obž. D. sdělil, že obž. Ž. musí upozornit na fakt, že odmítne-li neprodleně dlužnou částku uhradit do konce roku 1998, bude nucen obž. D. na obž. Ž. podat trestní oznámení za napomáhání k trestnému činu „krácení věřitele“, a to z toho důvodu, že bude oprávněně považovat jeho sdružení za pokus ztížit věřiteli vymáhání dlužné částky.

Podle prohlášení ze dne 31.12.1998 převzal obž. J. D. na základě plné moci od sdružení XXXXX, obž. O. Ž., částečné plnění z dluhu 35.888.375,- Kč, uznaného notářským zápisem ze dne 27.11.1997, přičemž dle tohoto prohlášení z tohoto dluhu bylo plněno 30.000.000,- Kč.

Podle jednoduchého příjmového pokladního dokladu č. 0024/98 ze dne 31.12.1998 přijal obž. J. D. částku 30.000.000,- Kč od sdružení XXXXX z titulu uznání dluhu ze dne 27.11.1997.

Podle čestného prohlášení ze dne 5.1.1999 obž. J. D. místopřísežně prohlásil, že dne 31.12.1998 nepřevzal od sdružení XXXXX, se sídlem Brno, XXXXX, zastoupené O. Ž., částku ve výši 30.000.000,- Kč. V tomto čestném prohlášení obž. D. uvedl, že nepodepsal prohlášení ze dne 31.12.1998 o plnění výše uvedené částky a také nepodepsal příjmový doklad č. 0024/98 ze dne 31.12.1998 na částku 30.000.000,- Kč.

Podle plné moci ze dne 1.12.1997 město Brno, zastoupené D.L., primátorkou města, a XXXXX, XXXXX, 602 00, Brno, zastoupená jednatelem společnosti P.P., zmocnily obž. J. D., bytem XXXXX, XXXXX, aby je zastupoval v záležitostech plnění ze smlouvy o dílo č. 080894, aby vykonával veškeré úkony s tím související, zejména přijímal doručované písemnosti, podával návrhy, stížnosti, uzavíral smíry a narovnání, plnění nároků přijímal a jejich plnění potvrzoval. Tato plná moc mu byla udělena v rozsahu práv občanského soudního řádu, správního řádu, zákoníku práce a jako zvláštní plná moc k plnění ve věci uznání dluhu notářským zápisem ze dne 27.11.1997. Tato plná moc byla opatřena razítkem města Brna a podpisem primátorky města Brna D.L. a dále razítkem společnosti XXXXX, a podpisem P.P., jednatele společnosti XXXXX, a dále ověřovacím razítkem Z. R., notáře v Brně.

Podle zprávy XXXXX, pobočka Brno – město, ze dne 17.1.2000 dne 11.11.1998 zřídila Komerční banka, a.s., pobočka Brno – město, běžný účet v Kč č. XXXX pro firmu XXXXX. Tento účet byl zřízen na základě předloženého výpisu z obchodního rejstříku a na podpisovém vzoru k účtu si jednatelé Ž. a K. zvolili možnost disponování s prostředky na účtu vždy jednou osobou. Dne 28.12.1998 požádal Ž. o vystavení Novoroční depozitní směnky ve výši 30.000.000,- Kč a vzhledem k tomu, že k jejímu převzetí jsou oprávněni pouze statutární zástupci dle výpisu z obchodního rejstříku, byla směnka vystavena dne 29.12.1998 a předána

oběma jednatelům společně. Téhož dne vystavila K. plnou moc, kterou zmocnila jednatele firmy XXXXX, pana Ž. k jednání, zastupování, uzavírání smluv a podepisování za společnost samostatně. Převodní příkaz na částku 30.000.000,- Kč převzala paní L. H., dvoustupňová kontrola podpisu byla provedena R. Š.. Směnku vystavila a zaúčtovala paní A.P., platbu odsouhlasila paní I.M.. Směnku podepsali paní V.Š. a I.M.. Dne 31.12.1998 obž. Ž. převedl směnku indosamentem na L.S. Dne 5.1.1999 v den splatnosti směnky se dostavil I.S. a předložil depozitní směnku a požádal o její vyplacení. Při předložení byla ověřena totožnost nového majitele a porovnána s platným indosamentem. Směnečný obnos byl vyplacen I.S.. Interní výběrní lístek vyhotovila a podepsala paní E.H., schválila R.Š.. Dále dle této zprávy na účet společnosti XXXXX byl proveden dne 22.12.1998 vklad hotovosti ve výši 27.148.103,- Kč zaměstnancem firmy p. M., a protože se tato transakce zdála pracovníkům pobočky podezřelá, byla nahlášena jako neobvyklý obchod na centrálu XXXXX Přestože se následně zjistilo, že depozitní směnka byla vystavena s nesprávným datem, při vystavení i proplacení depozitní směnky bylo postupováno správně a v souladu s pracovními postupy. Přílohou této zprávy jsou interní pracovní předpisy řešící problematiku depozitních směnek.

Podle zprávy XXXXX, oblastní pobočka Brno, ze dne 29.12.1999 k účtu č. XXXXX byla vystavena dne 2.12.1998 i šeková knížka. K dalšímu účtu č. XXXX/0100 banka sdělila, že se jedná o depozitní směnku – obchodovatelný cenný papír. Přílohou této zprávy jsou fotokopie směnky a příkazu k úhradě podepsaného statutárním orgánem společnosti XXXXX, O. Ž.. Vzhledem k tomu, že směnka je splatná v intervalu vymezeném horní a dolní hranicí, po výběru se automaticky ruší. Přílohou této zprávy je podpisový vzor k účtu společnosti XXXXX, č. účtu XXXXX, dle kterého měl k účtu podpisové právo obž. O. Ž., A.H., J. M., M.H., E.M.. Dále přílohou této zprávy je smlouva o zřízení a vedené běžného účtu v Kč, č. účtu XXXXX, která byla uzavřena mezi společností XXXXX a Komerční bankou, a.s., pobočka Brno – město. Tato smlouva byla podepsána za společnost XXXXX obž. O. Ž. a P.K.. Dále byl opatřen dodatek č. 1 k této smlouvě, pokladní složenkou o složení částky 1.000,- Kč obž. O. Ž. na tento účet dne 11.11.1998.

Podle příkazu k úhradě ze dne 28.12.1998 podepsal obž. O. Ž. dne 28.12.1998 příkaz k úhradě částky 30.000.000,- Kč z účtu XXXXX ve prospěch účtu XXXX/0100, přičemž tento příkaz k úhradě byl splatný dne 29.12.1998.

K důkazům rovněž byla opatřena kopie směnky č. XXXXX ze dne 29.12.1999, která byla vystavena na částku 30.000.000,- Kč a dle které při předložení, nejdříve však dne 5.1.1999 a nejpozději dne 6.1.1999, zaplatí Komerční banka, a.s., za tuto směnku na řad XXXXX částku 30.000.000,- Kč včetně úrokové sazby 9,90% p.a. Tato směnka byla převzata dne 29.12.1998 O. Ž. a P.K.. K důkazům pak byly opatřeny i doklady XXXXX, pobočka Brno – město, o proplacení částky 30.049.088,- Kč dne 5.1.1999 svědkovi I. S., tj. interní účetní doklad pro jednoduché zápisy ze dne 5.1.1999, potvrzení o úhradě této částky ve výši 30.049.088,- Kč ze dne 5.1.1999, interní výběrní lístek ze dne 5.1.1999.

Dále k důkazům byly zajištěny periodické výpisy z termínovaného vkladu společnosti XXXXX č. účtu XXXX, který byl veden u XXXXX, pobočka Brno – město, z běžného účtu společnosti XXXXX č. účtu XXXX, který byl veden u XXXXX, pobočka Brno – město, v období od 19.11.1998 do 6.1.1999, smlouva o sporožirovém účtu vedeného u České spořitelny, a.s., pro obž. Ž..

Podle stejnopisu notářského zápisu ze dne 27.11.1997, sp.zn. NZ 570/97, byl dne 27.11.1997 sepsán před notářem JUDr. Alicí Sedlákovou se sídlem v Brně, Příkop č. 8, notářský

zápis, dle kterého L.V. jako statutární zástupce – generální ředitel obchodní společnosti XXXXX, uznal vůči společnosti XXXXX, dluh ve výši 35.888.375,- Kč. Dle tohoto notářského zápisu L.V. za obchodní společnost XXXXX svolil k tomu, aby byla celková pohledávka obchodní společnosti XXXXX, v celkové výši 35.888.375,- Kč přímo vykonatelná ve smyslu ustanovení § 274 písm. e) občanského soudního řádu. Tento notářský zápis byl podepsán svědkem L.V. za společnost XXXXX, a s., a P.P. za společnost XXXXX

Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, ze dne 15.2.2000, který vypracovali soudní znalci MUDr. Jan Novák, MUDr. M. Robeš a profesor PhDr. Mojmír Svoboda, CSc., obž. J. D. nejméně od r. 1987 trpěl závislostí na alkoholu těžkého stupně, stav vykazoval trvalou progresi a tak nejméně od r. 1995 se u něj jednalo o stav chorobné závislosti na alkoholu. Dle znaleckého posudku nejméně po celé toto uvedené období až do hospitalizace na Psychiatrické klinice v Brně v lednu 1999 nebyl obž. D. schopen se zříci prvního doušku alkoholu. Dle znalců nejméně od 23.12.1998 obž. D. se nacházel v tzv. alkoholovém tahu, který překrýval celé období, včetně dnů 29. a 31.12.1998, až do zadržení policií. Uvedený alkoholový tah takto představoval závažnou duševní poruchu s obrazem alkoholového „okénka“ s následnou ostrůvkovitou až totální ztrátou paměti na celé uvedené období. Dle znaleckého posudku ve dnech 29.12. a 31.12.1998 se obž. D. nacházel ve stavu prosté alkoholové opilosti středního až těžkého stupně s přítomností alkoholového palimpsestu „okénka“. Dle znalců se nejednalo o stav patické, ani komplikované opilosti. Dle znalců po celé období alkoholového tahu od 23.12.1998 do 31.12.1998 včetně nemohl obž. D. z důvodů, které jsou uvedeny, rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a ze stejných důvodů v uvedených období nemohl ani své jednání ovládat. Ze všech těchto důvodů pak byly u obžalovaného obě předpokládané schopnosti vymizelé. Dle znaleckého posudku obž. D. v současnosti netrpí žádnou duševní chorobou nebo poruchou, pro kterou by byl jeho pobyt na svobodě nebezpečný a nejsou proto žádné důvody pro jakoukoliv formu ochranného psychiatrického léčení. Jeho pobyt na svobodě by mohl být nebezpečný v případě recidivy alkoholismu. Dle znaleckého posudku obž. D. již déle než 1 rok abstínuje a protože je v trvalém kontaktu s odborným lékařem P., jevílo by se z tohoto pohledu nařízení ochranného léčení protialkoholního ambulantní formou jako nadbytečné. Pro případné ochranné léčení protialkoholní formou ústavní nejsou v současné době žádné důvody. Pro aktuálně vysoce nepříznivý zdravotní stav není v současné době obž. D. schopen vykonávat nejen svoje zaměstnání, ale žádné výdělečné činnosti a dnem 4.2.2000 mu byl příslušnou komisí přiznán plný invalidní důchod. Obž. D. je v současnosti schopen plně chápat smysl trestního řízení. Podle psychologické části znaleckého posudku obž. D. je osobností s intelektem nerovnoměrně rozvinutým, jeho celková úroveň je však na hranici lehkého nadprůměru. Byly shledány suspektní organické znaky, které však postrádají takové charakteristiky, aby mohly být jednoznačně diagnostikovány. Osobnost obžalovaného se aktuálně jevíla v situaci vyšetření jako relativně kompenzovaná, nebyly shledány známky masivní či robustní sociální degradace nebo dekompenzace. Explorace i zdravotní dokumentace nasvědčuje abstinenci posuzovaného v období více než 1 roku a z těchto důvodů lze vysvětlit absenci rysů sociální degradace. Tento znalecký posudek při svém výsledku ztvdili soudní znalci MUDr. Jan Novák, MUDr. M. Robeš a profesor PhDr. Mojmír Svoboda, CSc.

Podle znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, odvětví cenné papíry, který vypracoval soudní znalec Ing. Josef Chyťa, směnka č. XXXXX série XXXXX, vystavená Komerční bankou, a.s., pobočka Brno – město dne 29.12.1998 s uvedením chybného data vystavení na směnce 29.12.1999 s uvedením doby splatnosti vyznačené na směnce 5.1.1999 je jako cenný papír neplatná. Dle tohoto znaleckého posudku nemůže být platný ani převod, neboť nelze převádět neplatnou směnku. Z předloženého rubopisu směnky vyplývá, že

indosant XXXXX převedl směnku dne 25.12.1998 na řad L.S. O datování rubopisu směnky je možno konstatovat to, co o datu vystavení směnky samotné, tj., že sice bývá zvykem uvádět měsíc plným názvem a nikoliv číslem, a to především z praktického důvodu – snížení možnosti chybného uvedení. Dle znalce však pouze číselné označení data převodu nezpůsobuje neplatnost takového úkonu a samotné číselné označení data rubopisu nezpůsobuje neplatnost směnky, avšak v tomto konkrétním případě znalec vyšel z neplatnosti vystavené směnky, takže i rubopis směnky je neplatný. Vzhledem k výše uvedeným zjištěním, že předložená směnka není dle názoru znalce platná, neměla být tato směnka Komerční bankou, a.s., tomu, kdo ji předložil, proplacena. Dle znaleckého posudku převod finančních prostředků z účtu č. XXXXX společnosti XXXXX na účet příjemce XXXX „depozitní směnka bezhotovostní úhradou“ na základě převodního příkazu ze dne 28.12.1998 se splatností dne 29.12.1998 provedla Komerční banka, a.s. správně, avšak chybně vystavila tiskopis „depozitní směnka Komerční banky“. Tyto skutečnosti soudní znalec Ing. Josef Chyť a potvrdil při svém výslechu v hlavním líčení.

Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, který vypracovali soudní znalci MUDr. M. Koupil, primář MUDr. Václav Klíma a PhDr. Dobrila Hružová, obž. J. D. v době spáchání trestné činnosti trpěl duševní poruchou, jednalo se o závislost na alkoholu ve čtvrté (terminální) fázi. V době spáchání trestného činu byla podstatnou měrou snížena jeho rozpoznávací a ovládací schopnost v důsledku prosté opilosti, nejednalo se o opilost patickou nebo komplikovanou, ale pouze o prostou opilost. Obě schopnosti dle znaleckého posudku byly v důsledku opilosti prosté sníženy podstatnou měrou a pokud by byl obžalovaný střízlivý, obě schopnosti by byly zachovány. Dle znaleckého posudku pobyt obž. D. na svobodě není nebezpečný a vzhledem k více jak tříleté abstinenci a dostatečné spolupráci obžalovaného při dobrovolné léčbě není nutné nařizovat ochranné léčení. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení. Tento znalecký posudek na obž. D. byl vypracován dne 26.6.2002, přičemž soudní znalci primář MUDr. M. Koupil a PhDr. Dobrila Hružová při svém výslechu v hlavním líčení tento znalecký posudek potvrdili.

Soud v této trestní věci v souladu s ustanovením § 116 odst. 2 tr. řádu nařídil pozorování obž. J. D. ve zdravotnickém ústavu a rozhodl o vypracování ústavního psychiatrického znaleckého posudku na obž. J. D.. Podle ústavního psychiatrického posudku, který vypracovalo Psychiatrické centrum Praha dne 10.10.2006, obž. J. D. trpěl v době spáchání trestného činu duševní poruchou, a to závislostí na alkoholu, která byla těžšího stupně a která trvala doposud. Tato duševní porucha vyvolala u obž. D. dlouhodobé určité psychické příznaky (snížení výkonnosti, zhoršení paměti, uvolnění společenských zábran, nezodpovědnost, stavy úzkosti a deprese, selhávání ve společenských rolích a jiné) a mimo to byl pravděpodobně v kritické době pod vlivem alkoholu. Dlouhodobé duševní příznaky jej sice přivedly k všestrannému životnímu debaklu, nicméně nebyly takové hloubky, aby vylučovaly jeho schopnost rozpoznat a ovládnout své jednání. Předpokládaná podnapilost obž. D. v kritické době sice jeho ovládací schopnost snižovala střední měrou, ale šlo o podnapilost prostou, kterou si přivodil sám. Ovládací schopnosti obž. D. byly v kritické době sníženy střední měrou vlivem prosté podnapilosti. Bez podnapilosti by významnou měrou rozpoznávací a ovládací schopnosti sníženy nebyly. Za současného psychického stavu není pobyt obž. D. na svobodě z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje uložení ochranného protialkoholního léčení. Podstatné psychické poruchy, které se v současné době u D. projevují, nejsou takového rázu a hloubky, aby mu znemožnily chápat smysl trestního řízení a plnohodnotně se účastnit jednání soudu. V tomto ústavním psychiatrickém posudku byla porovnána tato zjištění se závěry znaleckých posudků vypracovaných na obž. D., které jsou výše uvedeny. V této souvislosti Psychiatrické centrum Praha konstatuje, že jejich znalecké závěry plně korespondují se závěry znaleckých posudků MUDr. Zimulové, MUDr. Pernicové a PhDr. Zapletalové, a to včetně jejich doplňků, stejně

jako se závěry znalců MUDr. Klímy, MUDr. Koupila a PhDr. Hrůzové. Dle tohoto znaleckého ústavu se závěry znalců MUDr. Nováka, MUDr. Robeše a profesora Svobody shodují v diagnostickém posouzení (závislost na alkoholu), ale podstatně se liší v posouzení schopnosti obž. D. zdržet se požívání alkoholu. Důvody odlišného hodnocení jsou uvedeny v kapitole rozbor tohoto znaleckého posudku ústavu. Závěry tohoto psychiatrického posudku při svém výslechu potvrdil znalec MUDr. Pavel Baudiš, CSc., který byl pověřen zpracováním posudku.

K důkazům byla opatřena rovněž mandátní smlouva ze dne 30.12.1998, která byla uzavřena mezi společností XXXX, zastoupené jednatelem J.V. na straně jedné a obž. E. L. jako mandatářem na straně druhé. Podle této smlouvy mandatář se touto smlouvou zavazuje, že pro mandanta a na jeho účet zařídí za úplaty leasingové finance v dohodnuté výši a mandant se zavazuje zaplatit mandatářovi za to sjednanou úplatu.

Podle zprávy Psychiatrického centra Praha ze dne 26.2.2008 P.B. vykonává pro Psychiatrické centrum Praha práce na základě dohody o provedení práce a ústavní znalecký posudek na obž. J. D. byl zpracován kolektivem lékařů a schválen na kolegiu všech lékařů Psychiatrického centra Praha.

Podle zprávy banky ÚBS, a.s., Zürich ze dne 16.4.2008 na základě zákonných ustanovení nesmí banka sdělit zahraničnímu soudu žádné informace, neboť tyto údaje podléhají švýcarskému bankovnímu tajemství. Podle této zprávy průlom lze učinit výhradně pro švýcarské úřady nebo švýcarské soudy a bankovní tajemství je prolomeno také tehdy, kdy švýcarské úřady nebo soudy jednají na základě žádosti o poskytnutí právní pomoci zahraničních úřadů nebo soudů.

Podle zprávy advokátní a notářské kanceláře Bernd Meister – notář a Reinhold Ostermann, Bad Laasphe, ze dne 22.4.1998 s odkazem na příslušná ustanovení nemůže tato kancelář odpovédět na žádost soudu o poskytnutí informací.

K důkazům byly opatřeny i další důkazy, a to účetní doklady společnosti XXXXX za období od r. 1998 do r. 2000, videozáznam vchodu do budovy XXXXX, pobočka Brno – město ze dne 31.12.1998, cestovní pas obž. E. L., bankovky zajištěné při domovních prohlídkách, spis Krajského obchodního soudu v Brně, sp.zn. 1 Cm 200/98, fotografie předložené v průběhu hlavního líčení obž. L., a to včetně katalogu, dále spis Krajského soudu v Brně, sp.zn. 13/4 Cm 114/2001, spis notářské kanceláře JUDr. Alice Sedlákové, notáře v Brně, sp.zn. NZ 570/97 a trestní spis Městského soudu v Brně, sp.zn. 3 T 70/2003, dle kterého usnesením Městského soudu v Brně ze dne 18.4.2003, č.j. 3 T 70/2003-707, došlo podle § 188 odst. 1 písm. c) tr. řádu a § 172 odst. 1 písm. b) tr. řádu k zastavení trestního stíhání obviněného L. V. pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1,3 tr. zákona ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zákona.

Uvedené důkazy soud zhodnotil následujícím způsobem.

Z obhajoby obžalovaných O. Ž., E. L., V. F. a J. D. vyplývá, že tito obžalovaní trestnou činnost, kladenou jim za vinu, popírají, obžalovaní se necítí vinnými spácháním trestné činnosti, popř. svoje zavinění či podíl na projednávané trestné činnosti minimalizují. Této obhajobě obžalovaných však soud nemohl přisvědčit, a to z následujících důvodů.

Především obžalovaní O. Ž., E. L., V. F. a J. D. se z uvedené trestné činnosti usvědčují navzájem. Obžalovaný O. Ž. v přípravném řízení i v řízení před soudem podrobně popsal

jednání spoluobžalovaných L., F. a D. směřující k odčerpání částky 30 mil. Kč z účtu sdružení XXXXX, přičemž není důvod mu neuvěřit. Obžalovaný Ž. kromě jiného potvrdil rovněž skutečnost, že dne 10.1.1999 mu obžalovaný L. ve vazbě ve Věznici Brno potvrdil, že peníze byly odvezeny obžalovanému V. F., že 20 mil. Kč mělo být pro XXXXX a 10 mil. Kč byla provize pro obžalovaného L. a obžalovaného D., které uložil v bance a má strach, že policie objeví doklad o uložení těchto peněz v Lichtenštejnsku, že obžalovaný L. byl rozčilen a vulgárně se vyjadřoval o obžalovaném V. F., který vydal částku 20 mil. Kč Policii ČR. Rovněž obžalovaný E. L. ve své výpovědi učiněné v hlavním líčení popsal činnost spoluobžalovaných Ž., V. F. a D. a soud rovněž neshledal důvody neuvěřit této jeho výpovědi. Obžalovaný E. L. kromě jiného ve své výpovědi doznal skutečnost, že obžalovaný V. F. se svědkem K. P. dalí tašku s penězi, získaných prodejem předmětné směnky I. S., do jeho auta dne 31.12.1998, což rovněž svědčí pro závěr o vině obžalovaného L.. Obžalovaný V. F. ve své výpovědi v přípravném řízení i v řízení před soudem podrobně popsal činnost obžalovaného Ž., obžalovaného L. a obžalovaného D. a kromě jiného potvrdil i skutečnost, že obžalovaný L. si odnesl část peněz korespondující s částkou přibližně 10 mil. Kč a že obžalovaný L. jej požádal o úschovu zbývajících peněz s tím, že se ozve. Soud neměl důvodu neuvěřit obžalovanému V. F., tato jeho výpověď nebyla provedenými důkazy jakýmkoliv způsobem zpochybněna. Rovněž obžalovaný D. rámcově popsal činnost obžalovaného L. v jejich kanceláři na XXXXX. č. 4/5 v Brně v kritické době, a to včetně činnosti obžalovaného V. F.. Obžalovaný J. D. potvrdil, že elektrický psací stroj zn. Jatron používal převážně obžalovaný L.. Dle názoru soudu trestná činnost všech obžalovaných je prokázána především skutečností, že jejich jednotlivá dílčí jednání umožnila nezákonné odčerpání finančních prostředků z účtu sdružení XXXXX, že tato jednání vzájemně na sebe navazují, spolu souvisí a tvoří logický celek. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru o spolupachatelství obžalovaných při páchání uvedené trestné činnosti, neboť obžalovaní evidentně jednali ve vzájemné shodě a po předchozí dohodě.

Pro tento závěr o vině obžalovaných O. Ž., E. L., V. F. a J. D. svědčí i následující skutečnosti.

Podle smlouvy o spolupráci ze dne 13.11.1998 uzavřené mezi XXXXX, a společností XXXXX, kterou za společnost XXXXX podepsal obžalovaný Ž. jako jednatel, (č.l. 6-9 spisu), společnost XXXXX se dle článku II./2 zavázala, že nebude činit výběry z účtu, nebude-li k výběrům z účtu písemně zmocněna společností XXXXXZ provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný O. Ž. nebyl písemně ani ústně zmocněn společností XXXXX, k výběrům peněz z účtu, což svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž.. Svědkyně A.H., ekonomka společnosti XXXXX, potvrdila skutečnost, že dne 29.12.1998 se za ní dostavil opětovně obžalovaný Ž. a navrhl zhodnotit finanční prostředky, které se nacházely na účtu sdružení XXXXX, čemuž nevěnovala pozornost v domnění, že to obžalovaný Ž. nemyslí vážně, že o převodu peněz na depozitní směnku ji obžalovaný Ž. neinformoval a ani mu k tomu nedala písemný pokyn, že o existenci směnky se dozvěděla až dne 6.1.1999 od Ž., že obžalovaný Ž. při jednání s ní se nezmínil o tom, že by na něj byl vyvíjen nátlak v souvislosti s tím, aby uhradil závazek společnosti XXXXX, firmě XXXXX z peněz z účtu sdružení XXXXX, že obžalovaný Ž. nemohl s účtem sdružení XXXXX sám disponovat. Tato výpověď svědkyně A.H. byla potvrzena svědeckou výpovědí J.H., právníka společnosti XXXXX, která uvedla, že jí svědkyně H. potvrdila, že nedala souhlas obžalovanému Ž. ke zhodnocení peněz z účtu sdružení XXXXX. Z těchto skutečností vyplývá, že pokud obžalovaný Ž. disponoval s finančními prostředky sdružení XXXXX uvedeným způsobem, pak jednal o své vůli, což svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž..

Dále podle článku V. smlouvy o spolupráci ze dne 13.11.1998 uzavřené mezi společnostmi XXXXX, a společností XXXXX při nakládání s prostředky sdružení XXXXX, například uskutečnění finančních obchodů, se tento obchod uskuteční na návrh společnosti XXXXX se souhlasem společnosti XXXXX, a na tyto samostatné obchody dle této smlouvy bude uzavřena speciální smlouva. Z provedených důkazů vyplývá, že žádná takováto smlouva mezi společnostmi XXXXX, a společností XXXXX nebyla uzavřena, což svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž. uvedenou trestnou činností, neboť pokud obžalovaný Ž. bez této smlouvy disponoval s finančními prostředky sdružení XXXXX, tak porušil tuto smlouvu o spolupráci.

Pro závěr o vině obžalovaného O. Ž. svědčí i svědecká výpověď P.K., společnice a jednatelky firmy XXXXX, která uvedla, že dne 29.12.1998 ji obžalovaný Ž. informoval o tom, že má souhlas XXXXX, a.s., k uložení finančních prostředků na účtu na termínovaný vklad. Z provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný Ž. takovýto souhlas XXXXX, a.s., neměl, z čehož je zřejmé, že Ž. neuvedl pravdu svědkyni K.. Pro závěr o vině obžalovaného Ž. svědčí i ta část svědecké výpovědi P.K., ve které svědkyně uvedla, že jí bylo zřejmé, že na depozitní směnku byly převedeny finanční prostředky, které nepatřily společnosti XXXXX

Pro závěr o vině obžalovaného Ž. svědčí i svědecká výpověď B.V., předchozího obhájce obžalovaného Ž., který uvedl, že je možné, že na obžalovaného Ž. byl činěn nátlak, ale neví to jistě, neboť obž. Ž. mu tuto skutečnost nesdělil.

Dále ze svědecké výpovědi svědka V.D., daňového poradce firmy XXXXX, vyplývá, že obžalovaný Ž. chtěl koncem roku 1998 zhodnotit finanční prostředky na účtu sdružení XXXXX formou termínovaného vkladu, přičemž obžalovaný Ž. řekl tomuto svědkovi, že to konzultoval s H., přičemž počátkem ledna 1999 mu obžalovaný Ž. řekl, že podepsal směnku na 30 mil. Kč, kterou pod nátlakem odevzdal. Z provedených důkazů však vyplývá, že obžalovaný Ž. s H. svůj záměr zhodnotit finanční prostředky na účtu sdružení XXXXX nekonzultoval takovým způsobem, aby dostal souhlas k tomuto úkonu. I tato skutečnost svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž..

Dále ze svědecké výpovědi A.Ž., generálního ředitele společnosti XXXXX, vyplývá, že o odčerpání 30 mil. Kč z účtu sdružení XXXXX se dozvěděl až dne 5.1.1999, přičemž obžalovaný Ž. mu potvrdil, že 30 mil. Kč předal obžalovanému D. na základě jeho výzvy a plné moci, aby se vyhnul trestnímu stíhání. Tento svědek potvrdil, že obžalovaný Ž. ho nikdy nekontaktoval za účelem zhodnocení finančních prostředků, a pokud by tak učinil, byl by odmítnut. Rovněž tato skutečnost svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž.. Pokud by byl obž. Ž. skutečně vydírán, pak se s touto skutečností mohl obrátit na svědka A.Ž. či další pracovníky XXXXX, a.s., což neučinil.

Dále svědkyně D.K., právnická na odboru rizikových pohledávek XXXXX, potvrdila skutečnost, že informovala obžalovaného Ž. o tom, že majitele účtu sdružení XXXXX nelze omezit v dispozici s tímto účtem. Z toho vyplývá, že obžalovaný Ž. věděl o tom, že nemusí dodržet omezení dispozičního práva s účtem dle uzavřené smlouvy o sdružení XXXXX I tato skutečnost svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž..

Podle pokladního dokladu ze dne 31.12.1998 (č.l. 28 spisu) obžalovanému Ž. vyplatil svědek I. S. částku 30 mil. Kč za uvedenou depozitní směnku. I tato skutečnost svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž..

Podle protokolu o vydání věci ze dne 10.1.1999 (č.l. 76 spisu) obžalovaný V. F. vydal částku 934.000 DM a 23.500 USD, kterou dne 31.12.1998 dostal v Komerční bance Brno za směnku od cizozemských osob. Z videozáznamu, pořízeného kamerou umístěnou v budově XXXXX, pobočka Brno – město, je zřejmé, že kamera zachytila v Komerční bance obžalovaného Ž. s Araby při vstupu do Komerční banky, dále odchod obžalovaného D. z Komerční banky a odchod obžalovaného V. F. s taškou peněz z Komerční banky. Tyto skutečnosti rovněž svědčí pro závěr o vině obžalovaných Ž., V. F. a D..

Dále podle znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví expertiza ručního písma (č.l. 672 spisu), obžalovaný D. pravděpodobně podepsal dopis ze dne 21.12.1998 adresovaný sdružení XXXXX, kterým vyzývá pod pohrůzkou trestního stíhání obžalovaného Ž., jako jednatele sdružení XXXXX k plnění dluhu XXXXX, a.s., vůči XXXXX s.r.o. z finančních prostředků sdružení XXXXX Podle znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví expertiza písma psacích strojů, technická expertiza dokladů a písemností (č.l. 688 spisu) dopis ze dne 21.12.1998, prohlášení ze dne 31.12.1998, jednotný příjmový doklad č. 0024/98 ze dne 31.12.1998 a plná moc ze dne 1.12.1997 byly napsány na psacím stroji Jatron, který byl zajištěn v kanceláři obžalovaného L.. Dle tohoto znaleckého posudku otisky razítek na originálu plné moci ze dne 1.12.1997, tj. obdélníkového ověřovacího razítka s textem „R.,K.“ a kulatého razítka se státním znakem a textem „Z.R., notář v Brně, č. 3“ nebyly vytvořeny razítky používanými v kanceláři Z. R., což svědek Z.R., notář, ve své výpovědi potvrdil, když uvedl, že ověřovací razítka na plné moci ze dne 1.12.1997 nebyla vyhotovena notářskou kanceláří svědka. Rovněž svědkyně R.,K., koncipientka notáře Z. R., ve své výpovědi potvrdila skutečnost, že plnou moc pro obžalovaného D. ze dne 1.12.1997 nikdy neviděla, a že nikdy nepoužila razítka na této plné moci. Tyto skutečnosti rovněž svědčí pro závěr o vině obžalovaných.

Dále podle znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví expertiza ručního písma (č.l. 701-710 spisu), obžalovaný D. podepsal dopis ze dne 21.12.1998 a čestné prohlášení ze dne 31.12.1998 a pravděpodobně podepsal čestné prohlášení ze dne 5.1.1999 a jednotný příjmový pokladní doklad č. 0024/98 ze dne 31.12.1998. Rovněž tato zjištění svědčí pro závěr o vině obžalovaného D..

Dále podle znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví technická expertiza dokladů a písemností (č.l. 711-719 spisu), na plné moci ze dne 1.12.1997 se nenachází razítka notářské kanceláře Z. R., tj. otisk kulatého razítka se státním znakem a textem „Z.R., notář v Brně“ a číslem 3, a byl vytvořen jiným razítkem, než razítkem této notářské kanceláře. Dle tohoto znaleckého posudku na plné moci ze dne 1.12.1997 se nenachází pravý otisk kulatého razítka se státním znakem a textem „Město Brno, Dominikánské náměstí 1“ a číslem 6, toto razítka bylo vytvořeno jiným razítkem nebo obraz otisku tohoto razítka byl na právní moc přenesen kopírováním otisku pravého razítka z jiné písemnosti, přičemž došlo k jeho zvětšení. U dopisu ze dne 21.12.1998 došlo k přenesení jeho textu včetně podpisových doložek elektrografickou metodou kopírování na papír, který byl předtím podepsán v místě pozdějšího umístění u podpisové doložky J. D.. U prohlášení ze dne 31.12.1998 byl podpis obžalovaného D. až po jeho napsání na psacím stroji a část textu ve znění „V Brně dne 31.12.1998“ byla napsána při jiném založení papíru do válce psacího stroje, než vlastní text včetně podpisových doložek. Tato zjištění svědčí pro závěr, že uvedené zkoumané doklady jsou fiktivní, přičemž byly vytvořeny za pomoci elektrického psacího stroje zn. Jatron umístěného v kanceláři obžalovaného L. na XXXXX v Brně a podepsány obžalovaným D.. Tato zjištění rovněž svědčí pro závěr o vině obžalovaných.

Dále svědek K.P., zaměstnanec Komerční banky a.s., kolega obžalovaného V. F., potvrdil skutečnost, že obžalovaný Ž. často telefonoval obžalovanému F., že obžalovaný L. často navštěvoval obžalovaného F. v jeho kanceláři v Komerční bance, že dne 31.12.1998 přišel obžalovaný F. do práce, i když měl dovolenou, přičemž na něj před kanceláří čekala skupina osob, že svědek P. pomohl obžalovanému F. odnést do auta tašku modré barvy. Rovněž tyto skutečnosti svědčí pro závěr o vině obžalovaných L., Ž. a obžalovaného V. F., a to v tom smyslu, že jednali po předchozí vzájemné dohodě a ve vzájemné součinnosti.

Dále svědkyně L. H., zaměstnankyně XXXXX, která ve své výpovědi popsala zřízení účtu sdružení XXXXX, vystavení směnky a její prodej I.S., potvrdila skutečnost, že obžalovaný Ž. se ptal na indosament směnky, který přední provedl dne 31.12.1998. Toto zjištění rovněž svědčí pro závěr o vině obžalovaného Ž..

Dále svědek A.M. ve své výpovědi potvrdil skutečnost, že obžalovaný Ž. a obžalovaný F. mu nabídli v prosinci 1998 ke koupi směnku za částku 30 mil. Kč, že obžalovaný Ž. tvrdil, že to je jeho směnka a jeho peníze, že obžalovaný L. jej ujišťoval, že se nejedná o podvod, že zná dobře obžalovaného Ž. a obžalovaného F.. Rovněž tyto skutečnosti zřetelně svědčí pro závěr o vině obžalovaných Ž., F. a L..

Dále svědkyně D.L. ve své výpovědi potvrdila skutečnost, že nevystavovala a nepodepsala plnou moc ze dne 1.12.1997 pro obžalovaného D. a nikoho nepověřila k jednání o dluhu společnosti XXXXX, vůči firmě XXXXX. Z této skutečnosti vyplývá, že plná moc ze dne 1.12.1997 je falešná, což svědčí pro závěr o vině všech obžalovaných.

Dále svědek I.S. ztotožnil bankovky v cizí měně podle označení tužkou nebo propiskou, přičemž potvrdil skutečnost, že dne 5.1.1999 mu byla proplacena směnka v plné výši. Rovněž toto zjištění svědčí pro závěr o vině obžalovaných.

Dále svědek P.P. ve své výpovědi potvrdil skutečnost, že při jednání v Komerční bance a indosamentu směnky byl přítomen obžalovaný D., což svědčí pro závěr o vině obžalovaného D..

Dále svědkyně Z.N. ve své výpovědi potvrdila skutečnost, že obžalovaný D. psal na elektrickém psacím stroji zn. Jatron, který byl umístěn v kanceláři obžalovaného L.. Z toho vyplývá, že nelze vyloučit skutečnost, že výše uvedené doklady byly vyhotoveny na uvedeném elektrickém psacím stroji i obžalovaným D..

Dále svědek P.O. potvrdil skutečnost, že dne 30.12.1998 byl tento svědek v kanceláři obžalovaného L. v době od 10.00 hodin do 17.30 hodin, že tam byl přítomen i obžalovaný D., obžalovaný F., obžalovaný L., neboť se slavil Silvestr, že obžalovaný F. telefonoval třikrát do Komerční banky a do směnárny z pevného telefonu, přičemž obžalovaný D. byl v době odchodu svědka z kanceláře v 17.30 hodin značně podnapilý (č.l. 467 spisu). Z těchto skutečností je zřejmá aktivní účast obžalovaného V. F. na posuzované trestné činnosti.

Dále svědkyně M. B. (č.l. 3199-3202), externí pracovnice firmy XXXXX ze Švýcarska, potvrdila skutečnost, že obžalovaný L. přibližně v září 1998 po ní chtěl vědět, jakým způsobem se dají ve Švýcarsku uložit peníze, založit konto, ptal se jí na to opakovaně, přičemž asi za dva až tři měsíce jí jedna paní řekla, že obžalovaný L. ukradl buď šek nebo peníze, že jí to L. říkal, když celý červený pobíhal po ulici, a to v době, než byl vzat do vazby. Dále svědkyně M. B. potvrdila skutečnost, že obžalovaný L. jí po její zamítavé odpovědi řekl, že se bude ptát dále na

země vedle, a to na Lichtenštejnsko. Soud neměl důvod neuvěřit této svědecké výpovědi M. B., neboť její výpověď v průběhu dokazování nebyla zpochybněna a naopak byla potvrzena svědeckou výpovědí svědka M. S., který potvrdil, že se svědkyně M. B. znala s obžalovaným L., že je spolu seznámil, dále svědka L.B., který potvrdil, že se obžalovaný L. znal se svědkyní M. B. v roce 1998. Tato svědecká výpověď M. B. byla potvrzena rovněž svědeckou výpovědí J.V., vedoucího bankovní pobočky Oberbank, který potvrdil skutečnost, že obžalovaný L. spolupracoval s paní M. B. ze Švýcarska, která měla zajišťovat úvěr na jejich projekt, že dne 30.12.1998 měli jednání, kterého se účastnil tento svědek, obžalovaný L., svědkyně Ř. a svědkyně M. B.. Rovněž svědkyně D.Ř. ve své výpovědi potvrdila obdobné skutečnosti jako svědek J.V. a takto potvrdila objektivnost a pravdivost svědecké výpovědi svědkyně M. B. s tím, že obžalovaný L. se účastnil na jednání na mandátní smlouvě ze dne 30.12.1998, která je založena na č.l. 3014-3016 spisu. Soud neuvěřil tvrzení svědka L.B. spočívajícího v tom, že svědek V. po svědkyni M. B. chtěl, aby mu ve Švýcarsku zprostředkovala v bance zařízení účtu, u čehož byl přítomen obžalovaný L., že obžalovaný L. nežádal po svědkyni B. zařízení účtu ve Švýcarsku, protože svědek J.V. ve své výpovědi výslovně uvedl, že si nepamatuje, že by s obžalovaným L. někde byl ve Švýcarsku, že si na obžalovaného L. v roce 1998 nevzpomíná, zda se znali, dále svědek V. výslovně uvedl, že nezná svědkyni M. B., že nezná firmu XXXXX a paní Ř., že ve Švýcarsku nemá žádné konto a žádný švýcarský občan mu nepomáhal ve Švýcarsku založit konto, že obžalovaného L. zná až od roku 2006, že svědek v září 1998 byl v nemocnici v Žilině. Dle názoru soudu toto zjištění zakládá nevěrohodnost této části výpovědi svědka L.B.. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru o pravdivosti a objektivnosti svědecké výpovědi M. B., která svou výpovědí usvědčuje obžalovaného L. z projednávané trestné činnosti.

Dále podle názoru soudu skutečnost, že podle znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví cenné papíry, který vypracoval soudní znalec Ing. Josef Chyť'a, je předmětná depozitní směnka neplatná, neboť byla chybně datována, je pro posouzení věci nerozhodná, protože fakticky došlo ke koupi této směnky obžalovaným Ž. z finančních prostředků sdružení XXXXX a k jejímu převedení na I. S. a k jejímu proplacení bankou svědkovi I.S.. Rovněž tato skutečnost svědčí pro závěr o vině obžalovaných.

Svědkyně A.H., ekonomka XXXXX, a.s., ve své výpovědi potvrdila skutečnost, že sdružení XXXXX bylo založeno proto, aby po uznání dluhu V. vůči společnosti XXXXX bylo zabráněno eventuální exekuci, a proto na založený účet byly převedeny v době od 13.11.1998 do 31.12.1998 finanční prostředky v celkové výši 41 mil. Kč. Tuto skutečnost ve své výpovědi potvrdila rovněž svědkyně J.H., právník společnosti XXXXX, a rovněž svědek A.Ž., generální ředitel společnosti XXXXX. Skutečnost, že došlo z uvedeného důvodu k účelovému vytvoření sdružení XXXXX, je však pro posouzení věci nepodstatná, neboť soud posuzuje jednání obžalovaných ve vztahu k finančním prostředkům, které vložily XXXXX, na účet sdružení XXXXX a neposuzuje jednání odpovědných osob za založení sdružení XXXXX

Je skutečností, že ze svědecké výpovědi A.P., J.K., Z.N., M.K., B. D., K.V., M.D., M. S., J.S. i z výše uvedených znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, vyplývá, že obžalovaný D. se nacházel koncem prosince 1998 ve stavu permanentní podnapilosti. Tato skutečnost vzhledem k závěrům ústavního znaleckého posudku, vypracovaného Psychiatrickým centrem v Praze, jej však nemůže vyvinut z trestné činnosti, neboť u obžalovaného D. ovládací schopnosti byly v kritické době sníženy střední měrou vlivem prosté opilosti a bez podnapilosti by významnou měrou rozpoznávací a ovládací schopnosti sníženy nebyly. Soud považuje ústavní psychiatrický posudek na obžalovaného D., který byl vypracován Psychiatrickým centrem v Praze, za objektivní důkaz, neboť podle zprávy

Psychiatrického centra Praha z 26.2.2008 (č.l. 3187 spisu) znalec MUDr. Pavel Baudiš, CSc., vykonává práce pro Psychiatrické centrum Praha na základě dohody o provedení práce, takže byl oprávněn se podílet na vypracování znaleckého posudku na obžalovaného D.. Dále podle této zprávy byl ústavní znalecký posudek zpracován kolektivem jmenovaných lékařů a schválen na kolegiu všech lékařů Psychiatrického centra Praha, což vyplývá i ze závěrečné části podaného ústavního znaleckého posudku, takže tento ústavní psychiatrický posudek je nutné považovat za objektivní.

Ze svědecké výpovědi E. L. ml. vyplývá, že tento svědek dne 3.1.1999 byl s obžalovaným L. a se svou sestrou ve Vadúzu v Lichtenštejnsku, přičemž obžalovaný L. byl stále v jejich přítomnosti a svědek neví o tom, že by otec byl někde v bance. V průběhu trestního řízení jednotlivým žádostem o právní pomoc v této trestní věci nebylo Lichtenštejnskem vyhověno, i když je zřejmé, že podle jednotlivých zpráv Interpolu a dalších podkladů obžalovaný L. měl skutečně navštívit Vadúz v době od 3.1. do 4.1.1999 a navštívit banku v blízkosti hotelu Engels, kde bydlel. Z toho vyplývá, že případná nová žádost o právní pomoc v Lichtenštejnsku by byla neefektivní a nadbytečná a vzhledem k tomu, že soud měl pro své rozhodnutí dostatek důkazů, neprovedl již soud důkazy další směřující k objasnění otázky, jakým způsobem obžalovaný L. naložil s částkou přibližně 10 mil. Kč, kterou si ve valutách odnesl z místa bydliště matky obžalovaného V. F.. Je skutečností, že z tohoto důvodu tato otázka v průběhu trestního řízení zůstala neobjasněna.

Na základě uvedených důkazů a skutečností soud dospěl k závěru, že obžalovaní O. Ž., E. L., V. F. a J. D. se dopustili jednání uvedeného ve výroku tohoto rozsudku, kterým po objektivní i subjektivní stránce naplnili skutkovou podstatu trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 265/2001 Sb., a to jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr. zákona. Provedenými důkazy bylo prokázáno, že se obžalovaní O. Ž., E. L., V. F. a J. D. dopustili podvodného jednání ke škodě poškozeného XXXXX, kterého uvedli v omyl a takto se obohatili o částku 30 mil. Kč ke škodě poškozeného XXXXX. Tohoto jednání se obžalovaní dopustili formou tzv. přímého úmyslu dle ustanovení § 4 písm. a) tr. zákona, neboť se ho dopustili promyšleným způsobem po předchozí přípravě na základě vzájemné dohody, tj. jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr. zákona, neboť tento trestný čin spáchali společným jednáním. Je skutečností, že obžalovaní způsobili poškozenému XXXXX svým jednáním škodu ve výši 30.000.000,- Kč, kterou je nutno v souladu s ustanovením § 89 odst. 1 tr. zákona považovat za škodu velkého rozsahu, neboť škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5 mil. Kč. Nicméně podle názoru soudu je nutné velice opatrně a citlivě zvažovat konkrétní stupeň společenské nebezpečnosti projednávané trestné činnosti, neboť nelze pominout skutečnost, že k projednávané trestné činnosti obžalovaných došlo před více než 10ti lety, což je doba, která se blíží promlčení trestního stíhání dle ustanovení § 67 odst. 1 písm. b) tr. zákona. Obžaloba v této trestní věci byla poprvé podána dne 28.3.2000, v následujícím období byla tato trestní věc vrácena soudem k došetření a druhá obžaloba v této trestní věci byla podána dne 23.4.2003, přičemž v dalším průběhu trestního řízení bylo soudem prováděno dokazování, které vzhledem k jeho náročnosti, složitosti a obtížnosti v průběhu trestního řízení trvalo po poměrně dlouhou dobu, kterou s výjimkou obžalovaného E. L., který byl nemocen, ostatní spoluobžalovaní výrazně neovlivnili. Soud má za to, že právě tato skutečnost má výrazný vliv na konkrétní stupeň společenské nebezpečnosti trestného činu v době rozhodování soudu, kdy je zřejmé, že s ohledem na odstup od spáchání projednávané trestné činnosti je snižován konkrétní stupeň společenské nebezpečnosti projednávané trestné činnosti. Z těchto důvodů soud neposoudil jednání obžalovaných jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ve znění zákona č. 265/2001 Sb., ale posoudil toto jednání obžalovaných jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona, neboť

nebyla ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 tr. zákona splněna materiální podmínka pro použití vyšší trestní sazby stanovené v § 250 odst. 4 tr. zákona. Dle názoru soudu je nutné přihlídnout nejen ke skutečnosti, že od spáchání trestného činu uběhla doba delší než 10 let, ale i k tomu, že i část odcizených finančních prostředků ve výši 20 mil. Kč byla zajištěna a nachází se v úschově u Městského soudu Brno, že obžalovaní se s výjimkou obžalovaného V. F., v mezidobí nedopustili protiprávního jednání. Dle názoru soudu je nutné hodnotit stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaných v době rozhodování soudu, a to i s přihlídnutím ke skutečnostem, které nastaly až po spáchání trestné činnosti obžalovanými. Proto soud kvalifikoval jednání obžalovaných dle mírnější právní kvalifikace dle ustanovení § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona (viz např. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 24.9.2008, sp.zn. 7 Tdo 1087/2008).

Soud se zabýval rovněž podmínkami trestní odpovědnosti u obžalovaného J. D., který podle ústavního psychiatrického posudku, vypracovaného Psychiatrickým centrem Praha, trpěl v době spáchání trestného činu duševní poruchou, a to závislostí na alkoholu, která byla těžšího stupně a trvá doposud. Podle tohoto ústavního znaleckého posudku duševní porucha výše uvedená vyvolala u obžalovaného D. dlouhodobé určité psychické příznaky, přičemž tyto dlouhodobé duševní příznaky jej sice přivedly k všestrannému životnímu debaklu, nicméně nebyly takové hloubky, aby vylučovaly jeho schopnost rozpoznat a ovládnout své jednání. Předpokládaná podnapilost obžalovaného D. v kritické době sice jeho ovládací schopnost snižovala střední měrou, ale šlo o podnapilost prostou, kterou si přivodil sám. Dle tohoto znaleckého posudku ovládací schopnosti obžalovaného D. byly v kritické době sníženy střední měrou vlivem prosté podnapilosti a bez podnapilosti by významnou měrou rozpoznávací a ovládací schopnosti sníženy nebyly. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného J. D. byly sníženy pouze v důsledku prosté opilosti, což obžalovaného D. nemůže vyvinut z trestné činnosti, a proto soud dospěl k závěru o tom, že obžalovaný J. D. je za své jednání plně trestně odpovědný.

Při stanovení druhu a výše trestu vyšel soud z hledisek pro ukládání trestu podle § 23 odst. 1 tr. zákona, § 31 odst. 1 tr. zákona a § 35 odst. 2 tr. zákona v případě obžalovaného V. F..

Obžalovaný O. Ž. v minulosti doposud nebyl soudně trestán, v místě bydliště k němu nebylo zjištěno negativních poznatků. Soud u obžalovaného Ž. zhodnotil jako polehčující okolnost skutečnost, že v minulosti doposud nebyl soudně trestán, přitěžující okolnosti u tohoto obžalovaného nebyly shledány. Obžalovaný O. Ž. byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody v rámci trestní sazby od dvou do osmi let. S přihlídnutím k jeho dosavadní beztrestnosti a délce doby od spáchání trestné činnosti soud dospěl k závěru, že u tohoto obžalovaného byly splněny zákonné podmínky pro uložení trestu odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby. Proto soud uložil obžalovanému O. Ž. trest odnětí svobody v délce tři a půl roku, který je ze zákona nepodmíněný. V souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona soud zařadil obžalovaného O. Ž. pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou. Protože se obžalovaný O. Ž. dopustil projednávané trestné činnosti v postavení statutárního zástupce obchodní společnosti a takto závažným způsobem porušil své povinnosti, uložil soud obžalovanému v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona trest zákazu činnosti výkonu funkce statutárního zástupce a prokuristy obchodních společností a družstev v polovině trestní sazby, tj. na dobu pěti let.

Obžalovaný E. L. byl v minulosti dvakrát soudně trestán, a to v roce 1972 pro nedbalostní trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody

v délce tří měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu do 9.8.1973, který mu byl prominut amnestií prezidenta republiky ze dne 23.2.1973, takže k tomuto odsouzení obžalovaného L. v důsledku fikce neodsouzení nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Naposledy byl obžalovaný E. L. odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 1.12.2003 č.j. 12 T 210/2002-170, pro trestný čin křivého obvinění podle § 174 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v délce šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu osmnácti měsíců. Z tohoto odsouzení se obžalovaný osvědčil dne 7.3.2007, takže k tomuto odsouzení rovněž nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti v důsledku fikce neodsouzení. V místě bydliště k obžalovanému L. nebyly zjištěny negativní poznatky. Soud při ukládání trestu obžalovanému E. L. vzal v úvahu i skutečnost, že to byl právě obžalovaný L., který měl evidentně prospěch z trestné činnosti, neboť převzal od obžalovaného V. F. částku přibližně 10 mil. Kč ve valutách, se kterou naložil blíže nezjištěným způsobem. Soud u obžalovaného L. neshledal polehčující, ani přitěžující okolnosti. Vzhledem ke konkrétnímu stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného L., k jeho výraznému podílu na spáchání trestné činnosti soud dospěl k závěru, že u tohoto obžalovaného jsou dány zákonné podmínky pro uložení trestu odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby, když obžalovaný E. L. byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody v rámci trestní sazby od dvou do osmi let. Proto soud uložil obžalovanému E. L. trest odnětí svobody v délce pěti let, který je ze zákona nepodmíněný. V souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona soud zařadil obžalovaného E. L. pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou. Soud tomuto obžalovanému rovněž uložil trest propadnutí věci dle ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona, a to zajištěného elektrického psacího stroje zn. Jatran, který byl použit ke spáchání projednávané trestné činnosti, a to včetně přívodní šňůry.

Obžalovaný V. F. byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, a to trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 30.10.2007 č.j. 95 T 261/2007 – 23, pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky dle ustanovení § 201 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvanácti měsíců a dále k trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu dvanácti měsíců. K tomuto odsouzení soud ukládal obžalovanému V. F. souhrnný trest. V místě bydliště k obžalovanému nebyly shledány negativní poznatky. Obžalovanému V. F. přitěžovala skutečnost, že se dopustil více trestných činů, polehčující okolnosti u obžalovaného nebyly shledány. Rovněž obžalovaný V. F. byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody v rámci trestní sazby od dvou do osmi let. Vzhledem ke značnému časovému odstupu od spáchání trestné činnosti a dále k tomu, že obžalovaný V. F. dobrovolně vydal orgánům činným v trestním řízení část finančních prostředků z majetku poškozeného XXXXX, dospěl soud k závěru, že u tohoto obžalovaného byly splněny zákonné podmínky pro uložení trestu odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby. Proto soud uložil obžalovanému V. F. trest odnětí svobody v délce tři a půl roku, který je ze zákona nepodmíněný, a to jako trest souhrnný za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Městského soudu v Brně ze dne 30.10.2007, č.j. 95 T 261/2007-23. V souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona soud zařadil obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou. Současně soud uložil obžalovanému podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 tr. zákona trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel nad oba dvanácti měsíců, neboť obžalovanému V. F. byl ukládán trest i za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona, kterým byl pravomocně uznán vinným uvedeným trestním příkazem Městského soudu v Brně.

Obžalovaný J. D. v minulosti nebyl soudně trestán a v místě bydliště k němu nebylo zjištěno negativních poznatků. Soud zhodnotil jako polehčující okolnost dosavadní beztrestnost obžalovaného D. a neshledal u tohoto obžalovaného přitěžujících okolností. Obžalovaný J. D.

byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody v rámci trestní sazby od dvou do osmi roků. Při ukládání trestu tomuto obžalovanému soud přihlédl k jeho aktivitě při páchání trestné činnosti, která byla poměrně výrazná, neboť obžalovaný se aktivně účastnil jednotlivých jednání a podepsal výše uvedené doklady, na základě kterých bylo výrazně usnadněno spáchání posuzované trestné činnosti. Proto soud uložil obžalovanému D. trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, avšak jako trest nepodmíněný. V souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona soud zařadil obžalovaného D. pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Provedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaní O. Ž., E. L., V. F. a J. D. způsobili jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku poškozenému XXXXX, se sídlem XXXX, XXXXX, škodu ve výši 30 .000.000,- Kč, a to společným jednáním. Proto soud v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovaným O. Ž., E. L., V. F. a J. D. povinnost zaplatit rukou společnou a nerozdílnou poškozenému XXXXX se sídlem XXXX, XXXXX, na náhradě škody částku 30.000.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 15% od 30.12.1998 do dne zaplacení. Je skutečností, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 24.4.2007, č.j. 13/4 Cm 114/2001-245, bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného XXXXX, XXXXX, č.p. XXXXX, která je právním nástupcem společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, zaplatit poškozenému XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, částku 30.001.764,53 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,9% od 27.12.2000 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku, a to proto, že žalovaný v rozporu se smlouvami vybral z účtu sdružení XXXXX částku 30.000.000,- Kč. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 7.5.2007 a jeho vykonatelnost nastala dne 10.5.2007. Dle názoru soudu tento rozsudek Krajského soudu v Brně vzhledem k obžalovanému O. Ž. nevytváří překážku věci rozsouzené dle ustanovení § 44 odst. 3 tr. řádu. Soud k tomuto názoru dospěl na základě rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23.10.2007, sp.zn. 29 Odo 1310/2005, a judikátu 4Tz 72/2007 (T 1088), který byl uveřejněn k možnosti přiznat poškozenému v adhezním řízení náhradu škody, jejíž podstatou je stejné plnění, k jakému již byla zavázána obchodní společnost, jejímž jménem obviněný jednal a který byl vydán na základě usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.3.2008, sp.zn. 4 Tz 72/2007. Dle tohoto judikátu podle § 228 odst. 1 tr. řádu může být obviněnému uložena povinnost, aby nahradil škodu způsobenou trestným činem podvodu podle § 250 tr. zákona, který spáchal jako jednatel a jediný společník společnosti s ručením omezeným, přestože ke stejnému plnění, jaké představuje tato náhrada škody, tj. k vrácení podvodně vylákaných peněz, již byla předtím pravomocně zavázána rozhodnutím vydaným v občanskoprávním řízení i společnost s ručením omezeným, jejímž jménem obviněný jednal a která dosud nesplnila svůj závazek. V takovém případě zde není překážka uvedená v § 44 odst. 3 tr.řádu. Z těchto důvodů soud uložil povinnost k náhradě škody i obžalovanému O. Ž.. Soud stanovil úrok z prodlení ve výši 15%, neboť ke dni 30.12.1998 byla výše diskontní sazby 7,5% a podle tehdy platné právní úpravy úrok z prodlení činil dvojnásobek této diskontní sazby.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.**

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl,

jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249/ 1,2 tr. ř.)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. ř.)

Krajský soud v Brně
dne 9.2.2009

Za správnost vyhotovení:
Veronika Kuřinová

JUDr. M. Novák, v.r.
předseda senátu

V.K.

Rozsudek doručit:

I) obžalovaným

- O. Ž.
- E. L.
- V. F.
- J.u D.

II) obhájcům

- JUDr. Milan Staněk, AK Brno
- JUDr. Vojtěch Hroza, AK Brno
- Mgr. Dušan Minařík, AK Brno
- JUDr. Pavel Indra, AK Brno

III) zmocněnci – JUDr. Jiří Válka, AK Brno

IV) KSZ v Brně ke sp.zn. 1 KZv 172/2000

V Brně dne 27.2.2009

JUDr. M. Novák
předseda senátu